

Kadın Ve Gurur / Carole Mortimer

BİRİNCİ BÖLÜM

Brooke danışmadaki masasına yerleştikten sonra, arkasında oturan kıza dönerek, «Geldi mi?» diye sordu.

Jean, masum bir tavırla cevapladı. «Kim geldi mi?»

«Uzatma Jean, kim olduğunu pekâlâ biliyorsun,» dedi. sabırsızca.

Tek kaşını kaldırarak sordu arkadaşı, «Yine, o gecelerden birini geçirdin galiba, değil mi?»

«O sabahlardan birini. Geldi mi dedim!»

«Eğer Mr. Stone'dan bahsediyorsan, on dakika önce geldi.»

«Allah kahretsin!» dedi Brooke telaşlı ve memnuniyetsiz bir tavırla.

«Neden, onu görmek mi istiyordun?»

«Yo, hayır.» Brooke dudaklarını bükerek devam etti. «Şey... yani, ben... Mr. Stone, nasıldı? Nasıl görünüyordu?» Bunu söylerken iyice sokulmuştu arkadaşına.

Jean, tuhaf tuhaf süzdü onu. Yeni gelen bir telefonu başlamak üzere döndü ve işiyle ilgilenmeye başladı. Saat daha dokuz bile değildi, ama telefonlar gelmeye başlamıştı.

Brooke kendini tutamadı. «Sence nasıl görünüyordu?»

- «Her zamanki gibi. Mükemmel, kendinden emin ve çok şık.»

«Yani... şey... Hiçbir değişiklik yok muydu?»

Jean kendinden emin bir tavırla, hayır anlamında başını salladı. «O her zaman aynıdır. Hiç değişmez. İçeri girer, beni başıyla selamlar, dosdoğru yürüyüp özel asansörüne biner. Akşamları da aynı şeyleri, tabii tersini tekrarlar. İş yerinde çalışanları ürettiği makinalardan farklı görmez.

Üç yıldır burada çalışıyorum, ama beni sokakta görse tanımayacağından eminim.»

Saat dokuzu yaklaştıkça içeri girenlerin sayısı artmaya başlamıştı. Bu yüzden konuşmalarını kesmek zorunda kaldılar. Sonraki yarım saat, danışma bölümünde çalışan Brooke için çok yoğun geçti. İnsanları değişik bürolara yollamak ve hoparlörle anonslar yapmak, oldukça sıkı çalışmasını gerektirmişti.

Zaman ilerledikçe biraz rahatlama olanağı buldu. Santral işleriyle Jean ilgilendiğinden, Brooke'un düşünmeye vakti, kalıyordu. Büyük bir çılgınlık, bir aptallık yaptığını düşündü. Sırf bu yüzden işinden olabilirdi. Yüksek maaşlı işinden...

Muhakak bir şok geçirmiş olmalıydı.

Yaptıklarını başka türlü açıklaması imkânsızdı.

Bu sabah gazetede ki ilanı gördüğünde adeta çökmüştü.

Belli ki henüz kimse görmemişti o ilanı. En azından kimsenin bu konuda konuştuğunu duymamıştı. Yakında, çok yakında birisi mutlaka görecek, bundan emindi. Her dakika ona yıllar gibi uzun geliyordu şu anda. Gazetede herkesin görebileceği biçimde Brooke Faulkner ile Jarrod Stone'un nişanlandıkları yazılıydı.

Kendisi, yani Brooke Faulkner bu büyük kompüter firmasının sahibiyle nişanlanmıştı.

İşin kötüsü, Jarrod Stone'un hiçbir şeyden haberi yoktu.

Dahili telefon çalmaya başlayınca, telefonu durduğu yerden alıp masasının üstüne koydu, açtı ve «Ben Brooke Faulkner,» dedi.

Derinden bir erkek sesi, «Çabuk buraya gel,» diye bağırdı.

Brooke telefonu panik içinde kulağından uzaklaştırdı, 'Jarrod Stone olmalı,' diye düşündü ve sesine dikkat ederek: «Ben... ben çok özür dilerim efendim,» diyebildi,

«Benimle konuştuktan sonra daha fazlasını yapmak zorunda kalacaksın,» diye gürledi bir ses. «En geç beş dakika içinde odama bekliyorum.» Brooke altındaki sandalyeye yığıldı.

Sesindeki kızgınlıktan, gazetede ki ilandan haberdar olduğu belliydi. Ayrıca Jarrod Stone kendisiyle şimdiye kadar hemen hemen hiç konuşmamıştı. Onu görmeyi istemesinin bir tek nedeni olabilirdi.

Jean arkadaşının solan benzini fark edince, «Bir şey mi oldu?» diye sordu.

Brooke telefon ahizesini hâlâ elinde tuttuğunu fark ederek yerine bıraktı.

«Şey... Benim yukarıda bir büroya çıkmam gerek. Sen beş dakika benim yerime bakabilir misin?» «Tabii,» dedi Jean.

Brooke onuncu kata çıkmak üzere özel asansöre binmeyi başarabildi. Altı aydır Stone Kompüterleri firmasında çalışıyordu. Bu garip ve tehlikeli oç alma yöntemine karar vereli iki hafta oluyordu ve o günden bu yana sadece bir kez binmişti bu asansöre.

Her şey, bir model, reklam fotoğraflarını almaya geldiğinde başlamıştı.

Onu Jarrod Stone'un bürosuna götürecek kimse bulunamadığından, Brooke götürmüştü yukarıya. Bu da Jarrod Stone'u görmesi için iyi bir bahane olmuştu. Jean'in de söylediği gibi, Jarrod Stone her sabah ve akşam danışmada çalışanların hiçbirine aldırılmadan yanlarından geçirdi.

O gün yukarı çıktıklarında, Jarrod Stone'un sekreteri yemek için dışarı çıkmıştı. Yardımcısı ise hasta olduğu için gelmemişti. Brooke asansörden hole geçtiğinde neredeyse çok talihi

olduğuna inanacaktı. Holde kimseler yoktu.

Jarrod Stone'u gördüğü ilk günden beri, Brooke ona âşıktı.

Umutsuz ve karşılıksız bir aşktı bu.

Jarrod Stone bir film yıldızı kadar çekici ve büyüleyici bir erkekti. Uzun boyluydu. Zamanının tümünü büroda oturarak harcamadığını gösteren atletik bir vücuda sahipti. Güneşten yanmış, bronz renkli bir yüzü, koyu renkli uzun saçları ve çözülmemiş bir bilmece gibi derin bakışlı gri gözleri vardı.

Duygularını hemen belli etmiş olsaydı, Jarrod Stone'un ona hiç yüz vermeyeceği kesindi. Ve Brooke o gri gözlerin kendisine bakmamasına hiç dayanamazdı. Kendisinin çok harika olmadığını biliyordu, ama fena da sayılmazdı. Aralarda kızılaşan kahverengi saçları, uzun ve koyu kirpiklerle çevrili derin masmavi gözleri, minik, kalkık burnu, hep gülümsemeye hazır dudakları ve zarif, ince vücuduyla çekici bir genç kızdı. Ama Jarrod Stone henüz onun bir diş olduğunu bile fark etmemiş olabilirdi. Oysa yakışıklı patronunun çekici kadınları fark etmede yavaş sayılmadığını pekâlâ da biliyordu. Sayısız güzel kadmla birçok kereler be raber olduğu kesindi. Ayrıca taşıdığı mağrur hava, bu kadınların platonik aşklar olmadığını da belli ediyordu. Yatağını paylaştığı kadınların hepsini mutlu edebilmiş bir erkekti.

Modeli dışarıda bırakıp sekreter odasından geçmişti. Kapıya yaklaşınca içerden konuşmalar duymuş ve Jarrod Stone'un yalnız olmadığını anlamıştı.

İyice yaklaşınca oda kapısının biraz aralık olduğunu fark etmiş, tam kapıyı çalacakken, patronunun neşeli sesini tanımıştı.

«zgnm ama, kadınların sadece tek bir işe yaradıklarına inanıyorum,» . diyordu alaycı bir sesle. «Ve de ev işlerini kastetmiyorum,» diyerek bir kahkaha atmıştı.

Brooke nefesini tutup bir adım geri çekilmişti. Ne yzszlkt! Ne cesaretti! Neden bahsettiği apaçık ortadaydı. Brooke ağzı açık kalarak karşısındaki kişinin cevabını beklemişti. Kapıyı çalıp orada olduğunu belli etmesi gerektiğini biliyordu, ama az önce kulak misafiri olduğu sözlerin cüreti karşısında donup kalmıştı.

«Hadi, hadi Jarrod,» diye karşılık vermişti daha genç bir ses, Brooke böylece ilk konuşmaları yapanın Jarrod Stone olduğundan iyice emin olmuştu. «Sen de en az benim kadar kadınlardan hoşlanırsın,» diye eklemişti genç ses.

«Tabii hoşlanırım onlardan,» diye karşılık vermişti Jarrod. «Hiçbirine gerçekten âşık oldum mu bilmiyorum, ama, evet onları arzuladım. Sadece yatakta tabii, bir eş olarak. Başka türlü değil.»

«Onlar hakkında nasıl konuştuğunu duyabilselerdi...»

'Biri duyabiliyor,' diye bağırmak istemişti Brooke. Beyninden vurulmuşa dönmüştü.

Jarrod Stone gibi etkileyici ve başarılı bir erkek, sadece şimdiye kadar birlikte olduğu kadınlara

bakarak tüm kadınlar hakkında yargılar verebiliyordu. Oysa bu adam ona, hep dünyanın en çekici erkeği gibi görünmüştü. Böyle adice düşüncelere sahip olabildiğine göre, dış görünümü ona hiçbir şey kazandırmamış, hatta kadınlara olan güvenini yitirmesine neden olmuştu.

«Onlar bu tür şeylere önem vermezler,» diye cevaplamıştı Jarrod.

«Çekiciliklerinin bedelini hep elde ediyorlar, mücevherler ve elbiseler. Etrafta böyle kadınlar var oldukça hiçbir kadın beni evlenmek için kandıramaz. Hiçbiri de nazik olmadığımı söyleyemez üstelik.»

«Bundan eminim,» diye gülmüştü diğer adam.

Brooke bu rezil konuşmayı yeterince dinlediğine karar verip, kuvvetlice kapıyı vurmuş ve bir emir getirmişcesine içeriye girmişti.

«Evet?» diye sormuştu Jarrod Stone kaşının birini kaldırarak.

Brooke odanın içine doğru ilerledikçe kızgınlığı yavaş yavaş azalmaya başlamıştı. Jarrod Stone'un dudaklarını gererek gülümsemesi, nefesini boğazında düğümlemiş, bir an sessiz kalmıştı. Konuşmayı başarabildiğinde, sesi kendi kulaklarına bile yabancıydı. «Ben... ben reklam fotoğrafları için gelen modeli getirdim. Dışarıda bekliyor.»

«Teşekkür ederim,» demişti Mr. Stone, Brooke'a bir kez daha gülümseyerek.

«Zahmet olmazsa onu içeri getirebilir misiniz? Sekreterim yemekte de.»

«Tabii efendim,» diye cevaplamıştı Brooke tekrar nefesi kesilerek.

O anda Jarrod Stone, masasında oturan kendinden emin bir iş adamıydı. Brooke kafası dağınik, arkasını dönüp odadan çıkmış, tam kapının önünde bir gülüşme duyunca bir an duraklamıştı.

«Ne demek istediğimi anladın, değil mi?» diyordu Mr. Stone alaycı bir tavırla.

«Ne?» diye sormuştu daha genç olan adam. Bu, Stone Kompüter şirketinin ikinci ortağı Philip Baylis idi ve oldukça kafası karışmış görünüyordu.

«Bir gülüş ve birkaç tatlı söz sayesinde bu minik fare bile her isteği yerine getirmeye hazırdır. Çok iyi biliyor ki, insanları büroya getirip yol göstermek onun işi değil, ama yine de yaptı işte.»

«Yani?»

«Yani, bu, deminden beri konuştuklarımıza iyi bir örnek. Etrafta onun gibiler olduğu müddetçe hiçbir kadın beni evlilik tuzağına düşüremeyecek, Philip. İstedğin her şeyi bir kafese girmeden de elde edebiliyorsan, evlenip hapsolmanın ne gereği var anlamıyorum.»

Küçük fare ha! Ona böyle hayranlık duyduğu için kendi kendine çok kızmıştı.

Görünüşü etkileyici olabilirdi, ama kişiliği için kesinlikle aynı şey söylenemezdi. Yine de

kızgınlığı, ona bu aptalca oyunu oynamasına neden olmamalıydı. Jarrod Stone'un modeli yemeğe davet etmesi, Brooke'u iyice öfkelenmiş, kendisiyle nişanandığı konusunda bir haber yayma fikri o anda uyanmıştı kafasında.

İşte şimdi yüzleşme zamanı gelmişti. Olduğundan daha emin görüldüğünü sanıyordu. Büroya girdiği anda Mr. Stone onu yerin dibine geçirecekti ve Brooke bunu hakjetmişti. Bugün dıştaki salon boş değildi. Brooke içeri girdiğinde, Jarrod Stone'un özel sekreteri Catherine Farraday ve genç asistanı önlerindeki işlerle meşguldüler.

Catherine soğuk bir bakış fırlattı: «Evet?»

«Mr. Stone beni bekliyordu. Adım Brooke Faulkner.»

Sekreter pek inanmış gibi görünmese de, önündeki mikrofondan Mr. Stone'a seslendi:

«Miss Faulkner sizi görmek istiyor, Mr. Stone.»

«İçeri yollayın.»

Mr. Stone bu cümleyi öyle bir sesle söyledi ki, Brooke kızgınlığının hâlâ geçmemiş olduğuna inandı.

Sekreterin önünde Jarrod Stone'un alaycıya da kızgın gözlerine maruz kalmamak için,

Brooke, «Ben yolu biliyorum,» diyerek sekreterin odaya girmesini önlemek istedi.

«İyi o zaman,» diye karşılık verdi Catherine, sandalyesine geri oturup işine daldı.

Dıştaki küçük büronun önünden geçip, hemen Jarrod Stone'un bürosuna girmek pek kolay olmadı Brooke için. Ama orada oyalanmak hiçbir şeyi çözümlenecekti. Hatta biraz daha tereddüt ederse, Jarrod Stone dışarı çıkıp onu arayabilirdi. Oysa Brooke, bu heyecanlı halinin görülmesini istemiyordu.

Kapıya hafifçe vurdu. Mr. Stone sert bir sesle içeri girmesini söyledi. Brooke içeriye girdiğinde bu sefer, davetkâr bir gülüş yerine sinirli bir bakış ve kızgın gözlerle karşılaştı.

Mr. Stone yerinden kalktı ve Brooke'un etrafında yavaşça bir tur attı. Sonra tekrar masasının önünde durdu ve güçlü kollarını kavuşturup masaya dayandı.

Mr. Stone'un sinirliyleken bile bu denli yakışıklı olması Brooke'un dikkatini çekmişti. İnce çizgili mavi gömleği sanki üzerinde dikilmişçesine sarıyordu vücudunu.

«Demek Brooke Faulkner sizsiniz?» dedi alaycı bir sesle.

«Evet,» dedi Brooke. Bu kadar alaycı konuşması gerekmezdi.

Üzerindeki yeşil renkli elbise ve ceketinin, Jarrod Stone'un birlikte olduğu kadınların elbiseleriyle boy ölçüşemeyeceğini biliyordu. Ama yine de böyle süzölmek rahatsız ediyordu

onu.

«Nişanlı olduğum kız,» diye devam etti Mr. Stone sesini daha da keskinleştirerek.

Brooke bir şeyler söylemesi gerektiğine karar verdi: «Şey, her şeyi açıklayabilirim...»

Gülünecek hiçbir şey olmamasına rağmen, Mr. Stone gülümsedi.

«Açıklayabilir misin?» dedi aynı alaycı tavırla.

«Tamamen yabancı bir kızla nasıl nişanlandığımı açıklayacaksın, öyle mi?»

Gözleri kızgınlıkla parlıyordu. «Ancak rezil bir açıklama olabilir bu.»

Brooke birden çok sıkıldı. «Onu demek istemedim. Sadece bir açıklama, ama pek hoşunuza gideceğini sanmıyorum.»

Mr. Stone sabırsızca masanın arkasına geçti. «Daha önce hiç görmediğim kızlarla nişanlanmak da hiç hoşuma gitmiyor.»

Brooke, havayı düzeltmeye çalıştı. «Bu doğru değil. Burada çalışıyorum ve sizinle yüzlerce defa karşılaştım.»

«Karşılaşmak tanışmak demek değildir. Ben her gün yüzlerce insanla karşılaşıyorum, ama bu onları tanıyorum anlamına gelmez.»

«Ama benimle tanışmıştınız,» diye düzeltti Brooke.

«Birkaç hafta önce buraya, büronuza bir model getirmişt看m.»

Mr. Stone bir an Brooke'u dikkatle inceledi. «Evet, sizi hatırladım.»

«Gazeteye o ilanı vermemin nedeni, o gün buraya gelmiş olmamdır.»

«Yani, buraya o modeli getirdin diye mi?» Mr. Stone çok şaşkındı: «Saçmalama, Brooke.» Brooke, onu kızdırmış olduğunun farkındaydı. Üstelik alaylarına da maruz kalmıştı, ama yine de kendisine karşı böyle bir tavır gösterilmesine sinirleniyordu.

«O ilanı verdim, çünkü o gün bir konuşmaya kulak misafiri olup, kadınlar hakkında neler düşündüğünüzü öğrendim.»

«Demek gizlice dinledin!» Mr. Stone'un derin gri gözleri kısılmıştı. «Sonra da gidip gazeteye o ilanı verdin. Üstelik evlilik ve seks hakkındaki düşüncelerimi öğrenmiş olmana rağmen!»

«Evet, ona rağmen!» Brooke'un güzel masmavi gözleri kızgınlıktan koyulaşmıştı:

«Tükürdüğünüzü yalamanızı istedim. Fakat işlerin bu derece büyüyeceğini tahmin etmemiştim. Yaptığımın yanlış olduğunu bu sabah gazeteyi görür görmez anladım. Aslında ben sadece kadınlar ve evlilik hakkında yeniden düşünmenizi istemişt看m.»

«Şu anda pişman olman hiçbir şeyi çözümülemiyor,» dedi Mr. Stone ve devam etti:

«Daha yarım saat önce Philip Baylis telefon edip beni tebrik etti.

Önce neyi tebrik ettiğini bile anlamadım.

Allahtan durumu çabuk kavrayıp, hiç bozmamayı başarabildim.

Bir üçüncü kişiden evleneceğini duymak nasıl bir şey, tahmin edebiliyor musun?

Brooke Faulkner'in kim olduğunu bile bilmiyordum. Önce isim pek yabancı gelmedi, sonra da danışma bürosunda her sabah gördüğüm kızlardan biri olduğunu fark ettim.»

«O gün benim için 'fare' demiştiniz,» diye hatırlattı Brooke gücenmiş bir ifadeyle.

«Sen de bu yüzden ikimizin de başına bir çorap ördün, öyle mi?»

Brooke saçını geriye doğru attı. «Tamam, tamam, her şeyi düzeltebiliriz. .Bir dahaki baskıda büyük bir yanlışlık olduğunu söyleriz.»

Mr. Stone, zarif bir hareketle ayağa kalktı. «Düzeltilmenin bu kadar basit olacağını mı sanıyorsun? Saf bir çocuk gibisin. Bugün Philip'in tebriklerini kabul etmekle durumu kabul etmiş olduğumu anlayamıyor musun? Üstelik bizi, ikimizi bu akşam vereceği partiye çağırıldı.»

«Siz?.. Siz herhalde kabul etmediniz?» dedi Brooke hiddetle.

«Tabii ki ettim. Başka bir şey yapamazdım. Bütün arkadaşlarım seni merak ediyorlar. Kafamı toplayıp bir özür bulmaya vaktim bile olmadı.»

«Şey diyebilirdiniz... yani... bu gece başbaşa yemeğe çıkacağımızı mesela. Kutlamak için derdiniz,» dedi Brooke endişeyle.

«Ne yazık ki herkes senin kadar akıllı değil.»

«Ama bu nişanı ciddiye alamayız.» Sesi tizleşmiş ve çaresizleşmişti.

«Evet ama üzgünüm. Ben tanınmış bir iş adamıyım.

Gazetelerde bir gün evleneceğimiz yolunda bir ilan, ertesi gün de bunu yalanlayan bir başkası çıkarsa iş hayatım etkilenir. Kimse bana güvenemez artık. Üzgünüm, ama bu nişanı gerçekleştirmek zorundayız. Her şeye sen sebep oldun ve çok zor da olsa sonuna kadar götüreceksin.»

«Sonuna kadar..!» diye tekrarladı Brooke

Mr. Stone'un, kendi fikirlerine karşı çıkılmasından hiç hoşlanmayacağını tahmin ediyordu.

Keşke bunu iki hafta önce fark etmiş olsaydı.

«Fakat, ben sizinle nişanlanmak istemiyorum,» dedi açıkça.

«Ne yazık ki bunu daha önce düşünmen gerekirdi. Benim de bu konuda senden farklı olmadığımı bilmeni isterim.»

«Evet, biliyorum,» dedi Brooke suçunu itiraf edercesine.

«Hmm!» dedi Mr. Stone düşünceli bir tavırla. «Evet, artık oyuna başlamamız gerek. Öğle yemeği için saat yarımında buluşalım.»

«Hayır, gelemem ben. Sizinle yemeğe çıkamam. Herkes ne düşünür?» Hem kıyafeti Mr. Stone ile yemeğe çıkmak için hiç de uygun değildi.

«Kim ne isterse düşünebilir,» diyerek kararlı olduğunu belirtti Jarrod Stone.

«Bu konuyu biraz fazla uzattınız,» diye söze başladı Brooke kızarak. «Yaptığının bir hata olduğunu biliyorum. İcap ederse beni işten atabilirsiniz.» Bunları söylerken, bu işten ayrılırsa nerede çalışıp, nasıl geçinebileceğini hiç bilmiyordu, ama yine de kendini tutamamıştı. «Her şeyi yapabilirsiniz, ama benimle alay edilmesine müsaade edemem»>

«Her şeyi siz kendiniz, kimseden yardım görmeksizin başardınız,» diye sözünü kesti Jarrod Stone.

«Buna hakkınız yok.»

«Birçok şeye hakkım var sanırım. Bir düşünsene gazeteye ilan verip benim için söylediklerini yalanlasam, bütün bu yaptıklarını anlatsam senin için ne düşünürler? Bu seni korkunç bir felakete sürükleyebilir.»

Brooke onun haklı olduğunu biliyordu. Yaptığı işin sonuçlarını gözardı etmişti. İşte Jarrod Stone bunların bedelini ödemesini istiyordu şimdi. Nasıl da düşünememişti? Jarrod Stone tanınmış biriydi ve tabii ki birden nişanını bozduğunu söyleyemezdi. Bunu Brooke bile yapamazdı. Böyle bir olayın yaratacağı rahatsızlıkların farkındaydı. Öte yandan, Jarrod Stone'un nişanlısı olarak da kalamazdı. Hep onun sevgilisi olabileceğini düşünmüştü. Deli olmalıydı! Evet, deli olmalıydı, çünkü henüz yirmi yaşındaydı ve körkütük âşık olmuştu.

«Brooke?» Jarrod'un sesini duyunca karmaşık düşüncelerden sıyrıldı.

«Bana bu şekilde hitap etmeyin.»

«Peki ne diye hitap edeyim? Sevgilim nasıl? Ya da canım? Aşkım?»

Brooke başını çevirdi. «Tabii ki hiçbiri.»

Jarrod Stone omuzunu silkti. «O zaman Brooke diye hitap edeceğim. Çünkü senin adın bu ve biz iki nişanlıyız.»

«Ben nişanlı falan değilim.»

«Yaa... Maalesef, ben tersini söyleyene kadar nişanlımsın.»

Brooke'un mavi gözlen iyice açılmıştı: «Bu oyun ne kadar sürecektir?»

«Dört ya da beş ay,» dedi Mr. Stone sakın bir tavırla.

«Ne!» Brooke masanın önüne doğru ilerledi.

«Artık şaka yaptığınızdan emin olabilirim.»

«Böyle ciddi konularda pek şaka yapmam.»

«Yani dört ay sizinle nişanlı kalacağımı mı söylemek istiyorsunuz?»

«En azından,» diye başını salladı Jarrod Stone.

«Ama bu sizin anlayışınıza ters düşmüyor mu?»

«Biraz, ama sen bir sorun yaratmazsan önemli değil. Umarım bir erkek arkadaşın yoktur. Tabii ki yoktur canım, olsaydı bu ilan karşısında pasif kalmazdı herhalde.»

Mr. Stone masasının üzerindeki kâğıtları düzeltti ve çalmaya başlayan telefonu sabırsız bir tavırla açtı. «Evet Catherine? Hayır, bağlama. Miss Faûlkner gidene kadar hiç kimseyle görüşmek istemiyorum.» Ahizeyi yerine koydu ve Brooke'a baktı.

«Şimdi... Nişanlandığımızı haber vermem gereken biri var mı?»

«Neden olmasın? Sizin yüzlerce...»

«Kabul edersin ki, nişanlanırken anne ve babalara haber vermek yerinde bir davranış olur.»

Brooke'un benzi biraz daha soldu. Her şey gerçekmiş gibi görünüyordu. «Annem ve babam hayatta değiller. Beni, hiç evlenmemiş olan teyzem büyüttü.»

«Yani onunla mı konuşayım?»

«Geçen sene öldü. Hem ölmemiş olsa bile, son dört senedir pek ilişkimiz kalmamıştı. Ayrıca, babamı da hiç sevmez, kız kardeşinin onunla evlenmesinden şikâyet ederdi hep.»

«Yani, dört sene önce senin yaşın...»

«On altıydı,» dedi, teyzesinin babası için söylediği iğrenç şeyleri hatırlayarak.

«Demek şimdi yirmi yaşındasın. Tanrım, beni genç kız avcısı sanacaklar!» diye mırıldandı.

«Ben otuz yedi yaşındayım,» diye de açıkladı ardından.

«Ve de hiç evlenmediniz, öyle mi?» Bu zamanda, bu yaşta bir adamın evlenmemiş olabileceğini düşünmek güçtü biraz.

Odaya girdiğinden beri Jarrod Stone ilk kez gülümsedi. Böylece üzerindeki gerginlikten biraz olsun kurtuldu Brooke. Mr. Stone, arkasındaki sandalyeye oturdu. «Bir keresinde, evlenmeyi düşünmüştüm. O zamanlar, senden birkaç yaş büyüktüm. Tanrıya şükür ki, beni terketti.»

«Ya!»

«Evet, tamam. Bu sabah yeterince vaktimi aldın. Saat 12.30'da, aşağıda görüşürüz. İki saatlik öğle tatili için de kendimize bir plan yaparız.»

«Olmaz. Benim ilgilenmem gereken işlerim var.»

«Ama patronun benim. Yabancıların önünde bana aşıkmiş gibi davranmanı istemiyorum, sadece şu anda, daha rahat olmanı bekliyorum senden.»

«Rahat mı? Nasıl rahat olabilirim? Bugüne kadar sizinle hiç konuşmadım bile.»

«Bak bu çok kötü,» dedi Jarrod Stone sert bir tavırla. Ayağa kalktı. «Şimdi, seni asansöre kadar geçireyim.»

-Gerek yok.Kendim gidebilirim.

-Bence gerek var.Yeni nişanlıma biraz nezaket ve sevecenlik göstermeliyim.

Brooke yalvarır gözlerle bakmaya başlamıştı.

--Lütfen Mr.Stone.Yapmayın.

«Jarrod,» diye düzeltti genç adam. «Bana Jarrod de.»

«Lütfen böyle davranmaktan vazgeçin. Özür diledim. Her şeye de razıyım. Yeter ki bu oyunu bitirin artık.»

«Bir özürle hiçbir şey hallolmuyor.» diye cevap verdi Mr. Stone.

«Neden böyle davranmak zorunda olduğumu açıkladım. Eğer zorluk çıkartırsan, çok daha kötü şeyler yapabilirim, biliyorsun.»

«İşten ayrılabilirim,» diye yeniden hatırlattı Brooke. Bunu söylerken, yine de ayrılmaya pek gönlü razı olmuyordu. «Bu ülkede iyi para veren tek firma siz değilsiniz ya!»

«Evet, tabii. Ama, vereceğimiz bonservisler olmadan kolayca iş bulabileceğini sanmıyorum.»

«Hayır, hayır bunu yapamazsınız. İşime her zaman gereken özeni gösterdim ben.»

«Öyle mi? Son becerdiklerin yüzünden hakkında dava açabileceğimi biliyor musun?»

Brooke'un güzel yüzü önce soldu, sonra da kızardı. «Siz... siz, gerçekten dava açmayacaksınız,, değil mi?»

«Yo, hayır. Sadece biraz yardımını istiyorum. Her şeyden önce suçlu sensin.»

«Tamam, tamam, özür dilerim. Bakın, yine özür diliyorum.» Jarrod Stone gözlerini Brooke'a dikti.

«Önceden de söylemişim, özür dilemek yeterli değil.» Kapıyı ardına kadar açtı. «Beş dakika sonra önemli bir randevum var.»

«Tamam, gidiyorum. Ama... ben herkese ne diyeceğim?» diye sordu Brooke ağlamaklı bit sesle..

«Sana delicesine âşık olduğumu, dizlerine kapandığımı söylersin.»

«Lütfen alay etmeyin, lütfen...» Brooke başını öne eğdi.

«Seni dizlerime yatırıp iyice bir pataklamak hiç de fena olmazdı. Hâlâ ne elde etmek istediğini tam anlamış değilim. Tabii, bunlar ilginç şeyler de olabilir.»

Mr. Stone, sekreterinin odasına girdiklerinde, Brooke'u iyice sakinleştirmişti. Kapının önünde bir an için durdular. Mr. Stone, eliyle Brooke'un çenesini tuttu, hafifçe yukarı doğru kaldırdı. Sekreter ve asistanının meraklı gözleri önünde, «Sonra görüşürüz sevgilim,» dedi. Sesi oldukça yumuşak, ama iki kızın da duyabileceği kadar da yüksekti. «Her zamanki yerimizde yeriz.»

Brooke daha cevap vermeye vakit bulamadan hafifçe eğilip, onu dudaklarından öptü. Genç kızın gözleri şaşkınlıktan açılmış, vücudu ise, Jarrod'un kollarında titriyordu. Kendinden emin görünmeye çalışarak, odada oturan kızlara baktı ama, onlar, oldukça meşgul ve ilgisiz görünüyordu. Brooke, bir an için, sekreterlerin daha önce de böyle manzaralarla karşılaştıklarını düşündü.

«Bunu yapmak zorunda mıydınız?» dedi Brooke kızgın bir tavırla. Gözlerinden nefret okunuyordu.

Jarrod bir kahkaha attı. «Çok tatlısın Brooke!»

Mr. Stone, seyircilerinin önünde oyunu devam ettirmeye kararlıydı. Brooke da bu oyuna katılmaya karar vererek, kollarını onun boynuna doladı ve davetkâr bir biçimde dudaklarını uzattı,

«Beni öyle yemeğine kadar beklemek zorundasın sevgilim,» dedi yumuşak bir sesle.

Erkeğin gri gözlerindeki kızgınlıkla eğlenerek masum bir tavırla ekledi.

«Hadi sevgilim, öp beni!» Jarrod, genç kızın kolunu daha bir sıkı kavradı. Onun canını yaktığını ve çılgılık atmamak için kendini zor tuttuğunu da fark ediyordu.

«Sonra Brooke, sonra!»

Sesi oldukça romantikti ama, Brooke, bu kelimelerin altında gizli başka anlamlar olduğunu hissediyordu. Biraz somurtarak, «Off, Jarrod,» diye inledi.

Mr. Stone, «Hareketlerine dikkat etmezsen, sana verdiğim sözü tutmak zorunda kalırım,» diye ikaz etti.

«Oh, Jarrod! Bunu senden duymak ne güzel!» diye gülümsedi Brooke, Jarrod'ın gözlerindeki hiddete hiç aldırmaksızın. «İstedğin zaman görüşmek üzere sevgilim.»

Asansörden inip danışma bürosunun önüne geldiği zaman, yanakları hâlâ kıpkırmızıydı. Önündeki beş ayın nelerle dolu olduğunu hiç düşünemiyordu.

Arkadaşı Jean, hem telefonları bağlayıp, hem de danışma masasına gelenlerle uğraşmaktan oldukça yorgun düşmüştü. Brooke, onu bu kadar uzun süre yalnız bırakmak zorunda kalacağını hiç düşünmemişti. Beş dakika içinde işten atılacağını ve her şeyin biteceğini sanmıştı. İlk boş kaldığı anda, Jean, «Ne var?» diye sordu.

«Önce bir telefon konuşması yapıp sapsarı oldun, sonra da kendinden geçmiş bir şekilde patronun odasına çıktın ve bir saattir ortada yoksun.»

«Özür dilerim, uzun süre yalnız kaldın Jean. Seni böyle bir kargaşayla başbaşa bırakmak istemezdim.» Jean'in asıl sorusuna cevap vermemek için, masanın üzerindeki kâğıtları düzeltmeye başladı. '

«Ee... Ne oldu? Bir yakınına falan bir şey mi oldu?»

«Şey... hayır.» Brooke, olanları nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Jean'e bütün gerçekleri söyleyemedi, alay konusu olabilirdi sonunda.

«Ben... ben galiba nişanlandım.»

Jean'in gözleri faltaşı gibi açıldı. «Ne? Kiminle? Böyle birisi olduğundan hiç söz etmemiştin.»

«Evet ama, her şey o kadar ani oldu ki, düşünmeye bile vakit bulamadım,» dedi Brooke. Doğru söylüyordu. Bu garip nişanın nelere mal olabileceğini hiç düşünmemişti.

Jarrold Stone dudaklarından öptüğünde, garip, büyü bir duyguya kapılmıştı. Utanarak itiraf etmeliydi ki karşılık da vermişti. Bu karşılık, belki bir anlıktı, ama içinden geldiği yeterince açıktı. O sırada, değil Jarrod'la evlenmeyi düşünmek, ondan hoşlanmıyordu bile.

Jean hâlâ meseleyi kavrayamamıştı, «iyi ama, bütün bu olanların Jarrod Stone ile ilgisi ne?» diye sordu.

«Tamamen onunla ilgili,» dedi Brooke.

«Tamamen onunla mı?» Jean, düşündüğünü söylemek cesaretini bulamıyordu.

«Ama... herhalde, şey demek istemiyorsun... Yani..?»

-Tam da öyle diyorum.

«Olamaz! Mr. Stone'un senin farkında olduğunu hiç sanmıyordum.» Bakışlarında hâlâ bir güvensizlik vardı.

«Gerçekten çok ani oldu. Ben...»

«Afedersiniz,» diye kesti bir kadın sesi. Mr. Stone'un bürosunu arıyordum?» Brooke keskin bir parfüm kokusu duydu ve bu sesin sahibine bakmak için başını kaldırdı.

Kadın son derecede güzeldi. Tek kelimeyle harikaydı.

Upuzun boyu, omuzlarına dalgalanarak inen uzun sarı saçları, parlak yeşil gözleri, minik kalkık burnu ve hafif bir yay çizen davetkâr dudaklarıyla gerçekten mükemmeldi.

Brooke, merakla süzdü onu.

Bu otuz yaşlarındaki kadın, Jarrod Stone'un bahsettiklerinden biri olmalıydı.

«Mr. Stone'un bürosu onuncu kattadır,» diye cevap verdi kibarca. «İsterseniz özel asansörle çıkın. Geldiğinizi haber veririm.»

Kadın hafifçe başını salladı. «Teşekkür ederim Miss...» Masanın üzerinde duran isim levhasına baktı ve cümlesini tamamladı. «Teşekkürler Miss Brooke Faulkner. Brooke Faulkner siz misiniz?» Bunu irkilerek sormuştu.

«Evet?» diye cevap verdi Brooke.

«Evet, evet, çok güzel. Jarrod oldukça akıllıymış.» diye mırıldandı genç kadın.

«Pardon, anlayamadım?» dedi Brooke.

Kadın göz kamaştırıcı bir şekilde gülümsedi. «Önemli değil. Tanıştığımıza sevindim. Bana çok yardımcı oldunuz.»

«Ben hiçbir şey yapmadım ki!» Brooke bunu söyleyinceye kadar kadın oradan uzaklaşmıştı bile.

«Kimdi bu kadın?» diye sordu Jean'e.

Jean'in gözleri açılmıştı. «Sen tanııyor musun?»

«Hayır. Ayrıca, soramadan gitti.»

«Sorman biraz komik kaçardı. Selina Howard idi o.»

«Şu milyonerin karısı,» diye söylendi Brooke.

«Ta kendisi.»

Onun gibi bir kadın Jarrod Stone'dan ne isteyebilirdi ki? Sadece bir tek açıklaması olabilirdi

bunun. Kocası Charles Howard, Jarrod Stone' dan çok daha tanınmış, üstelik dünyanın en zengin adamlarından biriydi. Otuz yaşlarındaki karısından çok daha yaşlı olmasına rağmen, hâlâ yakışıklı bir erkekti.

Yarım saat kadar sonra kadın aşağı indi. Brooke iyice süzdü onu. Jarrod Stone'un bahsettiği önemli randevu, bu kadınla olmalıydı. Üstelik Brooke, bir iş görüşmesi yapmadıklarından da emindi. Selina Howard, binadan çıkarken, soğuk bir bakış fırlattı genç kıza.

Az sonra, saat 12.30'da, Jarrod Stone, öğle yemeğine çıkmak üzere asansörle aşağıya indi. Brooke, yemeğe beraber gideceklermiş gibi çıkıp, yolda ayrılacaklarını umuyordu. Daha Jarrod Stone aşağıya inmeden önce, deri ceketini ve çantasını eline almıştı. Öğle tatilinde yerine bakacak kıza sinirli bir edayla gülümseyip masasının başından ayrıldı. Jarrod Stone ile birlikte, kapıcının onlar için açtığı kapıdan dışarı çıktılar.

Binanın dışında, Mr. Stone, hızlı adımlarla çarşı merkezine doğru ilerledi.

«Biraz daha yavaş yürüyebilir misiniz?» diye sordu Brooke nefesi kesilmiş bir şekilde. Jarrod, sanki yeni fark ediyormuşcasına döndü, Brooke'a baktı ve yavaşladı. Ama Brooke onun kadar hızlı yürüyemiyordu hâlâ. «Nereye gidiyoruz?» diye sordu genç kız. Jarrod başını çevirerek cevap verdi. «Bunu anlamış olman gerekirdi.»

«Şey... ben, yemeğe gideceğimizi sanmıştım, ama, siz ilerdeki dükkânlara doğru yürüyorsunuz.»

«Dükkânlara değil, sadece bir dükkâna doğru.»

«Hangi dükkâna?»

«Mücevheratçı. Biraz ilerde çok kaliteli bir dükkân biliyorum.»

Brooke panik içinde ona baktı. «Mücevheratçı mı? Neden?»

«Sevgili küçüğüm, madem ki nişanlandık, nişan yüzüğüne ihtiyacımız var. Sana bir yüzük alacağız.»

İKİNCİ BÖLÜM

Mücevheratçının, Jarrod Stone'u daha önceden de tanıdığı çok açıktı. Jarrod onun için şüphesiz çok değerli bir müşteriydi. Her tavrıyla açıkça gösteriyordu bunu.

«Sizi yeniden görmek çok güzel. Tabii, nişanlınızla tanışmak ayrı bir şeref. Satın almak istediğiniz yüzük için bizi seçmiş olmanız ne büyük mutluluk Miss Faulkner.»

Jarrod gülümsedi. Brooke'a göre bu, birlikte oldukları süre içinde yaptığı en doğal hareketti.

«Şehrin en iyisi olduğunuzu söylemem gerek, Green.»

«Çok naziksiniz. Bu arada seçtiğiniz yüzüklerde safir kullanılmaması konusunda size katıldığımı söylemeliyim. Miss Faulkner'in gözleri maviden çok, menekşe renginde.»

«Şunları görebilir miyiz?» diye sözü kısa kesti Jarrod. «Pek fazla vaktimiz yok.» Son sözlerin anlamı Brooke için oldukça açıktı.

Mücevheratçı onları yalnız bırakana kadar bekledi. Aklına takılan soruyu sormak istiyordu.

«Gözlerimin rengini fark edebileceğini hiç tahmin etmiyordum.»

«Zaten fark etmedim,» dedi Jarrod kabaca. «Dosyanda yazılıydı.»

«Sekreterin, dosyamı okumak istemeni garip karşılamadı mı?»

«Ona özel hayatım hakkında düşünsün diye para vermiyorum.»

Brooke kaşlarını çattı. «Gözlerimin menekşe rengi olduğuna dair, dosyamda hiçbir şey yazmadığına eminim.»

«Belki ama gerçekten menekşe rengindeler. Bu yüzden tartışmayı keselim artık.» Jarrod, bir dizi yüzüğü, incelemesi için önüne sürülünce , doğruldu.

Çok güzel yüzüklerdi bunlar. Elmaslar, küçük pırlantalarla süslenmiş zümrüt ve yakutlar neye malolacaklarını anlatıyorlardı pırıltılarıyla adeta. Buradaki her şeyin de aynı derecede pahalı mücevher dükkânlarından biri olduğu belliydi. Ve, Jarrod Stone çok zengindi.

Yüzükleri teker teker eline alıp bıraktıkça gözleri parlıyordu Brooke'un. Adeta dokunmaya korkuyor, ama her seferinde, güzellikleri çekiyordu onu. Uzun, ince parmaklarına uygun yüzükler, genellikle, taşları küçük olanlardı.

Ama o, yine de bunları deniyordu. Ucuz olduklarını düşünüyordu.

Sonunda, Jarrod'ın yardımını istemek zorunda kaldı. «Hangisini beğendin?» diye sordu umutla.

Jarrod, hiç tereddütsüz, altın bir çember üzerine yerleştirilmiş iri pırlantalı yüzüğü seçti ve karşı çıkmasına meydan vermeden Brooke'un parmağına geçiriverdi. «İşte bunu!» diye de onayladı kendi seçimini.

Mücevheratçının tatmin olmuş bakışlarından, bu yüzüğün en pahalılardan biri olduğu hemen anlaşılabilirdi. Brooke, parmağından çıkartmaya çalıştı bu değerli hediye, ama Jarrod'ın esmer eli hemen engelledi onu.

«Bırak, yerinde kalsın,» dedi. «Çok yakıştı sana.» «Şey, ama, ben...»

Mr. Green, geri kalan yüzükleri toplamış ve kasaya kilitlemek üzere uzaklaşmıştı bile.

«Lütfen, Brooke. Bu konuda hiç tartışmayalım,» diye uyardı Jarrod, dükkân sahibinin duyamayacağı bir sesle.

«Ama, bu yüzük çok pahalı!» «Orasını bana bırak. Önemli olan, takmanı istediğim yüzük

olması.

«Ama, hep kaybetmekten korkacağım onu.» dedi. Bir yandan, hayranlıkla yüzüğü inceliyordu genç kız.

«Sigortalanacak, merak etme!»

«Evet, ama...»

«Yeter artık, Brooke,» dedi emreden bir sesle.

Mr. Green'in geri geldiğini görmüştü.

Brooke, parmağındaki taşın fiyatını çok merak ediyordu, ama satışın para ile ilgili bölümünü dinlemek için orada kalmasının pek hoş olmayacağını hissederek yanlarından uzaklaşıp, değerli takılarla dolu küçük . yitriinlere bakmaya başladı.

Dışarı çıktıklarında, Jarrod, soran bakışlarına aldırmaksızın, kare şeklinde, büyük bir kutu tutuşturdu eline. «Aç!» dedi emreder gibi.

Titreyen parmaklarla açtı Brooke. Küçük bir Çiğlik attı gördüklerinin karşısında.

Damla şeklinde bir elmas, altın ve işlemeli bir zincire asılı olarak, mavi bir kadifenin üzerinde yatıyordu. Gerdanlığın tam ortasında da ona uygun biçimde yapılmış bir çift küpe duruyordu. Hepsi de çok güzeldi.

Kutuyu ona geri uzattı Brooke. «Bunları istemiyorum,» dedi. «Yüzüğü senden kurtulana kadar takacağım, ama bunun dışında, hiçbir şeyi kabul etmek zorunda değilim.»

«Bunlar bu gece takman için.» Uzatılan kutuyu görmezlikten gelmişti. «Gerektiği gibi görünmeni istiyorum.»

«Tabii, benim gibi küçük bir danışma memurunun, böyle mücevherleri olup da, herkesten saklayabileceğini düşünmez kimse.»

«Çok doğru,» diye onayladı acımasızca.

-Sen ukala bir domuzsun Jarrod Stone.Pekela elmaslarını takacağım ama partiden hemen sonra geri vermek şartıyla.

«Çocuk gibi davranıyorsun.»

«O zaman takmam. Beni buna zorlayamazsın,» dedi Brooke.

«Sen küçük ve inatçı bir kızsın. Pekâlâ, istediğin gibi olsun. Mücevherleri kasamda saklarım. Haydi, şimdi gidip sana bir de gece elbisesi alalım.»

Brooke itiraz edercesine başını salladı. «Benim kendi elbiselerim var, teşekkür ederim.»

«Eminim ki vardır. Ama, ben yepyeni bir şey giymeni istiyorum.»

«Kendi elbiselerim var,» diye yineledi Brooke.

Gerçekten de tam böyle bir geceye uygun bir tuvaleti vardı. Çok önceden, önemli bir davet için satın almış, ama giymek nasip olmamıştı. Elbise oldukça pahalıydı ve alırken bir erkek arkadaşını etkilemeyi düşünmüştü. Elbiseyi bir kere bile giyemeden de ilişkileri sona ermişti. Jarrod Stone ile çıkarken bunu giymesi, çok iğneli bir anlam taşıyacaktı. Tabii kendisi için.

«Her şeye böyle bir kulp bulmaya kararlı mısınız?»

«Kişiliğimle ilgili konularda, evet!» diye cevap verdi Brooke.

«Tanrım, seninle başa çıkmak imkânsız.» Mr. Stone, geçen bir taksiyi durdurdu ve ikisi birlikte bindiler.

«Hep üste çıkmak istiyorsun, bütün sorun da burada,» dedi Brooke.

Jarrod Stone önce gülümsedi, sonra bu gülümseme bir kahkaha döndü. Yüzüne, onu oldukça genç gösteren bir ışık yayılmıştı.

Brooke, onun gri gözlerindeki ışıltıların, içindeki duyguları ayaklandırıldığını hissetti.

«Üste çıkıyorum demek? Oysa şu anda benim hayatımı sen yönlendiriyorsun.»

Şirketin önüne geldiklerinde, Jarrod Stone, arabadan indi ve Brooke'un inmesi için kapıyı açtı.

«Seni akşam 8.30'da alırım,» dedi.

«Ama, nerede oturduğumu... Pardon, evet, fişlerimden bulabilirsiniz.»

Brooke, gerdanlığı ve küpeleri hâlâ elinde taşıdığını fark etti. Artık bunların kendisinde kalması gerekiyordu. Onları saklayabileceği en uygun yerin omuzundaki çantası olduğuna karar verdi ve masasına döndü.

Parmağında taşıdığı iri taşlı yüzük birden o kadar yabancı göründü ki, işe döndüğünün ilk yarım saati, masanın altında tuttu elini.

Yine de Jean'in fark etmesine engel olamadı.

«Aşkınınız nasıl doğduğunu ve nasıl nişanlandığınızı hâlâ anlatmadın.

Daha bu sabah, onu sana kötülüyordum. Ne olursa olsun âşık olamayacağınızı düşünüyordum. Bana yanıldığımı söyleyen ilk kişi sen olmalıydın.»

Bunu, Brooke kendisi bile bilmiyordu.

Ama Mr. Stone'un ateşli ve duygulu dudakları, hiç de uymuyordu 'makina adam' tanımına. Üstelik hiç de amatörce öpmemişti.

Brooke bile, bir karşılık verme arzusu duymuştu içinde.

«Söylediklerin doğru değildi,» diye cevap verdi Brooke kendinden emin bir tavırla.

«Her şey bir masal gibi, değil mi? Erişilmez Jarrod Stone ile nişanlı olmak!
Ne kadar şanslısın!»

Evet, ne kadar da şanslıydı. Oysa, aynı akşam, Philip Bayliş'in partisine gitmek için hazırlanırken hiç de böyle düşünmüyordu. Eğer Selina Howard, Jarrod Stone'un arkadaşlarından biriye bu akşamki partinin yüksek sosyeteden insanlarla dolu olacağından emindi.

Elbisesi, saçlarındaki hafif kızılıığı da ortaya çıkaran, kızıl-kahve renkli bir tuvaletti. Bu elbise, bütün giydiklerinden farklı bir biçimde, vücudunu sarıyor ve ince hatlarını sergiliyordu.

Saçlarını yıkamış, sağlıklı, pırıl pırıl kızıl rengine bürünene kadar da fırçalamıştı. Gözlerine hafif bir makyaj yapmış, dudaklarını güzel bir pembeyle boyamıştı. Kúpeleri ve gerdanlığı, koyu renkli elbisesinin üzerinde iyice parılıyordu, ona harikulade bir güzellik veriyordu.

Jarrod Stone, onun küçük dairesine girdiğinde, genç kızdan aşağı kalmayacak şıklıktaydı. Siyah pantolon, beyaz ipek gömlek ve gözlerinin renginde, gri bir ceket vardı üzerinde. Koltuğunun altında, büyük beyaz bir kutu taşıyordu. Brooke, içinde ne olduğunu merak ediyordu tabii.

Mr. Stone, ona bakmak için bir an geri çekildi. «Çok güzel,» dedi ve elindeki kutuyu masanın üzerine bıraktı.

Brooke gülümsedi. «Teşekkür ederim. Umarım bu gece beni yalnız bırakmazsınız. Gelenlerden hiçbirini tanımıyorum.»

«Philip'i tanıyorsun.»

Brooke yutkundu. «Tanımıyorum. Sadece, şirkete geldiğinde birkaç defa görmüştüm. Onunla da en fazla sizinle karşılaştığım kadar karşılaştım.»

«Yakında tanışacaksın onunla. Philip, seninle tanışmak için fazla vakit kaybetmeyecektir. Ama, sakın benimle nişanlı olduğunu unutma.»

Jarrod'ın bu imalı sözlerine sinirlenmişti Brooke. «Parmağımdaki ağırlığı taşıdığım sürece pek unutacağımı sanmıyorum,» dedi. «Bana bu yüzüğü beğenip beğenmediğimi bile sormadınız.»

«Bu önemli değil de ondan.»

«Sadece, büyük iş adamı Jarrod Stone'un nişanlısının takabileceği kadar pahalı olması önemliydi,» diye tamamladı Brooke.

«Çok eğleniyorsunuz Mr. Stone. Sizinle nişanlanmakla yaptığım aptallık çok eğlendiriyor sizi.»

«Artık bunlar beni eğlendirmiyor Brooke,» diye karşılık verdi iğneleyici bir sesle.

«Ama, bu konuda seçme hakkım yoktu. Yapabileceğim tek şey, her imkânı, elimden geldiğince

çıklarım doğrutusunda kullanmaktı. Sen de aynı şekilde davranabilsen iyi olurdu. Belki de gizli bir çıkar umuyordun bü işten. Delicesine aşık olduğunu reddettiğine göre, yaptıkların bir şantaj da sayılabilir.»

«Sadece öç almak içindi!» diye reddetti ateşli bir şekilde.

«Nasıl istersen öyle olsun. Hem, şu sahibi buundğun mücevherler, satmaya karar verdiğin anda, yüklüce bir kazanç sağlayacaklar sana. Bu da, nefret ettiğin biriyle geçirdiğin kısa nişanlılık dönemine daha kolay tahammül etmene yardımcı olacaktır. Nedense, mücevherlerin kadınlar üzerinde rahatlatıcı birtakım etkileri olduğunu söylerler.»

«Bu mücevherler benim değil. Satamam onları,» dedi Brooke kızgınlıkla. «Küpeleri ve gerdanlığı , bu gecenin sonunda, yüzüğü de yeterince cezalandırıldığımı inandığım zaman geri vereceğim İster inan, ister inanma, şantaj hiçbir zaman aklımın ucundan geçmedi. Üstelik, bir zamanlar...»

«Evet?» diye bu kısa bekleyişin üzerine atıldı Jarrod.

Brooke, başını salladı. Bir zamanlar ona âşık olduğunu anlamasına neden olacak bir ipucu vermişti ona. Ne diye tatmin olmasına yardımcı olmuştu sanki? Gerçekten böyle bir şeyi açıklamış olsaydı, kahkahalarla güleceğinden emindi.

«Önemli değil. Çıkıyor muyuz artık? Gecikeceğiz.»

«Bence de.» Getirdiği kutuyu ona uzattı.

«Yanılmıyorsam, içindeki, mink ya da vizon türünden bir şey. Yine de, kadınların güzel görünebilmesi için, hayvanların öldürülmesi gerektiğine inanıyorum.»

Kutuyu açmadan önce soran bakışlarla baktı genç kız. İçinde, kar beyazı, yumuşacık bir kürk vardı. Kadife gibi bir etol. «Harika bir şey bu,» dedi nefesi kesilerek.

«İyi!» dedi. Etolü elinden alıp omuzlarına yerleştirdi Brooke'un. «Artık yola çıksak iyi olacak.»

Arabası, süratli, yolda kayarcasına hareket eden, koyu yeşil renkli bir Ferrari idi. Brooke, yanındaki erkeğin arabayı, sanki vücudunun bir parçasıymış gibi kullandığını fark etti. Bir an, bu nefis arabanın içinde olduğuna ve onunla birlikte bir gece geçireceğine inanamadı genç kız.

Philip Baylis'in evi, Londra'nın merkezinin on mil kadar dışındaydı. Taşlık bir yol, anayoldan ayrılıp, büyük, meşe ağacından bir kapıda son buluyordu. Bir yığın araba, yolun iki tarafına dizilmişti. Hafif bir müzik sesi duyuluyordu. Brooke, Jarrod Stone'u, öndeki kapıya doğru takip etti. Bir uşak tarafından karşılandılar.

«Makyajını tazelemek istersin herhalde,» dedi Jarrod, Brooke'a dönerek.

«İyi olur.»

«Buradan gireceksin,» diyerek bir kapıyı işaret etti Jarrod. «Ben de bu arada bir içki alayım.»

«Ama...»

«Çocuk olma canım. Fazla uzaklaşmayacağım.»

Brooke cevap vermedi ve makyaj odasına girdi. İçeride birkaç kadının arasından geçip, büyük bir aynanın önünde saçlarını taramaya başladı.

«Jarrod hâlâ gelmedi, değil mi?» diye sordu sarışın, uzun boylu bir kız yanındakine.

Esmer olanı ise, «Gelecek. Philip, onu da davet ettiğini söyledi,» diye karşılık verdi.

«Sabredemiyorum.» Sarışın kız dudaklarını Doyuyordu.

Brooke, Jarrod adını duyar duymaz, olduğu yere çakılmış, bir sonra söylenecekleri merakla bekliyordu. İki kız da çok güzeldi ve bunların, Jarrod'ın sevgililerinden olmaları muhtemeldi.

«O kızı gördün mü?» diye sordu esmer olanı.

«Hiç görmedim. Kimse de, bugüne kadar hakkında bir şey duymuş değil. Jarrod meseleyi iyice gizli tuttu anlaşılır.»

«Selina bu işe pek sevinmeyecek,» diye güldü esmer kız, «Onu çoktan elde ettiğini sanıyordu.»

Sarışın kaşlarını boyarken gülümsedi. 'Eminim onunla yatmıştır bile.

«O kadar ileri.gittiklerini sanıyor musun?»

«Charles, Selina'ya göre değil. Zaten ona hiçbir sözünü de geçiremiyor. Ayrıca, hepimiz de biliyoruz ki, Selina, Jarrod'ı istiyordu.»

Esmer olan başını salladı. «Ama, Jarrod'ın razı olacağını hiç düşünmemiştim.»

«O da sonunda bir erkek. Üstelik, Selina çok güzeldir,» dedi ve ekledi. «Jarrod'ın nişanı oldukça ani oldu. Etraf da biraz fazla sakin.»

«Ne demek istiyorsun?»

«Yani, bütün bunlar bir düzmece olabilir.

Charles, Jarrod'ı bu kızla gördükten sonra, Selina' dan hiçbir zaman şüphelenmez artık. Hele onunla nişanlı olduğunu da öğrendikten sonra... Bu, Jarrod ile Selina'nın işine gelir.»

«Şu sıralar, ortada bir yığın dedikodu dolaşüyor. Charles da bir şeyler duymuştur.»

«Ne demek istediğimi iyi anladın. Bence, Jarrod'ın, şu yeni nişanlısı küçük bir fare.»

Bu son laflar, Brooke'un suskunluğunu bozmasına yetecek şeylerdi. Ama, tam ağzını açacağı sırada, kızlar odadan çıkıp, partinin olduğu salona doğru yürüdüler.

Evet! Bu, Jarrod Stone'un zekice bir oyunuydu. Brooke, yanaklarının kızardığını hissetti.

Evlü bir kadınla yaşadığı yasak aşkı gizlemek için kendisini kullanıyordu. Buna nasıl cesaret edebilmişti. Hep olup bitenler yüzünden Brooke'u suçlamıştı..

Ama, çabuk kabullenmesinin nedeni, işine gelmesiydi demek.

Şimdi anlaşılırdı ki, Selina Howard bu sabah onunla konuşmaya geldiğinde, Brooke Faulkner ile hiçbir alıp veremediği yoktu.

Tabii Jarrod'ın bürosundayken buna çok da iyi inandırılmıştı. Onu böylesine kullanmaya nasıl cesaret edebiliyordu.

Olaya çok kızmış görünüp, kendi çıkarı için kullanmıştı onu.

Peki, Brooke ne yapabilirdi artık?

İkisini de zor duruma düşürmeden nişanı bozmalıydı. Jarrod , kendisiyle aşırı ilgilenmemesini de istediğine göre, şüphelenilecek bir şey kalmamıştı artık

Neler duyduğunu ve olup bitenden haberdar olduğunu Jarrod'a belli etmemeliydi. Artık kendisini hiç suçlu hissetmeyecekti.

Kalabalığın arasında, uzun boyu ve etkileyici görünüşüyle Jarrod'ı bulması zor olmadı. Doğruca yanma gitti.

Jarrod , güzel, parlak yüzüne bakmak için başını kaldırdı. «Ben de kayboldun sanmıştım.»

Brooke, davetlilerin meraklı bakışlarına aldırmadan, kendisine uzatılan köpüklü içkiyi aldı.

«Kaybolmuş olmam seni endişelendirmiş gibi görünmüyor,» dedi soğuk bir sesle ve şampanyadan bir yudum aldı.

Jarrod sinirlenmişti. «Neyin var?»

Brooke ona etkileyici bir bakış fırlattı. «Neden bir şeyim olsun ki? Sadece saçımı taradım.»

«On beş dakikada mı?»

«Çok fazla saçım var.»

«Bak Brooke...»

Sözleri, Philip'in yanlarında belirmesiyle yarım kaldı.

«İşte gelmiş.. Jarrod. Sizi tanıdığımı çok sevindim,» dedi ve Brooke'un elini nazikçe öptü. Brooke, buna karşılık verircesine gülümsedi

Philip, arkadaşının kızgın yüzüne baktı. «Çok sevimli bir kız, Jarrod. Bu kadar kurdun arasında, gözlerini onun üzerinden hiç ayırmamak zorunda kalacaksın.»

Tekrar Brooke'a gülümsedi.

«Jarrod yanındayken emniyette sayılırsın.»

«Yanında olduğum sürece demek istiyorsunuz.» Nişanlısını anlamlı anlamlı süzdü Brooke.

Jarrold, iki parmağıyla, kolundaki etleri sıkıştırıyor ve iyice canını yakıyordu genç kızın. Bir kolunu da omuzuna atarak sordu şaka yapan birinin sesiyle. «Başka nereye gidebilirim ki?» Ama gözleri başka şeyler anlatıyor, ona, kendine gelmesini ihtar ediyordu.

«Hiçbir fikrim yok,» diye döndü yavaşça genç kız.

«Çok hoşsunuz,» diye güldü Philip. Aralarındaki gerilimin farkına varmamıştı. «Fakat, daha önce, başka bir yerde sizi gördüğümü sanıyorum. Ne dersiniz?»

«Mümkün. Jarrod için çalışıyorum.» Omuzundaki kısaç biraz daha daralınca, acıyla irkildi Brooke.

Philip şaşkın görünüyordu. «Gerçekten mi?»

«Hmmm,» diye onayladı. Jarrod'un bakışlarına aldırmadan devam etti.

«Resepsiyonda çalışıyordum.»

«Evet, tamam!» Hayreti yüzünden okunuyordu. «Jarrod, seni kurnaz şeytan!» Eliyle arkadaşının omuzuna vurdu. «Demek onu böyle saklıyordun ha?»

«Jarrod gizli işleri çok sever,» dedi Brooke yumuşak bir sesle.

Philip güldü. «Ama eminim senden bir şey saklamıyordur. Kendini sürekli yenileyen bir insandır o. Seninle nişanlanması da bunun en açık kanıtı. İlanı gazetede okumak benim için hayatımın sürprizi oldu.»

«Jarrod için çok daha büyük bir sürpriz olduğunu söylemeliyim,» diye gülümsedi Brooke.

«Hmm. Bu sabah onunla konuştuğumda, daha çok çalışmaktan iyice beli bükülmüş, yorgun bir adam izlenimini uyandırdı bende.»

«Şüphesiz öyleydi,» diye onayladı Brooke.

«Sadece, haberin bu kadar çabuk yayılmasını istemediğimden, biraz rahatsız oldum. Ama basın bu konularda nasıl davrandığını bilirsiniz.» Jarrod bütün bunları sakın bir sesle söylemişti.

Philip anlayışla, «Ah, evet, basını çok iyi tanırım,» dedi.

Birden, odanın diğer köşesindeki bir kadın dikkatini çektiğinden, özür dileyerek yanlarından ayrıldı.

Brooke, bir yandan şampanyasını yudumlararken, bir yandan da, yanındaki adama hiç ilgi göstermeksizin çevresine bakmıyordu.

«Senin derdin nedir, söyler misin?» diye kızgın bir sesle sordu Jarrod.

«Teşekkür ederim ama, gerçekten çok iyiyim.»

«İyi olup olmadığını sormuyorum sana. Kafanı taktığın meselenin ne olduğunu soruyorum. Biraz daha değişik davranıyorsun. Sanki, daha...»

«Daha kendine güvenli demek istiyorsun. Peki ama, neden olmasın? Kendini çok büyük görüyorsun, değil mi? Fikrimi söyleyeyim: Son derece sıkıcı birisin sen!»

Sözler, duyduğu sıkıntıyı vurgular bir biçimde dökülüyordu ağzından.

«Sana bu oyunu oynadığım için kendimi suçluyordum, ama hepsine layıksın sen, hatta, daha fazlasına..»

Jarrod'ın dudakları gerilmişti. Kendini zor tuttuğu her halinden belliydi. «Neden bahsediyorsun sen Tanrı aşkına!»

«Neden bahsettiğimi pekâlâ biliyorsun. Suçsuz rolü oynamana hiç gerek yok. Bu kadar alçalacağını hiç tahmin etmezdim. Böylesine...»

«Jarrod!»

Brooke, bu sesin sahibini tahmin etmişti.

Selina Howard!

Kadın, gülümseyerek yaklaştıktan hemen sonra, Jarrod'ın koluna girmişti. Tabii, artık dedikodulardan korkmalarına gerek kalmamıştı. Jarrod onunla nişanlandığına göre!

Kullanıldığı düşüncesiyle yıkılıyordu Brooke.

Selina Hovvard'ın , eğilerek Jarrod'ın kulağına fısıldayışını ve her ne söylediye, erkeğin buna kahkahalarla gülüşünü izledi.

Ancak bir iki dakika sonra, Brooke'un orada yalnız başına dikilip durduğunu fark ettiler. Sonunda, konuşmalara onu da dahil etmek için ilk hareketi yapan Selina oldu.

«Yine karşılaştık, Brooke,» dedi yumuşak bir sesle. Yeşil gözleri, Brooke'un giydiği, ince hatlarını açığa vuran gece elbisesini süzüyordu. «Bu kadar çabuk görüşeceğimizi tahmin etmediğime eminim.»

«Karşılaşacağımızı bile tahmin etmiyordum Mrs. Howard,» diye cevapladı kısaca.

Uzun boylu, güzel kadın, gıdıklanmışçasına güldü. Ama, bu espri, sert bakışlı, açık yeşil gözlerine kadar ulaşmamıştı. «Lütfen, bana Selina de,» dedi samimi bir tavırla. «Jarrod'ın nişanlısı olduğuna göre ilerde sık sık görüşeceğiz.»

Brooke bir kaşını kaldırdı. «Gerçekten mi?»

«Tabii ya. Jarrod ve ben çok iyi arkadaşız,» diye açıkladı Selina zafer kazanmış bir edayla.

«Ya kocanız?» Tatlı tatlı gülümsüyordu ikisine de. «Kocanızı unutmamalıyım. Nerede o?»

«Charles şu anda Avrupa'da.»

«Bu durum sizin için çok uygun,» diye mırıldandı Brooke.

«Anlayamadım?» O yeşil gözler, tehlikeli bir şekilde kısılmıştı.

«Yani, bu durum çok sıkıcı olmalı,» dedi genç kız.

«Yâ, tabii. Öyle değil mi?» Jarrod'a baktı.

«Ama, eski dostlar, yalnızlığa katlanma konusunda en büyük yardımlarını esirgemezler. Jarrod, Charles'in yokluğunda, hep bana yardımcı olmuştur.»

«Eminim öyledir. Ama gelecekte daha çok, evlenme merasimi veya benzeri şeylerle ilgilenen daha iyi olur.» J

Jarrod'ın alev alev yanan gözlerine aldırılmıyordu bile. «Yapılacak bir yığın iş var. Siz de evli olduğunuza göre, anlayabilirsiniz umarım.»

«Biz...»

«Çok yakında,» diye Jarrod'ın sözünü kesti Brooke.

«Beklemeye hiç gerek yok. Jarrod da sabırsız. Düğünün bir an önce gerçekleşmesini istiyor. Değil mi sevgilim?»

Jarrod, parlamak üzereydi. Yalnız kalır kalmaz, kızgınlığının gücünü göstermek için ona neler yapabileceğini tahmin edebiliyordu Brooke.

Ama, şimdilik önemsemiyordu bunları.

Kendini aptal yerine koymasına asla izin vermeyecekti.

Selina Hovvard, kendine olan güvenini biraz yitirmiş gibi görünüyordu. Kararsızlık içinde, bir Brooke'a bir Jarrod'a bakıyordu.

«Bir tarih kararlaştırabildiğinizi hiç sanmıyordum. Daha yeni nişanlandığınıza göre...»

Brooke, utangaç bir tavır takınarak açıkladı. «Jarrod ve benim için, nişan, formaliteden başka bir şey değil. Gelecek ay evleneceğiz.» Jarrod'ın bakışları, şaşkınlıktan kızgınlığa ve korku verici parıltılara dönüşüyor, ama Brooke soğukkanlılığını koruyordu.

«Bu konuda hiç konuşmamaya karar verdiğimizi sanıyordum,» dedi Jarrod. Sinirleri iyice gerilmişti.

Brooke, yalnızca gülümsedi. «Mrs. Howard'la bu kadar yakın dost olduğuna göre, ona söylememizde bir sakınca yok. Hem, yakında davetiyeleri de yollamaya başlayacağız. Mrs. Howard' m böyle ani bir haberle sarsılmasını istemeyiz, değil mi?»

Selina Howard, başını mağrur bir tavırla arkaya attı. «Seni yarın ararım Jarrod. Elveda Brooke.»

«Oh, tabii ki elveda değil. Dediğiniz gibi birbirimizi daha birçok kereler göreceğiz.»

Selina Howard, soğuk bir bakışla karşılık verdi bu sözlere. Ayrıldıktan sonra, arkasında bir parfüm bulutu bıraktı.

Brooke, masum bir tavırla Jârrod'a yaklaştı. Şampanyasını olabildiğince sakın bir şekilde yudumlayarak, «Çok güzel bir kadın,» dedi.

Jarrod kolunu yakalayarak sıktı yine. «Selina Howard'ın görünüşü şu anda hiç önemli değil,» dedi dişlerinin arasından.

«Ciddi misin? Bu sabah oldukça önemli görünüyordu senin için.»

«Bu sabah mı?»

-Hani, şu önemli randevu...

«Ha, evet. Bırak şimdi bunları,» dedi konuyu değiştirmek istercesine.

«Neden ona, gelecek ay evleneceğimizi söyledin? Nasıl bir oyun planlıyorsun yine?»

«Oyun değil Mr. Stone. Sadece kullanılmaktan hoşlanmıyorum, o kadar.»

«Kullanılmak mı? Kullanılan kişinin ben olduğumu sanıyordum?»

«Ben de öyle. Hatta sizin için üzülüyordum. Ama artık yeter. İğreniyorum sizden!»

«Bunu ikinci kez söylüyorsun. Makyajını tazelemek için odaya girmeden önce böyle değildin. Ne oldu içerde?»

«Tahminleriniz ne kadar da kuvvetli!» diye gülümsedi Brooke. «Şu sizin eski dostlarınızdan ikisi, hakkınızda çene yarıştıyorlardı. Oldukça aydınlatıcı şeylerdi gerçekten.»

«Buradan ayrılıyoruz,» dedi Jarrod kesin bir sesle. «Bu konuyu yalnız konuşsak daha iyi olacak. Özür dileyip gelinceye kadar burada bekle.»

«Dışarıda beklemeyi tercih ederim.»

«Sana burada bekle dedim!»

«Dışarıda olacağım,» dedi inatla.

Jarrod'un kendisini durdurmasına fırsat vermeden de dışarıya çıktı. Erken ayrılmalarının Jarrod'un arkadaşları arasında nasıl yorumlanacağını tahmin edebiliyordu.

'Ne isterlerse onu düşünsünler.' Doğru olmadığına inandığı şeyler onu ilgilendirmiyordu artık.

En azından, kendisini kullandığını ona kabul ettirmeye çalışmış, metresiyle olan ilişkisini iyice karıştırmıştı.

Jarrood'un, olup biteni açıklamakta epey zorluk çekeceğini biliyordu.

Selina Howard bir süre için başına bela olacaktı. 'Güzel,' diye düşündü kendi kendine.

«Ne diye böyle inatçılık yapıyorsun?» diye sordu Jarrod eve dönerlerken.

«İnatçı değilim, ama tehdit edilmekten hoşlanmam.»

«Şu eski dostlarım sana neler anlatmış olabilirler? Davranışının sebebi, sanırım bunlarla ilgili.»

«Oh, sadece, Mrs. Howard ile aranızdaki, küçük, sefil ilişkiden söz ettiler bana. Tam olarak bana da söylemiş sayılmazlar tabii. Kendi aralarında tartışıyorlardı. Tesadüfen oradaydım.» Jarrod'a bakmamak için büyük çaba sarf ediyordu.

«Selina ile olan ilişkim mi?»

«Evet!»

«Yani, bu yüzden mi ona, gelecek ay evleneceğimizi söyledin?»

«Evet. Bunu duyunca da çok rahatsız oldu,» dedi tatmin olmuş bir sesle.

«Ben de öyle! Senin kadar telaşlı ve sabırsız birini tanımadım. Bakalım, daha ne dertler açacaksın başına. Yarına kadar, bir ay sonra evleneceğimiz haberinin, bütün Londra'ya yayılacağını farkında mısın?»

Brooke, ağzı açık ona bakıyordu. «Herhalde, Mrs. Hovvard...»

«Hayır, o kimseye söyleyemez. Ama, çevremizdekilerin duyabileceği kadar yüksek sesle anlattın her şeyi. İnan bana, yarından itibaren herkes, bugün davetiyelerini beklemeye başlayacak!»

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Elini birden sararan yüzüne götürerek, «Oh hayır!» dedi Brooke.

«Evet,» diye karşılık verdi Jarrod.

«Herhalde kimse...»

«İnan bana herkes söylediğim gibi davranacaktır.»

«Tanrım!» Şimdi ne yaptığını anlamıştı.

Kendisini ve Jarrod Stone'u ilgilendiren her şey daha da kötüye gidiyordu ve bütün bunlara o sebep olmuştu.

Jarrold içini çekti. «Nişanlılık yeterince kötü bir şey, ama bu tamamen farklı. Evlilik derseni, içinden çıkılması oldukça güç bir mesele.»

«Ben seninle evlenmiyorum.»
«Evlensen çok daha iyi ederdi,» dedi Jarrod.

Brooke yüzüğü parmağından çıkarıp arabanın torpido gözüne attı.

«İstemediğim hiçbir şeyi yapmayacağım bundan sonra! Sen beni kullanıyorsun, hem de Selina Howard ile olan ilişkini gizleyebilmek için. Ama artık ben yokum bu işte. Ona evleneceğimizi söylemiş olmam önemli değil. Kızgınlığı geçince seni arayacaktır yine. O zaman istediğin gibi davranabilirsin.»

«Bak Brooke, bu sabaha kadar oldukça sabırlı sanırdım kendimi. Seninle karşılaşınca her şey değişti. Seninle ilgili her şey sinirlendiriyor beni. İnatçılığın, dikkafalılığın, her şey, her şey... Yine de birkaç dakika öncesine kadar oldukça sakin davranabiliyordum.»
Brooke'un burun kıvrmasına aldırmadan devam etti:

«Ancak şu anda da olduğu gibi çeneni tutamayınca daha fazla dayanamadım. Umarım hafta sonunda iki gün kendine hâkim olabilirsin.»

Brooke'un gözleri açıldı: «Hafta sonunda mı?»

«Sanırım bu da düşünemediğin bir başka şey,» diye gülümsedi Jarrod.

«Annem ve babam, bizi şehir dışındaki villalarına davet ettiler.» Kalbi hızla atmaya başlamıştı genç kızın. «Bir ailen olduğunu bilmiyordum.»

«Ya, evet. Üstelik annem ve babamdan başka yirmi iki yaşında bir erkek kardeşim ve on sekiz yaşında bir kız kardeşim de var. Sabırsızlıkla seni beklediklerini itiraf etmeliyim.»

Alaylı sesi Brooke'u biraz rahatsız etmişti. «Onlara söylemek zorunda değildin. Anneni bu işe karıştırmamız hiç gerekmezdi.»

Jarrold arabayı Brooke'un oturduğu apartmanın önünde durdurdu. Sonra ona dönerek,

«Söyleyen ben değilim, sensin,» dedi.

«Ben hiç...»

«Ben nasıl öğrendiysem onlar da öyle öğrendiler, Brooke. Tek fark var ki, onlar durumdan çok memnunlar.»

Brooke, onun ılık, gri gözlerine bakarak sordu:

«Ailen evlenmeni istiyor mu?»

«Kardeşlerim bu yaşta hâlâ bir ailem ve yerleşik bir düzenim olmamasına çok şaşırıyorlar. Sen de onlarla aynı yaşlarda olduğuna göre, sanırım farklı düşünmüyorsundur.» dedi düşünceli bir tavırla.

«Hayatındaki kadın evli olduğuna göre, kolay kolay evlenemeyeceksin,» dedi Brooke hafifçe alay ederek.

«Haklısın, sanırım ailem senden hoşlanacak. Aynı erkek kardeşim gibi düşünüyorsun. Yani siyah siyahtır, beyaz beyazdır. Gri ise sadece siyahın biraz açığıdır.»

«Sizin gri olduğunuzu düşünmüyorum, Mr. Stone. Tam anlamıyla siyahsınız!»

«Şeytan gibi ha!» dedi şakacı bir tavırla.

«Ta kendisi,» diye onayladı Brooke.

«Annem de senden hoşlanacak,» diye gülümsedi. «Davranışlarımı pek sorumsuzca bulur o.»

«Sanırım ben de annenizi seveceğim.» Jarrod ona iyice yaklaştı, gülümsemesi hâlâ dudaklardaydı:

«Düşündüğümde çok farklısın artık.»

«Düşündüğünüzden... düşündüğünüzden çok farklıyım, öyle mi?» diye şaşkınlığını belli etti Brooke.

«Varlığımın bile farkında olmadığınızı sanıyordum.» Konuşma gittikçe ilginçleşiyordu.

«Evet,» deyip ayaklarını uzatarak arkasına yaslandı koltuğunun.

«Güzel bir kadının gözümden kaçabileceğini düşünebilir misin?» dedi alaycı bir dille.

«Seni kocaman bir masanın arkasında oturan soğuk, ufak tefek, hep temiz ve tertipli biri olarak görürdüm.»

«Ben ufak tefek değilim,» diye karşı çıktı Brooke.

«Bana öyle görünüyorsun. 20-25 cm. daha kısasın benden.»

«Sen de en aşağı 1.85 .boyunda olmalısın.» «Tam tamına 1.90.»

«Neyse, ben de 1.65 boyundayım. Bu bir kadın için ortalama bir uzunluk bence.»

«Ne demek istediğimi anlamıyorsun. Sadece ilk anda böyle görünüyorsun. Ateşli ve şaşırtıcı bir küçüklüğün var.»

«Kişiliğim herkesten çok farklı sayılmaz, ayrıca ateşli falan da değilim,» diye karşı çıktı.

«Evet, evet öylesin. Üstelik şu koyu mavi gözlerinle böyle biri olabileceğini hiç tahmin

etmemiştim.»

Aniden doğruldu ve eski soğuk tavrını aldı yine.

«Külkedisi gibi ortadan kaybolacağın zaman geldi galiba.»

Hırçın bir sesle söylendi Brooke.- «Sinderella' ya en ufak bir benzerliğim olduğunu sanmıyorum. Ama seni arkadaşlarından alıkoymak da istemem. Daha saat 11.30. Yatağa yatmak isteyebileceğin bir saat değil herhalde. En azından kendi yatağına.»

«İşte yeni bir şaşırtmaca daha.» Bunu söylerken pek kızgın görünmüyordu, dahası eğleniyordu bile.

«Senin böyle kötü düşüncelere sahip olabileceğin aklıma gelmezdi. Charles Howard şu anda evinde olmayabilir, ama onun yokluğundan faydalanarak yatağını karısıyla paylaşmak gibi bir niyetim yok.»

Brooke arabanin kapısını açmak üzere döndü. «O zaman kendi yatağını kullanacaksın, ama yine de yalnız değil tabii.»

«Yalnız uyumayı hiç sevmem,» dedi Jarrod yavaş bir sesle. «Kocaman bir kedim var. Adı Robert Ayak ucumda uyumaktan çok hoşlanır.» Brook'un şaşkınlığına gülerek devam etti:

«Her şeye o kadar çabuk karar vermemelisin küçük kız.»

«Ne zaman vazgececeksin beni böyle çağırmaktan?»

Jarrod yavaşça başını salladı. «Sanırım sürekli olarak senin nasıl biri olduğunu unutmaya çalışmalıyım. Sinirlenince çok çekici oluyorsun. Ama ben küçük kızlarla oynamam.»

Brooke kapıyı ardına kadar açıp çıkmaya hazırlandı, «İyi geceler Mr. Stone!»

«Brooke!» diyerek durdurdu onu kapıyı kapamadan önce. «Evet?» diye sordu Brooke tepeden bir bakışla.. «Yarın iki buçukta alacağım seni, böylece çaya yetişebiliriz,» diye açıkladı Jarrod.

«Ne iyi,» diye iğneleyici bir sesle karşılık verdi. «Akşam yemeğinde çatal ve bıçağı kullanırken bir hata yapmayacağımdan nasıl emin olabiliyorsun?»

Kapıyı kapadığı anda Jarrod yanına ulaşivermişti.

Kendisine doğru sertçe döndürdü onu, bakışlarını yüzüne dikti. «Benden hoşlanıp hoşlanmamakta serbestsin, Brooke, ama ailemi bu kan davasının dışında tutman gerekecek. Hiçbiriyle dalga geçmene izin vermeyeceğim. Artık herkesin seni aşağıladığı kuşkusunu yenmenin zamanı geldi.»

«Seni...» Hırsla kaldırdığı eli Jarrod'ın mağrur yüzüne ulaşmadan kısaç gibi bir avucun içine düştü.

Bir an parmaklarının kansız kaldığını hissetti. «Seni alç...»

«Bunu söyleme Brooke. Söyleyebileceğin en kötü kelimedir benim için.»

Brooke'un gözleri kızarmıştı. «O zaman sana çok uygun bir kelime.»

«Seni küçük canavar!» dedi Jarrod kızgınlıkla. «Eğer ille de benden nefret edeceksen, iyi bir gerekçe sağlamak konusunda yardımcı olacağım!»

Kabaca kendisine çekti genç kadını. Kafasını geriye doğru eğip bir iki saniye öylece tuttu.

Brooke bir rüyadaymışçasma izliyordu onu.

Yavaşça başını yüzüne eğişini, dudaklarını vahşice öpüşünü hissetti. Kurtulmaya çalışan vücudunu çelik gibi kollarıyla sarıyor, dudaklarını koparırcasına zorluyordu kendi dudaklarıyla Jarrod.

Direnecek gücü kalmayınca kadar bu öpüşten kaçmaya çalıştı. Ama vücudu iyice yorgun düşmüştü. İstememesine rağmen bu öpüşlere cevap verdiğini fark etti aniden. Ağız onunkine yaklaşmış ve yumuşak dudakları onun bekleyen dudaklarında dolaşmaya başlamıştı.

Brooke'un kolları erkeğin boynuna dolanmıştı artık. İnanılmaz bir şeydi bu! Jarrod Stone onu öpüyordu. Üstelik kendisi de hoşlanıyordu bundan. Jarrod'ın ağız ve vücudu ona hâkim durumdaydı şu anda.

Jarrod sarıldığı gibi aniden uzaklaştı ondan.

«İçeri gir,» dedi emredercesine, «Yarın görüşürüz.»

Brooke, binanın giriş kapısına yöneldi. Hâlâ o beklenmedik öpücüklerin etkisindeydi.

Onun bu konuda tam anlamıyla sanatının ustası olduğuna emindi ve bir şeyden daha emindi artık:

Ona aşık olduğundan!

Brooke, Jarrod'ı yeniden göreceği anı sabırsızlıkla beklemişti, ama hevesinin yersiz olduğunu fark etti ilk buluşmalarında.

Hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu Jarrod.

Yalnızca ona karşı daha soğuk bir tavır takınmış, arabaya binene kadar da bir iki kelimedен fazla konuşmamıştı.

Jarrod çok güzel giyinmişti. Günlük ve basit giysiler olmalarına rağmen, üstündekiler, dikkat çekici bir zevkin ürünüydü.

Ama Brooke'un dikkatini onun üzerinde toplaması için hiç de gayret etmesi gerekmiyordu.

Cinliğin nelere yol açabileceği konusunda düşüncelere daldığı bir sırada Jarrod aniden sordu «Ne düşünüyorsun?»

«Ben... ben ailen hakkında düşünüyordum,» diye geveledi Brooke.

«Kardeşlerin çalışıyorlar mı?»

Jarrod bu cevaba pek inanmamış görünerek karşılık verdi: «Kız kardeşim bir üniversitenin güzel sanatlar bölümünde, Dave ise tıp okuyor.»

«Adı ne kız kardeşinin?» Her soru, bu ciddi sessizlikten daha iyiydi.

«Angie,» dedi Jarrod.

«Derslerinde başarılı mı Angie?» diye konuşmayı sürdürmek istedi Brooke.

Jarrod hafifçe gülümseyerek, «Öyle olduğunu söylüyor.»

«Doğru mu peki?»

«Sanırım pek kötü değil. Ama üzülme, karar vermek için yeterince vaktin olacak.

Tanışır tanışmaz sana atölyesini gezdirecektir.

Dave de geçirdiğin hastalıkları falan anlatmanı isteyebilir. Sakın anlatma ona,» diye uyardı.

«Seninle işini bitirdikten sonra bu dünyada ne kadar daha zamanının kaldığını düşünmeye başlarsın. Dave ve Angie çok ilginç kişilerdir. Ama nasılsa bunu kendin anlayacaksın yakında.»

Arabanın direksiyonunu sağdaki taşlık yola doğru kırdı. Ağaçlık ve çiçekli bir yeşilliğin ortasında kırmızı tuğladan büyük bir bina duruyordu. Ön kapı açıktı ve Jarrod arabayı park ederken genç bir kız onlara doğru el sallayarak koştu.

«Jarrod,» diye bağırdı sevinçle. «Seni tekrar görmek ne kadar güzel.»

Ağabeyine sanlıverdi birden.

Brooke onun Angie olduğunu tahmi etmişti. Siyah, uzun saçlı çok sevimli bir kızdı.

Gözleri Jarrod'inkiler gibi grimaviydi.

Ağabeyine hoşgeldin dedikten sonra meraklı gözlerini Brooke'a yö neltti.

Yadırgatıcı bir bakış değildi bu, ama Brooke yeterince özenli giyindiğini düşününce rahatladı. Daha bu sabah çarşıya çıkmış ve şık bir kıyafet almıştı. Yeni elbisesi dizlerine kadar uzanıyor, güzel bacaklarını, ince belini ve göğüslerini açığa vuruyordu.

Kendini rahat hissetti bir an ve genç kızın bakışlarını kendine güvenini yansıtır bir tavırla karşıladı. Angie ona doğru ilerledi, elini uzatarak. «Merhaba! Ben Angie,» dedi.

Ağabeyine bir bakış fırlatarak: «Sonunda biri ağabeyimin çenesini kapattı,»

Gülümsemeye devam ederek: «Birbirinize âşık olmalısınız!» dedi.

Jarrod'ın yüzüne de bir gülümseme yayılmıştı. «Suskunluğumun âşık olmakla bir ilgisi yok. Geldiğimizden beri ağızımı açmama fırsat vermedin ki.»

Angie, «Umarım seninle böyle dalga geçmiyordur,» dedi Brooke'a.

Brooke küçük bir kahkaha attı kızın sözlerini duyunca: «Her zaman, ama artık alıştım.»

«Eminim her zaman değildir, en azından sana evlenme teklif ederken vazgeçmiştir bundan.»

Angie dostça bir tavırla Brooke'un bileğini tutarak: «Yüzüğünüzü görebilir miyim?» diye sordu. Brooke elini uzattı.

Jarrod'ın alaycı bakışlarına aldırmandan genç kızın hayranlıkla yüzüğü incelemesine izin verdi. Sonra ikisi beraber, Jarrod'ın arabada kalan çantaları çıkarmasını beklemeden, terasa, diğer aile fertlerinin yanına doğru yürüdüler.

Brooke kapıya giden yolda bir an duraladı. Angie, Jarrod'ın söylediği kadar nazik olabilirdi ama ailenin diğer fertleri için benzer şeyler düşünemiyordu kolaylıkla. Hem Jarrod oldukça rekli biriydi ve ailesi, karısının çok özel biri olmasını istiyor olabilirdi. Bütün olup bitenler hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı ve bu yüzden çok dikkatli olması gerekiyordu.

«Küçük korkak,» diye fısıldadı kulağına Jarrod. Öndeki küçük odadan geçip yanına gelmiş elini tutup onu içeri doğru çekmişti yavaşça.

Bu hareket ona yeterli güveni sağlamıştı. Jarrod ailesiyle selamlaşırken, sessizce tanıştırmayı bekledi.

Önce annesiyle tanıştı Jarrod'ın. Ufak tefek, temiz yüzlü bir kadındı annesi. Ailedeki herkesten daha kısaydı boyu.

«Neyse ki seninle konuşurken boynum ağrımayacak.» dedi Gri gözlerini kırparak, «Devler ülkesinde yaşamak gibi bir şeydir bu, biliyor musun?» .

Brooke beklediği resmi ve aşağılayıcı tavır yerine, doğal bir gülümsemeye karşılaşmış, bu da kendini aileden biri gibi hissetmesine yardımcı olmuştu. Ama bütün bunların geçici olduğunu unutmamalıydı. Kendisine bu kadar çabuk ve kolayca bir aile bulamayacağını biliyordu.

Az sonra Jarrod'ın babası görüldü; Oğlunun görünüşünü kimden aldığı belliydi. Gözleri dışında her şeyiyle ona benziyordu Jarrod. Clifford Stone ince, uzun boylu, şakakları beyazlaşmış, ve hâlâ çekici bir adamdı. Brooke altmış yaşlarında olduğunu tahmin etmişti.

«Tanıştığımıza çok memnun oldum sevgili kızım,» diyerek yanaklarından öptü ve «Jarrod'ı akıllıca seçimi mutlu etti beni,» diye oğlunun eli ni sıktı.

«Hiç tahmin ettiğim gibi değilsiniz,» dedi aile nin sonuncu kişisi.

«Jarrod'ın hep birlikte oldu şu kızlardan biri... çok daha farklı umuyordum sizi.»

«Dave,» diye uyardı babası.

«Nasıl farklı yani?» diye sordu Brooke yumuşak bir sesle.

«Bilirsiniz işte, ağır bir parfüm, tabii olmayan bir güzellik ve gerçek olmayan, ama derin ve anlamlı gibi görünen tavırlar,» dedi gülümseyerek.

Brooke alaycı bir bakışla süzdü Jarrod'ı «Zevkleri değişmiş olmalı.»

«Tabii, daha iyiye doğru,» dedi Dave.

«En iyiyi seçmesini bilmişsin, Jarrod.» Eliyle ağabeyinin sırtına vurdu: «Ama bunu hak ettiğine emin değilim.»

Jarrod yumuşak başlı biri gibi gülümsedi. «Oh ama eminim Brooke kendisini haklettiğimi düşünüyordur.»

«Kesinlikle öyle,» dedi Brooke. Ailesi, aralarındaki çift taraflı konuşmanın farkına varmamalıydı.

«Brooke'u yukarı çıkarıp odasını göstersen iyi edersin,» dedi annesi.

«Seninkinin yanındaki odayı hazırladım onun için.»

«Güzel. Hazırmısın sevgilim?» dedi Jarrod kaşısının birini kaldırarak.

«Evet,» dedi Brooke, ama bu aşırı nezaket rahatsız etmişti onu.

Birlikte yukarı çıkıp, özenle hazırlanmış, altın sarısı ve kahverengi döşenmiş odaya girdiler, Jarrod çantayı yatağın üzerine bırakıp köşedeki koltuğa oturdu. Brooke sinirli bir tavırla öksürdü.

Jarrod'ın ısrarlı bakışlarından rahatsız olduğu için konuşmak ihtiyacı hissetti.

«İyi bir ailen var.»

«Bu da seni şaşırttı tabii.»

«Biraz,» diye kabullendi.

«Onlar da senden hoşlandılar. Zaten böyle olacağını biliyordum. Yine de bir şikâyetim var.»

-Şikâyetin mi?

-Hmm. Düşünceli bir şekilde saatine baktı.

«Bana karşı davranışlarını. biraz daha değiştirmek zorundasın. Sana 'Sevgilim' diye hitap ettiğim anda korkak bir tavşan gibi sıçradın. Ayrıca bana Jarrod demekten de özellikle kaçınıyorsun.»

«Bunun nedenini açıklamıştım sana.»

«Evet, ama bu, beni ismimle çağırmanın gerektirmez..»

«Böylesi daha kolay oluyor,» dedi Brooke umursamazca. Jarrod gitmek üzere ayağa kalktı.

«Ben hazırlanana kadar sen de biraz alıştıрма yap. Çaya inmeden önce de haber ver, yan odadayım.»

Brooke gece elbisesini çantadan çıkardı, yüzünü yıkadı ve makyajını tazeledi. Bu işleri tamamladığında artık yeterince kendine gelmişti.

Jarrood'un yatak odasının kapısında bir an tereddütle bekledi. Sonra kapıyı çaldı ve Jarrod' girmesi için seslendiğini duyunca içeri girdi.

Sağda solda Jarrod'ın çocukluk resimleriyle süslü güzel bir odaydı burası.

Brooke, arkasında duyduğu bir sesle irkildi aniden.

Gördüğü manzara karşısında şaşırılmıştı. Jarrod pantolonu ayağına geçirmek üzereydi ve belinden yukarıyla bacakları çıplaktı. Güçlü ve muntazam kaslarından, geniş göğsünden gözlerini ayıramadı. Brooke.

Herhalde duştan yeni çıkmış olmalıydı.

Onun bir havluya kurulanışını izlerken yanaklarının pembeleştiğini hissetti. Gözlerini büyük bir gayret sarfederek başka tarafa çevirdi.

«Özür dilerim, farkına varmamışım, şey...» Sinirli halde dudaklarını ısırıldı.

«Hiç rahatsız olmadım, Brooke,» dedi alaycı bir tavırla.

«Dahası, beni deniz kenarında yüzerken de böyle görebilirsin.»

Ürkek hareketlerle karşılık verdi Brooke.

«Evet, ama plajda değiliz. Üstelik... Biz ikimiz yalnızız da bu odada.»

Jarrood havluyu yatağın üzerine fırlattı. Siyah ipek bir gömleği güçlü omuzlarının üstüne alıp kollarını geçirdi, acele etmeden düğmelerini iliklemeye başladı.

«Birazcık bağırırsan, rahatsızlığını belirten en ufak bir ses bile çıkarsan, annem ve babam anında yukarıya fırlarlar,» dedi Jarrod ve gömleğini pantolonunun içine sokmaya devam etti.

«Özür dilerim, ama sadece...»

«Fazla namuslusun,» diye tamamladı kuru bir sesle. «Sadece çıplak göğsümü gördün, Brooke başka bir şeyi değil. Yarı yarıya giyinmiş sayılırım.»

«Sadece, bu durumda olduğunu bilmiyordum Şaşırttın beni, o kadar.» Brooke gösterdiği tepkiyi açıklayacak kelimeler arıyordu.

«Öyleyse beni daha iyi tanıyınca kadar böyle bir şeyi tekrarlamamam gerektiğini hatırlayacağım dedi alaycı bir dille.

«Dalga geçmene hiç gerek yok.»

«O halde sen de bu kadar aptal olma!

O kadar şaşırдың ki, tamamen çıplak olsam ne yapardın bilmiyorum. Yirmi yaşındasın ve sadece gömleğini çıkarmış bir erkek seni böyle etkilememeli artık.

Herhalde daha önce de erkek arkadaşların olmuştur.

«Birkaç tane,» diye onayladı Brooke. «Ama hiç biri senin gibi davranmamıştı.»

«Demek hepsi de birer centilmendi ha?»

«Evet.»

«Benim öyle olmadığım konusunda da anlaşmış bulunuyoruz, değil mi?»

«Evet,» dedi kesin bir dille.

«Artık aşığı inmek için hazırsanız Mr. Stone, ben...»

Tam kapıdan çıkmak üzereyken, Jarrod, Brook'un bileğini yakaladı.

«Jarrod!» dedi vahşice.

Bana Jarrod demen gerektiğini söylemiştim sana.

Eğer bu kadarlık bir şeyi de beceremeyeceksen, sonunda ikimizi de içinden çıkılmaz durumlara sürükleyebilirsin. Şimdi söyleyeceksin, hemde duygulu bir şekilde.

-Hadi söyle!

«Jarrod!» Acılı bir çığlık gibi çıkmıştı bu isim ağzından. Güçlü parmaklar bileğini sıkıyordu.

«Bir daha!» diye emretti. «Ve bu sefer daha da mükemmel.»

«Ya... yapamam.Canımı acıtıyorsun.»

«Brooke,» diye uyardı Jarrod.

«Tamam, tamam. Ama önce kolumu bırak.»

Bırakınca , içini çekerek kızaran bileğini oğuşturmaya başladı. «Azgın bir boğa gibisin.»

«Duygularımı anlıyorsun,» diye kabullendi Jarrod

«Jarrod!» diye onun isteğini yerine getir Brooke.

Hem de çok yumuşak ve duygulu bir sesle. Küçük ağzından ne kadar güzel bir melodiyle dökülmüştü bu isim.

Jarrod gülümsedi: «Böyle konuşmaya alışırsan hepsi bana âşık olduğuna inanacaklar.»

«Jarrod!» diye tekrarladı kirpiklerini aşıya indirerek. Onunla bu odanın sessizliğini paylaşmak daha da utandırılıyordu Brooke'u.

İçeri giren Angie'nin gördüğü ise, birbirleri delice âşık bir çiftin mutluluk dolu gözlerle birbirlerine bakışlarıydı. Jarrod'ın yüzüne yumuşak bir tebessüm yayılmıştı.

«Rahatsız ediyor muyum?» diye sordu Angi

«Öyle olması seni engelleyebilir miydi?» diye cevapladı Jarrod arkasını dönerek.

Genç kız gülümsedi. «Hayır. Brooke'u aramak için gelmişim, ama odasında bulamayınca, burada senin yanında olacağını tahmin ettim..»

Ne söylediğinin farkına varınca da biraz kızardı. «Yani demek istiyorum ki...»

Jarrod onun bu rahatsız haline güldü. «Sanırım ne demek istediğini biliyoruz Angie. Niçin arıyordun Brooke'u? Bu kadarını da tahmin edemem ya.»

Angie yüzünü buruşturdu. «Sadece Brooke'u siz yaşlılardan biraz uzaklaştırıp atölyemi gezmek ister mi diye sormaya gelmişim.»

«Peki annem ne dedi bu fikrine?»

«Çaydan sonra olabileceğini söyledi.»

«Ben de aynen öyle düşünüyorum.»

Angie yardım istercesine baktı Brooke'a: «Ama siz daha çok...»

«Önce çay!» dedi Jarrod kesin bir dille.

Oldukca uzun bir yoldan geliyoruz ve ikimizin de şeyler yiyip içmeye ihtiyacı var. Hayır!»

Konuşacağını anlayınca . yeniden kesti sözünü, biraz gecikebilir, değil mi Brooke?»

Bunu söylerken elini uzatmıştı. Brooke da elini uzattı Ailesiyle birlikteyken bambaşka bir insandı.

Gülüp şakalaşan, görmeye alıştığı ciddi iş adamlarına hiç benzemeyen insanlarla birlikteydi ve çok daha kendine güvenliydi.

Akşam yemeği umduğu kadar ciddi ve sıkıcı geçmedi. Dave'in yanına oturmuştu. Yemek boyunca tıp öğreniminin ilk yıllarından bahsederek eğlendirdi onu Dave.

Bu kadar sıkı çalışmasına rağmen, yaptığı işten kendine göre bir eğlence çıkarmasını biliyordu. Brooke, onu, biraz da Jarrod'dan daha kolay ulaşılabilir bulduğundan, çok sevmişti.

Birçok bakımdan çok benziyordu ağabeyine. Siyah saç ve güçlü bir fiziği, ama babası gibi için

için gülen gözleri vardı.

Akşam yemeğinden sonra, terasta kahvelerini içerken Jarrod yanına oturdu Brooke'un.

«Benim küçük kardeşimle flört etmeyi bırak bakalım.» Yüzündeki gülümseme ve gözlerindeki ışıltı oradakiler için yumuşak ve sıcacık, onun için tehlikeli bir anlam taşıyordu.

«O kadar da küçük sayılmaz,» diye takıldı Brooke onu korurcasına

«Sivri taraflarını ondan uzak tut. Beni bu sahte nişan için kandırmayı başardın, ama onunla benzerini ve gerçeğini yaşamaya çabalama. Seninle evlenmesine izin vermeyeceğimi tahmin edebilirsin.»

Gözleri iyice kızardı Brooke'un. «Biraz fazla ileri gitmiyor musun? Daha bugün tanıştık.»

«Biz de daha dün tanışmıştık ve şimdi nişanlıyız.»

«Sadece geçici olarak,» diye karşılık verdi.

-Dogru ,Dave hakkında kafanda böyle şeyler varsa hemen sil onları ,
Gelecek bir kaç yıl için umutları ve kendine çizdiği bir yol var.
Üstelik bütün bunların arasında evliliğe yer yok.»

Brooke'un gözleri, bu konuşmadan duyduğu hoşnutsuzluğu yansıtıyordu.

-Ne seninle, ne de kardeşinle evlenmeye niyetim yok.

«Ama mecbur kalabilirsin,» diye karşılık verdi Jarrod.

«Hele şu hayali evlilik tarihi etrafa iyice yayılırsa.»

«Bu yine de seninle evlenmeye mecbur kalacağım anlamına gelmez. Nişanlının rolünü oynamaya bir itirazım yok, çünkü ben sebep oldum buna. Ama evlilik başka bir şey.»

Boş kahve fincanını sehpanın üzerine koydu.

«Sanırım artık odama gitsem iyi olacak. Ailen müsaade eder herhalde.»

«Benim müsaade etmem senin için önemli de ğil mi?»

«Hayır.»

«O zaman gidebilirsin,» dedi Jarrod gülümseyerek

Brooke ayağa kalktı ve herkese iyi geceler diledikten sonra odasına doğru yürüdü.

Jarrod'ın kendisiyle beraber kalktığını görünce sordu kızgın bir sesle: «Sen nereye gidiyorsun? Kaçacağımı mı sandın yoksa?»

Sıkıntılı bir sesle cevap verdi Jarrod: «Hiç aklıma gelmedi, böyle bir şey. Sadece müstakbel eşime aşık nişanlı rolü oynuyorum.Odana gelip,sana daha güzel bir iyi geceler demek istermiş gibi. »

Brooke , merdivenleri çıkmadan önce inanılmaz gözlerle baktı ona.Yatak odasının kapısında ise bir an tereddütle bekledi.

-Daha ileriye gelmene gerek yok.

Jorrod' bakışları alaycıydı.

-Geçen akşam sana yaptığımı tekrarlayacağımdan korktun galiba.

Birden kıpkırmızı oldu Brooke.Geçen akşamı tamamen unuttuğunu sanmıştı.

Her yalnız kalışlarında bu konu açılmasın diye elinden geleni yapmıştı. Ama Jorrod'ın böyle şeyleri kolay unutmayacağı açıktı.

Tabii ki hayır,» dedi kesin bir tavırla.

Kısık gözlerle ona bakıyordu Jarrod: «O bir cezaydı hatırlarsan.»

«Başka bir şey olduğunu hiçbir zaman düşünmemiştim zaten,» dedi kızarak ve odaya girip kapıyı çarparak kapattı arkasından.

İçerde kapıya dayanıp, derin bir nefes aldı Brooke.

Jarrod nasıl da bir çocuk gibi davranabiliyordu kendisine. Âşık bir çocuk gibi. Buna nasıl cesaret edebiliyordu! Ama bu düşündüklerinin cevabı aslında çok açık değil miydi?

Birkaç hafta öncesine kadar tam da öyleydi Brooke. Ve Jarrod hâlâ hayalindeki erkekti.

Ama şu evli kadınla olan ilişkisi!

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Evet, yeniden, başlamıştı işte. Brooke bir türlü kurtulamadığı kâbusu yeniden görüyordu, Yatakta dönüp duruyor, ama bu cehennemi ıstırap tan kurtulmanın imkânsız olduğunu biliyordu.

Yanaklarından aşağı boşanan yaşlar arasında yeniden annesinin ve babasının kahkahalarla güldüklerini gördü. Hava pırıl pırıl ve güneşliydi.

Üçü, bir arabanın içinde, sahile doğru ilerliyorlardı. Babası, ters yönden üzerlerine doğru gelen arabayı çok geç fark etmişti. Brooke, rüyasında, acı fren seslerini, annesinin canhıraş çığlıklarını kafasının içinde duydu. Araba, her taraf simsiyah olana kadar taklalar attı ve Brooke

bir çığlıkla uyandı.

Aynı anda, odanın ışığı yandı, dağınık sağlar ve pijamasıyla Jarrod Stone, koşarak içeri girdi.

Brooke'un gözlerini yaşlı, yüzünü sapsarı görünce, ciddi bir ifadeyle yanma geldi.

«Ne oldu, neyin var?»

Brooke, başını onun göğsüne dayayarak, «Of, Jarrod! Korkunçtu, çok korkunç,» diye inledi.

«Nedir korkunç olan?» diye sordu Jarrod.

«Rüya, yeniden o rüyayı gördüm.» Hıçkırıkları! yavaş yavaş azalıyordu.

«Üzerinden o kadar uzun süre geçmişti ki, neredeyse unutmuştum.»

Jarrod'ın gri gözleri hâlâ endişeliydi. Brooke'u kollarına alıp, birkaç saniye solgun yüzünü inceledi. «Ne rüyası Brooke? Anlat bana.»

«Hayır, anlatamam. Hiç kimseye daha bir kelimesini bile anlatmadım.»

«Bana anlat,» dedi Jarrod güven verici bir sesle. «Her şeyden önce, adını bağırdığın kişiyim ben»

Brooke'un gözleri şaşkınlıkla açıldı. «Sen mi?»

«Evet,» diye doğruladı Jarrod. «Ben buraya gelmeden önce, birkaç kez adımı söyledin.»

Eskiden hep babasının adını sayıklardı Brooke. Bunu duyunca şaşırđı. «Ailenin diğer fertlerini uyandırmadım umarım?» diye sordu endişeyle.

«Daha kimse içeri çekilmedi. Uyandırmış olamazsın. Seninkine bitişik odada yatıyorum, onun için duydum. Üstelik daha uyumamıştım.

Bak Brooke, seni kucağıma alıp odama götürürsem, öğrenmek istediğim şeylere cevap verir misin?»

«Hayır!» Ama Brooke öylesine titriyordu ki, Jarrod'ın güven verici kollarında, gördüğü kâbusu unutabileceğini umdu. Kâbusun hatırasının bu kadar canlı olduğu bu odada kalmak istemedi.

Jarrod, hiçbir şey söylemeden onu odasına taşıdı, yatağa yatırıp üzerini örttü. Omuzlarından kavrayarak, göğsüne bastırđı genç kıızı.

«Şimdi bana rüyayı anlat bakalım, Brooke,» .dedi ısrarlı bir sesle.

Brooke, bir an için, herşeyi yeniden hatırlayıp titredi. «Bir kazaydı. Annemle babamın öldükleri korkunç kaza. Arabanın yuvarlanması, çığlıklar. Taklalar attıktan sonra neler olduğunu pek hatırlayamıyorum.»

«Kaç yaşındaydın ?»

«Beş!»

«O günden itibaren de teyzenle birlikte yaşamaya başladın, .öyle mi?»

«Evet. Sadece iki gün kaldım hastanede. Doktorlar, teyzemi çağırmışlardı. Annemle babamın yaşamından ümit kesmişti herhalde. Hastanenin soğuk havasından kurtulup, bir evde, huzur içinde ölsünler diye düşünmüşlerdi. Ama teyzem.., Babamı hiç sevmezdi. Ona hiç özen göstermediğine eminim. Hastaneden çıkacağım gün geldi. Beni uyandırıp, ikisinin de öldüğü haberini verdi.»

Jarrod'ın yüzü donuk ve ifadesizdi. «Seni, bunu söylemek için mi uyandırmıştı?»

Brooke, biraz daha sokuldu ona. «Evet. O zamandan beri, kısa aralıklarla, hep bu kâbusu görürüm. Ama iki kâbus arasındaki süre, gittikçe uzuyordu. En son bir yıl evvel görmüştüm.»

Jarrod, doğrulup sarıldı ona. «Bu kadının, kendisine terk edilmiş, küçük bir kız çocuğuna bakmaya selahiyeti yokmuş.»

«Aslında oldukça ince davranırdı. Ama bazen,herhalde büyük kederi yüzünden, kırardı beni.»

Jarrod, elini uzatıp ışığı söndürdü. «Haydi,şimdi uyu Brooke. Yanındayım. Kendini güvenli hissetmelisin.»

«Ama... ama ben burada kalamam?» Jarrod'ın ılık nefesi, saçlarını okşuyordu.

«Yeniden odana dönmeyeceksin. Bak, biraz sakinleştin. Haydi, şimdi uyu. Senin uyuduğundan emin olana kadar ben uyumayacağım.»

«Teşekkür ederim.»

Brooke, onun dudaklarını şakaklarında hissetti ve içindeki korku, yerini değişik duygulara bıraktı. Burada, Jarrod Stone'un yatağında, onun kollarındaydı. Hâlâ korkulacak bir şeyler vardı, ama eskisi gibi değildi artık.

Ertesi sabah, nerede olduğunu birden kavrayamadı.

Göğsünde yatan koyu renk saçlı başı görünce hatırladı her şeyi. Jarrod uykudaydı ve kolunu Brooke'un beline dolamış, yanibaşında yatıyordu. Yüz hatları genç kıza çok yakındı. Olduğundan daha genç ve yakışıklı görünüyordu. Hiçbir arkadaşını , son birkaç saat, Jarrod Stone ile yattığına , üstelik, aralarında bir şey geçmediğine inandıramayacağını biliyordu. Kendisi bile inanamıyordu buna.

Çok fazla düşünmeye fırsat bulamadan, birisi kapıyı açıp yatak odasına girmişti.

Brooke kalbinin hızla çarptığını hissetti.

Angie, koluna saati takmakla meşgul olduğundan uzun süre fark etmedi onları.

«Haydi Jarrod, saat...» Brooke'u ağabeyinin kollarında görünce aniden sustu, yanakları kızardı.

«Ah, çok özür dilerim, şekerim. Ne yaptım ben!»

«Hiçbir şey yapmadın,» dedi Brooke, emin bir taivirle ve uyandırmak için Jarrod'ı sarstı.

«Ben... biz...»

O sırada, Dave de odanın kapısında belirdi. «Özür dileriz Brooke, fark etmedik.» Angie'yi dışarı çekerek, kapıyı kapattı.

| Brooke, Jarrod'ı biraz daha hızlı sarstı. «Uyan Jarrod, uyanmayacak mısınız?»

Jarrod sırtüstü yattı, uzun uzun gerindi ve «Saat kaç?» diye sordu uykulu gözlerle.

«Saatin önemi yok,» diye cevap verdi Brooke. «Ziyaretçilerimiz vardı az önce.»

«Gerçekten mi?» diye sordu Jarrod. «Angie mi, Dave mi?»

«İkisi de. Nereden bildin?»

Jarrod omuzlarını silkti, yataktan kalkmak için yorganı geri itti. Yeniden gerindi.

«Bu yatak iki kişi için biraz ufak.»

«Dave ya da Angie olduğunu nereden bildin? diye yineledi Brooke.

«Çünkü saat 7.30 ve eğer ben evdeysem, üçümüz birlikte, ata binmek üzere 7.15'de kalkarız. Ben kalkmam diye uyandırmaya gelmişlerdir»

«Şimdi anladım,» dedi Brooke sert bir ifadeyle.

«Bizi böyle aynı yatakta görünce düşünebilecekleri şeyler, seni hiç rahatsız etmiyor mu?»

Jarrod kaşlarını kaldırdı. «Neden rahatsız etsin ki? Eminim, Angie, hemen anneme de yetiştirmiştir.»

«Olamaz!» Brooke'un yüzü birden sarardı «Buna dayanmam. Eğer söyledilerse, annenin babanın yüzüne bakmam artık.»

Jarrod dolaptan temiz bir gömlek aldı. «Neden! Herhalde yattığımızı daha önce de düşünmüşlerdir. Nişanlıların çoğu böyle davranıyor artık.»

«Ben yapamazdım. Hele seninle hiç. Sen nişanlandıktan sonra, faydalanmasını bilip, evliliği unutabilecek tiplerdensin.»

«Sana böyle davranmama izin vermezler. Annem ve babam, kesinlikle kabullenemezler bu

nişanı bozmamı. Onları memnun etmek için evlenebiliriz bile.»

Brooke anlamsız gözlerle ona baktı. «Bunu söylerken çok sakın görünüyorsun.»

Jarrood pijamasının üstünü çıkarınca, vücudunun güçlü kasları ortaya çıktı,

«Başka ne yapmamı istiyordun?»

Brooke, geceliğinin uygunsuzluğuna aldırmadan yatağın içinde doğruldu.

«Sevmediğin biriyle evlenmek seni sinirlendirir diye düşünmüştüm »

«Ama, görüyorsun ki, bu da sadece bir şık.»

Angie ve Dave'in bakışlarını, Mr. ve Mrs. Stone'un nazik tavırlarını hatırlayınca, böyle bir şeyin doğru olabileceğine inandı Brooke.

«Evet,» diye onayladı.

«Ben de senin gibi, severek yapmıyorum bu işi » diyerek konuyu kapatmak istedi Jarrood.

«O zaman, neden kızıp bağırıyorsun?»

Jarrood, elinde yeni çamaşırları, banyoya doğru yürüdü.

«Seninle evli olmak o kadar da kötü bir şey değil canım. Dün gece kollarımda uyurken, hiç de mutsuz görünmüyordun. Cuma günü seni öptüğümde, ikimiz de bundan hoşlanmadığımızı söyleyemedik.»

«Yani...» Bir an durdu Brooke. «... yani normal bir evliliğimiz olabileceğini mi söylemeye çalışıyorsun.»

Jarrood alaycı bir ifadeyle güldü. «Biraz fazla aşk romanı okuyorsun galiba. Günümüzde bizimki gibi evliliklerin pek de sözde kalmadığını bilmen gerek. Ama tabii, ben sadece yüzünü görmek için bir kadınla evlenmem.»

«Böylesi de senin çok işine yarar, değil mi?»

Jarrood Stone'un gözleri kısıldı. «Yarar mı?»

«Tabii yarar. Kimse yeni evli bir adamın, başka bir erkeğin karısıyla ilişkide olduğunu aklına bile getirmez çünkü.»

«Ee..? O kadın kim olacak?»

«Kimi kastettiğimi pekâlâ anladın,» diye tersledi Brooke.

«Büyüleyici Selina,» diye tereddüt etmeden cevap verdi Jarrood.

«Ta kendisi.»

«Hmm. Bak bu doğru olabilir.»

«Eğer senin karın olursam, buna müsaade edemem. Seni de, o hiç hoşlanmadığım kadınla aşk hayatı yaşadığın için asla affetmem.»

«Anlıyorum. Ondan hoşlanmış olsaydın, böyle davranmayacaktın.»

«Saçmalama. Seninle gerçek anlamda evlenemezdim. Çok fazla aşk romanı okumuş olabilirim ama yine de onlardaki gibi davranmayı tercih ederim.»

«Öyle mi? Ama, o romanlar, hep bir prens ile güzel kızın mutlu sonlarıyla biter değil mi?»

«Evet, ama... Biz böyle olmayacağız. İşte bu yüzden de aramızda cinsel bir ilişki de olamayacak. Çünkü, böyle ilişkiler, sadece birbirini seven insanlar arasında gerçekleşebilir.»

«Oysa sen, beni hiç sevmeyeceğinden eminsin?»

«Eminim.» Brooke bunu söylerken gözlerini Jarrod'ın gözlerinden kaçırmaya çalıştı, çünkü yalan söylediğini belli etmek istemiyordu.

«O zaman çok kötü. Çünkü, vitrininde bekleyen, dokunulmaz bir karım olmasını hiç istemem. Kadınlar sevilme için ve...»

«Tanrım! Sen bir..... »

«Bana böyle hakaretler savurmaman gerektiğini söylemiştim.»

Gözleri dehşetle parlıyordu Brooke'un. «Sen de bunu hak ediyorsun ama!»

Jarrod, yumuşak bir sesle güldü.

«Kahvaltıda görüşürüz. Ben biraz ata bineceğim. Senin yerinde olsam, bir parça daha uyur, kendime gelirdim.»

Odadan çıktığında, gülüşü hâlâ çınlıyordu kulaklarında. Brooke yastıklardan birini banyo kapısına doğru fırlattı. Neden âşık olmuştu bu adama? Neden bu kadar yakışıklıydı sanki?

Saat 8.30'da yemek salonuna indiğinde sadece Jarrod'ın annesi oradaydı.

Diğerleri, henüz dönmemişlerdi herhalde. Sarah Stone'un kendisine uzattığı kahveyi aldı. Onunla göz göze gelmemek için elinden geleni yapıyordu. Sıkıntısı ve tedirginliği her halinden belliydi.

«Nikâh tarihi konusunda ne karar verdiniz?» diye sordu Jarrod'm annesi.

Brooke'un yanaklarından sanki alevler fıskırdı. Lafı fazla uzatmadan konuya girmek istedi.

«Henüz karar vermedik. Bakın, Mrs. Stone...»

«Bana Sarah de lütfen,» diye sözünü kesti Mrs. Stone. «Umarım, beni daha iyi tanıdığın zaman, sen de diğer çocuklarım gibi anne dersin.»

Bu kadının söylediği her kelime, Brooke'un kendisini biraz daha suçlu hissetmesine sebep oluyordu. Son sözleri ise ok gibi saplanmıştı kalbine.

«Teşekkür ederim,» diye kabul etti bu teklifi.

«Ama, söylemek isterim ki, Angie'nin bu sabah gördükleri, aslında sizin sandığınız gibi değil.

Jarrold benimle... yani, biz, zannettiğiniz gibi...» Sarah, elini Brooke'un eline koyarak gülümsedi.

«Biliyorum kızım. Jarrod her şeyi anlattı. Bence doğru olanı yapmış. Jarrod'ın yapabileceği tek şey de seni o odada yalnız bırakmamaktı.»

«Demek anlattı?» Brooke şaşırılmıştı.

«Benim oğlum açık sözlüdür. Eğer seninle sevişmiş olsaydı, bunu bile söylerdi bana.»

«Evet, anlıyorum.»

«Bize güvenmelisin Brooke. Gizlisi saklısı olan bir aile değiliz biz. Yine de, bu nişan haberi çok ani oldu.»

«Gerçekten de çok aniydi,» diye özür diledi Brooke.

«Clifford ve ben, sizin düğününüzü burada, kendimiz hazırlamak istiyoruz. Umarım buna müsaade edersin.»

«Evet ama... Biz daha...»

O sırada içeri giren Jarrod, eğilip annesini yanağından öptü. «Günaydın anne,» dedi ve yeniden doğrulup bu sefer Brooke'un dudaklarına bir öpücük kondurdu.

«Tekrar günaydın sevgilim,» diyerek yanına oturdu.

«Günaydın,» diye mırıldandı Brooke.

Annesi, aralarındaki gerilimi fark etmeksizin onları seyretti. «Tam da Brooke'a, düğününüzü burada hazırlamak istediğimizi söylüyordum.»

Jarrold tek kaşını kaldırdı. «Demek düğünü konuşuyordunuz?»

«Hayır, ben...» dedi Brooke.

«Hadi, hadi, Brooke,» diye sözünü kesti annesi. «Ailemizde bir düğün olacağı için ne kadar mutluyum bilemezsin. Kesin tarihi saptayıp saptamadığınızı soruyordum.»

«Daha değil.» Jarrod kahvesini yudumladı. «Önümüzdeki ay olabilir, ama biz...»

«Önümüzdeki ay mı? Çok yakın! Bu kadar kısa sürede hiçbir işimi tamamlayamam. Brooke da alışverişlerini bitiremez. Hem, uygun bir ev de bulamayabilirsiniz.»

«Sakin ol anneciğim,» diye güldü Jarrod. «Sadece olabilir dedim, karar verdik demedim ki.»

Brooke'un gözleri şaşkınlıkla açıldı. Gelecek ay evlenmekten bahsediliyordu ve bu, Selina Howard'a verdiği tarihi. Unutmazdı bunu Selina.

Sarah Stone derin bir nefes aldı.

«Bırak bu sözleri Jarrod. Düğün tarihine karar vermedik deme bana.»

«Gerçekten daha bilmiyoruz. Şu anda sadece nişanlıyız anne. Evlenmemiz için önce Brooke'un buna karar vermesi, beni kendine eş olarak seçebilmesi gerek.»

Annese masadan kalktı. «Gidip aşçıya öğle yemeğini söyleyeyim.» Brooke'a yöneldi sonra.

«Sakın acele etmeni istediğimi sanma. Jarrod haklı, zamana ihtiyacın var. Özür dilerim.»

«Özür dileyecek bir şey yapmadınız ki!»

«Teşekkür ederim.»

Yalnız kaldıklarında, Brooke, Jarrod'a döndü. «Beğendin mi yaptığını? Anneni bir yığın sıkıntıya soktun.»

«Ne yapmamı isterdin? Her dediğini kabul mu etseydim? Yanlış hatırlamıyorsam, benimle evlenmek istemediğini söylemiştin.»

«Öyle bir şey demedim. Seninle, belli şartlar altında evlenemeyeceğimi söyledim.»

«Merhaba, merhaba!» Dave arkalarından yaklaştı. «Sadece iki günlük nişanlısınız. Bence Jarrod'a biraz daha zaman tanımalısın.»

Brooke'un yüzü iyice sarardı, iki gündür yaşadığı gerginlikten usanmıştı.

Masadan kalktı, «Özür dilerim,» dedi ve hızla evden ayrıldı.

Nereye gittiğini bilmiyordu. Bildiği tek şey, Jarrod'dan uzaklaşmak ve bu alaylardan kurtulmak istediğiydi. Jarrod'ın kendisini ömür boyu cezalandırmasına boyun eğmezdi.

Bir müddet sonra, yorgunluktan yere çöktü.

Dave, hakkında ne düşünecekti acaba? Jarrod da onu bu rahatsız edici durumdan kurtarmaya

çalışmamıştı.

İçerilerine doğru ilerlediği koruluğun derinliklerinde bir ses duydu, ama hiç ürkmedi. Bu Jarrod olmalıydı.

Olduğu yerden hiç kıpırdamadı. Az sonra, bacaklarına oturan krem rengi pan-tolonuyla Jarrod önündeydi.

Genç adam yanına çömeldi. «Bu yaptığın biraz aptalcaydı, değil mi?» diye sordu sakın bir sesle.

Brooke, onun yakınlığından tedirgin olmaksızın otlara uzandı. Yanaklarında hâlâ gözyaşlarının ıslaklığı vardı.

«Ne yaptığımı ben de bilmiyordum, ama kendimi tutamadım. Sen... sen Dave'e ne dedin?»

Jarrod ellerini başının altında kavuşturarak çimenlere uzandı ve ağaçların arasından masmavi gökyüzüne baktı.

«Bu sabahki olaydan çok etkilendiğini, rahatsız olduğunu, hatta yine bu yüzden evlenme teklifimi bile reddettiğini söyledim.»

«O da inandı mı?»

Jarrod, Brooke'a döndü. «Neden inanmasın? Gerçekten de çok etkilenmiştin.»

«Ama, senin evlenme teklifini bu yüzden reddetmedim ki.»

«Doğru. Reddettin, çünkü biraz fazla üstüne gittim. Özür diliyorum.»

Brooke'un gözleri mutlulukla açıldı. Genç adam yanağını okşuyordu ve bundan da çok hoşlanmıştı. «Özür mü diliyorsun?»

Jarrod, «Evet, Brooke,» dedi alçak sesle ve ona iyice yaklaşarak yere yatırdı.

Kendisi de yanına uzandı.

Brooke, hiç beklemiyordu bunu. Dudaklarını istekli ve kendinden emin bir şekilde uzattı. İnce vücudunu onun sağlam ve arzulu kollarına bıraktı.

Jarrod'ın dudakları, Brooke'un dudaklarını bıraktı, boynunda ve iki göğsünün arasında dolaştı. Yumuşak, arzulu, ama kontrollü bir karşılık alıyordu her dokunduğu yerden.

Brooke'un elleri erkeğin koyu renk saçlarının arasındaydı. Sadece kuşların ötüşleri ve yaprakların hışırtısı duyuluyordu etrafta. Zamanın ve düşüncelerin olmadığı bir dünyadaydılar. Jarrod, onu çok seviyormuşcasına öpüyor, karşılığını da alıyordu.

Brooke, bir an, onun olma arzusuyla doldu. Başka hiçbir erkeğin kollarında yaşamamıştı bu duyguyu. Şu anda, onun isteyeceği her şeye düşünmeden evet diyebilirdi.

Jarrood başını hafifçe kaldırıp, derin, gri gözleriyle Brooke'a baktı. «Seni istiyorum, biliyorsun değil mi?» Sesi arzuluuydu.

«Evet.»

«Canını sıkan bir şey var mı?»

«Senin?»

«Şu anda, burasının uygun bir yer olmaması dışında hiçbir şikâyetim yok.»

Brooke tatlı tatlı gülümsedi. «Bence çok mükemmel.»

«Ama birisi gelirse?»

Brooke, «Kimse gelmez,» diye fısıldadı erkeğin kulaklarına doğru. «Buna cesaret edemezler.»

Yeniden dudakları birleşti. İkisinin de vücudu aynı hislerle dolmaya başladı. Çok arzulu olduklarını biliyorlardı ve onları engelleyen hiçbir şey yoktu.

Brooke'un elleri, Jarrood'un kazağının altından, adaleli vücudunu okşamaya başladı. Cildi gergin ve pürüzsüzdü. Uzun süre öpüştüler.

«Ne oldu?» diye sordu Jarrood. «Fikrini mi değiştirdin?»

Brooke hayır anlamına başını salladı.

Rüyasında bile onun adını sayıkladığına göre, Jarrood' in genç kızın hayatındaki önemi büyüktü. Her şeyini ona vermeye hazırdı artık.

«O zaman gel haydi,» dedi Jarrood arzuyla.

Brooke kendini onun kollarına bıraktı. Tam o sırada çalılıklardan bir ses duyuldu. «Şşşşt,» diye doğruldu Brooke. «Çalılıkların arasında bir ses duydum. Birisi buraya geliyor.» Gittikçe yaklaşan bir ayak sesi duyuluyordu.

Jarrood, ondan biraz uzaklaştı. «Allah kahretsin! Angie ya da Dave'dir mutlaka. Onlardan başkası cesaret edemez.» Gerçekten de birkaç saniye sonra, Dave önlerindeydi.

«Cesaret edemez mi? Neler diyordunuz öyle,» diyerek yaklaştı. Brooke'a dönerek,

«Bizim ailenin fertleri, her şeye cesaret edebilir. Bunu yakında öğreneceksin,» dedi. Jarrood'ın bakışlarını fark edince ekledi. «Uygunsuz bir zamanda mı geldim?»

«Son derece uygunsuz,» diye cevap verdi Jarrood. Sonra da kızgın bir tavırla, kalkıp eve doğru yürüdü, gitti.

Ağabeyi uzaklaşınca Dave, elini Brooke'un omuzuna koyarak, «Üzgünüm,» dedi.

«Önemli değil!»

Dave, Jarrod'ın arkasından gitmek üzere ayağa kalkan Brooke'u durdurdu. «Gerçekten, Brooke, rahatsız etmek istemezdim.»

«Rahatsız etmedin,»

«Jarrod , o anda buradan gitmeseydi, bana saldırabilirdi. Onun çılgın hallerini çok gördüm ama böylesine sinirlendiğini hiç hatırlamıyorum.»

Brooke, kendine gelmeye çalışıyordu. «Benim yüzümden oldu. Halledemediğimiz bir sorun var da.»

Dave başını salladı. «Ben de tam zamanında gelip konuşmanızı kestim.»

Brooke onun yüzündeki çocuksu ifade karşısında gülümsedi. «Biraz dolaşmak istiyorum. Hem öğle yemeği için iştahım açılır belki.»

Oldukça bakımlı olan bu koruda, bir saat kadar dolaştı genç kız. Jarrod ile kendisinin farklı dünyaların insanları olduklarını hissetti. O, bir lüks içinde doğmuş, ailesi tarafından sevgiyle yetiştirilmişti. Oysa, Brooke'u, kendisinden nefret eden, pinti bir teyze büyütmişti. Nişanlılıkları bile gerçek değildi. Onu, sadece birkaç hafta kendine bağlı tutabilirdi. Bu nişan da, sonunda bitecekti.

Öğle yemeği, mutlu bir aile havasında geçti. Jarrod, öğleden sonra ayrılacaklarını söyleyince, aceleyle hazırlandı Brooke.

«Tanışmak için yeterli bir süreydi, değil mi?» diye sordu Jarrod yola çıktıklarında.

Brooke derin bir nefes aldı. «Bir şey belli oldu mu?»

«Sadece ben anladım sıkıldığını.» Gözlerini yoldan ayırmadı. «Çok sıkıldın. Hatta, bir ara, başımıza iş açacak şeyler söyleyeceğinden korktum.»

«Biliyorum, özür dilerim,» dedi Brooke, hem kendine, hem de Jarrod'a kızarak.

Ona, haklı olduğu için, kendine de, gereğinden fazla ileri gitmesine müsaade ettiği için kızdı. Ama bu sabah olanları unutmamasına imkân yoktu. Unutmak da istemiyordu.

Yeniden beraber olduklarında, Jarrod soğuk davranmış, ailesinin yanında, formalite icabı bir nezaket göstermişti. Jarrod haklıydı. Öğle yemeğinden sonra, biraz daha otursalar, Brooke kendini tutamayabilirdi.

«Özür dilemene gerek yok,» dedi Jarrod. «Sendeki gerilimin suçlusu benim. Allah kahretsin. Ama, sen de bana karşı çıkmadın, davetkâr davrandın.»

«Bir erkeğin öpüşlerine evet demekte hiçbir terslik yoktur,» dedi sıcak bir sesle. «Biraz genç olduğumu düşünebilirsin, ama fazla tecrübesiz de sayılmam.»

«Bunu çoktan kanıtladın.»

«Ne demek istiyorsun?» diye haykırdı Brooke.

Jarrod, kalın bir sesle gürlledi. «Bir erkeği baştan çıkarmak için gereken bütün numaraları biliyorsun.»

Brooke kızdı ve üzüldü. Böyle davranmış olabilirdi, ama bunları numara olsun diye yapmamıştı. Onunlayken çok duygulanmış, dokunuşlarından hoşlanmıştı.

«Öyle görünmüş olabilir. Yine de senin kadar tecrübeli olmam imkânsız.»

«Doğru,» dedi Jarrod kısa kesmek istercesine. «Böyle olmasını istemiyorsan hiç girişmeseydin. Ben, senden, vücudunu ya da sevgini istemedim. »

«Bunu isteyemezdin zaten. Ayrıca elde edemezdin de.»

-Bunu söylediğini unutmayacağım,» dedi Jarrod soğuk bir tavırla. «Sen de unutma.»

«Saçmalama!»

Yolculuklarının bundan sonraki kısmı sessizlik içinde geçti. Brooke, evin önüne geldiklerinde, bir an tereddüt etti, sonra, «Gelip... gelip bir kahve içmek ister miydin?» dedi.

«Hayır. Teşekkür ederim,» dedi Jarrod ve inmesi için kapıyı açtı.

-Daha erken!

-İyi geceler, Brooke,» dedi Jarrod. «Yarın seni ararım.»

Gri gözleri, cazip bir ışıltı içindeydi.

-Bu akşam bir yemeğe sözüm var da,» diye ekledi.

Brooke'un gözleri keskinleşti. «Selina Howard 'lami?»

Jarrod'ın yüzünü acımasız bir gülüş sardı.

-Başka kim olabilir?

BEŞİNCİ BÖLÜM

«Bugün çok sessizsin,» dedi Jean hafif bir sesle.

Brooke arkadaşının söylediğiyle ilgilenmeye zorladı kendini. «Pardon?» dedi.

«Çok sessiz duruyorsun dedim. Bütün gün çok hüznüydün. Seni üzen bir şey mi var?»

Her Şeye ũzũlũyordu. Pazar akşamı ayrıldıktan sonra, Jarrod onu aramamıŐtı.

Brooke, dũn Paris'e gittiğini biliyordu, ama, bugũn aramaması iÇin hiÇbir neden yoktu. ũstelik, yukarıda bũrosunda olduğu da kesindi.

«Brooke?» dedi Jean.

Brooke hafifĐe gũlũmsedi. «Pardon, dalmıŐım.Yok, beni ũzen hiÇbir Şey yok.»

«Emin misin?»

«Evet!»

«Acaba hafta sonunda bir Şeyler mi oldu dedim. Đũnkũ Jarrod Stone'un ailesiyle tanışmaya gitmiŐtin. Đok heyecan verici.»

«Hepsi Đok tatlı insanlardı,» dedi Brooke.

Jarrod onu niÇin aramamıŐtı?

Oysa, bugũn yaŐĐũnũydũ ve hatırlaması gerekirdi. Halbuki bir kart bile gũndermemiŐti.

«Pek rahat değil gibisin.»

«GerĐekten Đok tatlı insanlardı,» diye ısrar etti Brooke: «Biraz tedirgin olmama rağmen, Đok misafirperver davrandılar.»

Telefonu yeniden Đalmaya başlayınca, Jean sohbete ara verip, Brooke'u derin dũŐũnceleriyle yalnız bıraktı. Sadece iki gũnde, Jarrod onun kalbini fethetmeyi baŐarmıŐ, hayatının en ũnemli kişisi olmuştu. Ama Şimdi, onu habersiz ve yalnız bırakabiliyordu. Bu sabah saat dokuza Đeyrek kala bũrodaydı. Jarrod daha ũnce gelmiş ve hâlâ yemeğe inmemiŐti. Bu yũzden yalnız başına yemeğe gitmek de istemiyordu.

Saat iki buğuğa geldiğinde, artık iyice iŐtahı kaĐmıŐtı. Sanki Jarrod onu kasten gũrmek istemiyordu. Oysa, kendisinin Jarrod iÇin bu kadar bile ũnemli olduğunu sanmıyordu.

Saat beş buÇukta yalnız başına eve gitti. YaŐĐũnũnũ yalnız geÇirmek zorundaydı. Keşke bir arkadaŐıyla birlikte yemeğe Đıksaydı. Ama, bu gece kimseye eŐlik edebilecek halde değildi.

Ah, Jarrod ah! Hepsi onun yũzũndendi.

Kapının zili, yalnızlığında bir ũmit iŐĐı yaktı. Gelen kim olursa olsun geri dũnmemeliydi. Hemen kapıya koştu. AĞtığında karşısında tanıdık bir yũz vardı. Jarrod...

Đok Şık giyinmişti geÇen adam. Siyah pantolonunun ũzerine, bordo bir ceket giymişti. İÇinde beyaz bir gũmlek vardı.

Brooke nefesi kesilmiş bir halde,« Jarrod,» diyebiŐldi. Onun burada olduğuna bir tũrlũ

inanamıyor, ağzını açıp bir kelime söyleyemiyordu.

Jarrod bu sessizliği bozdu. «Beni bütün akşam burada mı bekleteceksin? Yoksa girmeme izin var mı?»

«Pardon, tabii, gir,» dedi Brooke ve kapıyı açtı.

Jarrod mütevazı, ama temiz döşenmiş odaya girdi. Salondaki kanepeye oturup, elindeki büyük kutuyu yanına koydu. Bu kutu tanıdıktı Brooke için.

«Neden buradasın?» diye sordu genç kız.

«Çünkü senin nişanlınım.»

«Bunu iki gündür unuttuğunu sanmıştım.»

«Bir şeye mi kızdın?»

«Kızmak mı? Nasıl kızabilirim? Kızmaya hakkım var mı benim?»

«Söyle bana,» dedi Jarrod yumuşak bir sesle.

«Beni arayacağını söylemiştin,» diye hatırlattı Brooke.

«Aramadım ama, şu anda buradayım.»

«İki gün gecikmeyle.»

«Dün yurt dışındaydım.»

«Biliyorum!»

«O zaman neden aramadığımı da bilirsin. Bir yığın işim vardı. Özel telefonlar için vaktim kalmadı.»

«Benim için vaktin yoktu tabii. Başka özel telefonlar yaptığını inkâr edemezsin herhalde.»

Jarrod sabırsızca baktı. «Ne oluyor sana? Neden aramadığımı söyledim ve bu nedenin de yeterli olduğunu sanıyorum. Neşemizi kaçıyorsun.»

«Sen, Stone bilgisayar fabrikasının sahibisin. Ben de orada çalışıyorum. Zaten nişanlanmamız bir olay oldu. Bütün gün seninle ilgili sorular sordular bana. Bense hiçbir cevap bulamadım.»

«Bu onları ilgilendirmez. Özel işlerimi herkese danışacak değilim ya!»

Brooke bir kahkaha attı. «O zaman bu kadar dedikodu konusu olmamalıydın.»

«Sana bir şey söyleyeyim mi? Bu oyunu sen başlattın. Dedikodulara da sen sebep oldun.»

«Ama, Selina ile aradaki dedikoduları ben başlatmadım. Bu konuyu o arkadaşlarına sor istersen.» Brooke, içindeki sıkıntıların hepsini boşaltmak istiyordu. Yaşgününün hatırlanmamasına çok kızmıştı. Jarrod'ın, bunu hatırlamak için

hiç nedeni yoktu tabii.

«Buraya seninle tartışmaya gelmedim. Duyduğun her söylentinin doğruluğuna fazlasıyla inanıyorsun sen.»

«Yani o arkadaşlarının mı suçlu olduğunu söylemek istiyorsun?»

«Bahsettiğin iki kadın benim arkadaşım falan değil.»

«Ama, öyle bir konuşuyorlardı ki...»

Jarrod sinirlenerek ayağa kalktı. «Tanrı aşkına, ne istiyorsun? Buraya seninle...»-

«Evet,» diye kesti Brooke. «Neden geldiğini merak ettim. Güzel giyinmişsin, bir yere gideceksin herhalde?»

«Evet, doğru.»

«Seni tutmak istemem,» dedi Brooke.

«Tanrım! Beni tutmak mı? Seni götürmeye geldim ben!»

«Neden?» diye sordu Brooke şüpheyile.

«Bir nedeni mi olmalı?» •

«Evet, bir nedeni olmalı. Bu gece beni kimin önünde rezil edeceksin?»

Jarrod, derin bir nefes aldı ve kutuyu ona doğru uzattı. «Bunu giy, birazdan görürsün.»

Brooke kutuya baktı. «Nedir bu?»

«Açarsan görürsün,» diyerek cesaret verdi genç adam.

Brooke, merakını yenemeyerek, kutuyu aldı ve açtı. Bu, nefis bir tuvaletti. İlk bakışta hayran olmuştu bu Yunan stili elbiseye. İpek yakaların üzerinden Jarrod'a baktı. «Benim mi?» diye sordu nefesi kesilerek.

Jarrod kalın bir sesle, «Benim olacak değil ya,» diye cevapladı.

«Biliyorum ama... Neden aldın bunu bana?» Hâlâ yaşgününün hatırlanacağını umuyordu.

«Giyin. Gideceğiz.»

«Ama ben...»

«Brooke,» dedi Jarrod ihtar eden bir sesle. «İçeri git ve giyin.»

Brooke aceleyle odasına gitti, dediği gibi yaptı. Sonra banyoya koştu, makyajdan önce yüzünü yıkadı.

Tuvalet, üzerine tam oturmuştu. Jarrod'ın böyle şeyleri nereden bulduğunu, ölçülerini nasıl bildiğini anlayamıyordu bir türlü.

«Beğendin mi?» diye sordu, birkaç dakika sonra Jarrod'ın karşısında dururken.

«Sen beğendin mi? Bence çok yakıştı sana!»

«Teşekkür ederim. Çok zevklisin. Kendime hiçbir zaman böyle bir tuvalet alamazdım.»

Saatine baktı Jarrod. «Artık gitmemiz gerek Brooke.»

Brooke, omuzlarına, Jarrod'ın daha önce hediye ettiği pelerini aldı.

«Ben...» Bir an tereddüt etti. «Bana devamlı hediyeler almanı istemiyorum.»

«Sana yakışan şeyler olduktan sonra, bu o kadar önemli değil.» Jarrod, cebinden, tanıdık bir kutu daha çıkardı.

«Bunları da takmanı istiyorum,» diye uzattı kutunun içinden aldığı gerdanlık ve küpeleri.

Brooke, küpeleri taktı, gerdanlığın arkasını bağlaması için de Jarrod'ın önünde eğildi.

Sonra bir an durup geri çekildi. Jarrod'a dönerek, «Beni bu kadar pahalı giydirdiğine göre, herhalde önemli bir yere gidiyoruz?»

«Bir partiye gidiyoruz. Geç bile kaldık,» dedi Jarrod.

«Nasıl olsa o da, her parti gibi saatlerce sürer.»

«Tabii,» diye başını salladı. «Hazır mısınız?»

«Evet,» diye cevapladı Brooke.

Şehrin en büyük otellerinden birinin önünde durdular. Brooke merakla sordu. «Parti burada mı?»

«Evet, küçük salonların birinde.»

Brooke, Jarrod'ın arkadaşlarıyla karşılaşacağını düşünerek sıkıldı bir an.

Jarrod, kolundan tutup hafifçe çekti onu. Girmesi için kapıyı açtı. Vestiyerdeki genç adam, üzerlerindeki aldı.

İçerideki oda bir parti için oldukça sessiz görünüyordu, «Sadece ikimiz mi varız?» diye fısıldadı Jarrod'a.

Genç adam gülümseyerek odanın kapısını açtı. Bu sessizliği, birden, odanın her köşesinden gelen, 'Sürpriz' sesleri bozdu. Herkes onu bekliyordu.

Jarrod, hafifçe eğilip genç kızı dudaklarından öptü. «İyi seneler, Brooke.»

Brooke, odanın içinde, bir Jarrod'a, bir onun ailesine, bir de iştaki bütün arkadaşlarına şaşkınlıkla baktı. Gözlerinden yaşlar süzölmeye başlamıştı.

«Unutmamışsınız,» diye haykırdı. «Herkesin unuttuğunu sanmıştım.»

«Hepimiz sözleşmiştik,» dedi Jarrod. «Herkesi burada toplayabilmek için büyük bir organizasyon yaptım,» dedi sesini biraz alçaltarak.

«Evet,» dedi Brooke. Hiç tereddüt etmeden kollarını Jarrod'ın boynuna doladı.

Tüm davetlilerden gelen hediye ve tebrik kartlarıyla dolmuştu kucağı. Hepsi de çok güzeldi, ama içlerinde en çok hoşuna giden, Angie'nin hediyesi oldu. Bu, Jarrod'ın sevdiği adamın bir portresiydi ve yaşadığı müddetçe saklayacaktı onu.

Jarrod, resmi diğer hediyelerin arasına koyarken gülümsedi. «Angie, bundan daha orjinal bir şey bulabilirdin.»

«Bence, mükemmel,» diye karşı çıktı Brooke gülümsemesine cevap vererek.

«Pek değil. Bir kere bana hiç benzemiyor bu.»

«Hayır, bir harika,» diye diretti Brooke.

«özür dileriz, biraz geciktik Jarrod,» dedi bir ses. «Charles'ın uçağı rötar yaptı.»

Brooke, Selina Howard'ın sesini duyduğuna pek memnun olmamıştı. Yanına yaklaşan kadına bakarak hafifçe gülümsedi. Ama, Selina ona bakmıyordu bile. Yeşil gözlerini, Jarrod'a dikmişti.

Brooke, onun bu bakışlarında bir gariplik sezdi. Yanındaki adamın, kocası Charles Howard olabileceğini düşündü. Uzun boylu, yakışıklı, en azından Jarrod kadar nefes kesici bir erkekti. Bu kadar harika iki erkeğe sahip olduğu için Selina çok mutlu olmalıydı.

Charles Howard elini uzattı.

«Seni gördüğüme çok sevindim Jarrod. Selina'nın da dediği gibi, uçağım biraz geç indi.»

«Geldiğinize sevindim. Yolculuk sizi epey yormuş olmalı.» Jarrod, kolunu Brooke'un omuzuna koydu, «Nişanlım, Brooke Faulkner.»

«İyi seneler canım,» dedi Charles yumuşak bir sesle. «Jarrod'la birlikte mutlu bir yaşam sürmenizi dilerim.»

Brooke güldü. «Daha evli değiliz, sadece nişanlıyız.»

«Ama, önümüzdeki ay evleneceğinizi söylemiştiniz?» Selina Howard. İlk defa Brooke'a bir şey söylemişti. «Jarrod'ın bütün arkadaşları davetiye bekliyorlar. Kesin tarihi saptamadınız mı?»

Demek, Jarrod ona hâlâ yalan olduğunu söylememişti. Neden böyle yaptığını anlayamadı Brooke. Mutlaka bir açıklaması olmalıydı. Belki de Selina her şeyi biliyor, herkesin önünde oyun oynuyorlardı. En mantıklı açıklama buydu.

«Annemle anlaşamadık,» dedi Jarrod. «O, bir iki hafta içinde ayarlayamayız diye düşünüyor.»

«Annenle hiç tanışmadım,» diyerek koluna girdi Selina. «Haydi beni tanıştır.»

«Müsaadenle,» dedi Jarrod ve kolundaki güzel sarışınla , annesinin bulunduğu bölüme doğru yürüdü.

Brooke kızgınlıkla Charles'a baktı. «Sanırım Uzun süredir iş seyahatindesiniz,» dedi.

Evet anlamına başını salladı Charles. «Bir haftadır yoktum. Bu akşam saat yedide geldim.»

«Doğrudan benim yaşgünüme gelmekle şeref verdiniz.»

«Çapkın Jarrod'ın kalbini fetheden kızı merak etmişim doğrusu. Ben onun hiç değişmeyeceğini sanırdım. Şimdi yanlış olduğumu anlıyorum.»

Brooke bu kompliman karşısında tam düşüncelere dalıyordu ki, Selina Howard'ın sesini duydu. Jarrod'ın annesinin yanından ayrılmışlar, odanın bir köşesinde konuşmaya dalmışlardı.

Charles onun, Jarrod'ın kolundaki Selina'ya nasıl baktığını izledi ve Brooke'a döndü: «Selina'nın kusuruna bakma. Hâlâ evli bir kadın olduğunun farkında değil.»

«Efendim?» dedi Brooke. Jarrod ve Selina'nın samimi hareketlerini izlemeye dalmıştı.

Charles derin bir nefes aldı. «Karım başka erkeklerle birlikte olmaktan çok hoşlanır, ama fazla ileri gitmez.»

Charles Howard gibi başarılı bir iş adamı bile karısını yeterince anlayamıyordu.

Jarrod'dan şüpheleniyordu, ama pek de aldırımıyordu bu ilişkiye. Brooke'un nişanlısının kolunda bir başka bir kadın vardı ve buna kimse aldırımıyordu.

Odanın bir köşesinde orkestra çalmaya başladığında , Brooke kendini dans etmek üzere Charles Howard'ın kollarına bıraktı.

Neşeli,çekici ve yakışıklı bir erkekti.Ama Brooke yinede Selina ile Jarrod'un dans pistine geldikleri anı kaçırmadı.Selina kollarını onun boynuna dolamış, ritmik bir şekilde dans ediyordu.

Alışılmış usullere gerek duymuyorlardı.

Brooke bu durumu Charles'inde fark ettiğini anladı.

Bir sonraki dansı, Jarrod'ın babasıyla yaptı.Yavaş yavaş sınırlarının iyice gerildiğini hissediyordu. Bu kadınla beraber olabilmek için Jarrod'ın kendisiyle nişanlanmasına hiç gerek olmadığını düşündü. Charles Howard şüpheli biriydi ve ikisi de sonunda yaptıklarının bedelini ödemek zorunda kalacaklardı.

Jarrod üç dansı da Selina ile yaptı. Bu müddet içinde, Brooke gözlerini Charles Howard'a dikmişti, çünkü onun, karısının her yaptığı hareketi izlediğinin farkındaydı.

«Bu akşam Jarrod sizi epeyce şaşırttı, değil mi?» dedi Jarrod'ın babası, «Bu partiyi hiç

beklemiyordunuz herhalde.»
«Gerçekten şaşırđım,» diye gülümsedi Brooke
«Hediyelerini verdi mi?»
«Evet bu tuvaleti hediye etti.»

Brooke, Jarrod'a verdiği sözü tutamayacağını anladı. Onun her istediğini yapabileceğini söylemişti, şu anda yapıyordu da belki. Ama buna devam edemeyeceğinden emindi.

«Tuvaletin çok güzel, ama Jarrod'ın' hediyesi bu değil. Asıl hediyesi çok özel bir şey.»

Her kadın gibi o da önlenemez bir merak duydu içinde.Acaba neydi hediye.Ondan artık başka bir hediye almak istemiyordu.
Zaten bu parmağında parlayan kocaman taşlı yüzük başta olmak üzere yeterince hediye kabul etmişti.

Bir sonraki dans için Dave onu piste davet etti.Bu akşam o da çok şıktı.Siyah bir pantolon ve beyaz bir ceket giymişti.
Konuya girmek için fazla vakit harcamadı.

«Ağabeyim o sarışın bombayla ne yapıyor?»

Brooke bu açık sözlülük karşısında biraz şaşırđı. Oysa Dave'in sözünü sakınmayan biri olduğunu anlamıştı daha önce. Tek kaşını kaldırdı. «Mrs. Howard'ı mı kastediyorsun?» dedi masum bir ifadeyle.

«Ta kendisi. Jarrod o sevgili Selina ile ne yapıyor?»

Brooke, Dave'in omuzunun üzerinden dans eden nişanlısına baktı. «Dans ediyorlar.»

«Dans ettiklerini biliyorum, ama o kadın Jarrod ile biraz fazla ilgilendi. Son yarım saattir sürekli birlikteler.»

«Belki de tam tersi olmuştur.»

«Ne demek istiyorsun?» diye irkildi Dave.

«Belki de Jarrod onunla ilgileniyordur,» dedi Brooke sakın bir tavırla.

Dave genç kızın yüzüne baktı. «Daha seninle yeni nişanlandı. Bu çok inandırıcı değil.»

Brooke güldü. «İnsan birisiyle nişanlanınca etrafındaki güzel kadınları fark etmez diye bir kural yok.»

«Yani sen de bana âşık olabilir misin?»

«Dave!» dedi Brooke. «Senin ağabeyinle nişanlıyım ben.»

«Onu seviyor musun?»

«Çok seviyorum,» diye başını salladı Brooke.

Dave içini çekti. «Çok şanslı şu Jarrod. Ondan önce benimle karşılaşsan, ne olurdu merak ediyorum.»

Hafta sonunda Dave'in kendisinden hoşlandığını hissetmiş, ama bu derecede olabileceğini hiç düşünmemişti. «Ben de merak edebilirdim,» dedi Brooke alçak sesle. «Ama ilk gördüğüm anda Jarrod'ın benim için yaratılmış olduğunu anladım.»

«Neyse. Şimdi, şu Mrs. Howard'ın mutluluğuna bir son verelim. Bu kadın başımıza iş açabilir?»

Dave durumu bilseydi? Zaten başına gelenlere Selina Howard sebep olmuştu. «Jarrod'ı onun yanından nasıl ayırabilirim?»

Dave genç kıza sarılarak, dans eden çiftler arasında ilerledi. «Sen bana bırak,» diye fısıldadı kulağına.

Jarrod ve Selina'ya yaklaşınca, Brooke, Jarrod'ın yüzündeki mutsuzluğu fark etti. Selina'ya gülümsedi. Dave, «Ben Jarrod'ın kardeşiyim Mrs. Howard,» dedi. «Sizi çok merak ediyordum. Bu dansı bana lütfeder misiniz?»

Selina bu sözler karşısında, Jarrod'dan ayrılmak zorunda kaldı ve Dave ile dansa başladı.

Brooke, şaşkınlıkla Jarrod'ı izliyordu. Genç adam yanına geldi.

«Dave bunu kendi isteğiyle mi yaptı, yoksa onu sen mi zorladın?»

«Ne demek istediğini anlayamadım?»

«Kesinlikle eminim ki, Dave seninle dans etmeden önce, Selina'yla tanışmayı düşünmemişti. Bu fikri senden almış olmalı.»

Brooke'un gözleri nefretle doldu. «Bu kalabalığın içinde, metresinle dans ederek o kadar dikkat çektin ki, kardeşin ne olup bittiğini öğrenmek istedi. Kendi yaptıklarının farkında bile değilsin. Zırvalıkların için bari beni suçlama.»

Jarrod bir yandan müziğe ayak uydurmaya çalışarak, Brooke'u hiddetle kendine çekti.

«Tamam, ama bir daha benimle bu şekilde konuşursan...

«Birinin söylemesi gerekiyordu,» diye cevap verdi. «Ayrıca, bu nişanlılık yutturmacasına daha fazla devam etmek istemiyorum. Hiçbir anlamı kalmadı çünkü. Charles Howard, karısıyla aradaki ilişkiyi biliyor.»

Jarrod'ın gözleri kısıldı. «Bunu sana o mu söyledi?» diye sordu.

«Bütün gece sizi seyretti ve her şeyi gördü. Bir an olsun elini bırakamayacaksan, kocasını çağırmanalıydın. »

«Benim daha iyi bir fikrim var,» diyerek onu öyle bir kendine çekti ki, genç kız, vücudunun Bütününü Jarrod'ın vücuduna gömüldüğünü hissetti.

«Bizi böyle âşık gibi görürlerse, Selina ile dans ettiğimi bile unuturlar.»

«Kocasının pek unutacağını sanmam.»

Jarrod kollarını onun boynuna doladı. «Sen de istersen unuttur.»

«İstersem mi?»

«Bana aşıkmiş gibi yap,» diye açıkladı.

«Neden yapayım bunu? Zaten yeterince rezil oldum.»

Jarrod'ın gri renkli gözleri hırsıyla parladı. «Yapacaksın Brooke. Yoksa rezil olmak neymiş gösteririm ben sana.»

Brooke gözlerine bakarak sordu.

-Ne yaparsın?

«Az önce Selina ile konuşmamdan rahatsız olduğumu söylemiştin. Daha da kötüsünü yaparım, utancından yerin dibine geçersin. Herkes seninle benim iki sevgili olduğumuzu düşünüyor çünkü.»

«Hayır, öyle düşünmüyorlar. Annen demişti ki...»

«Annem hafta sonunda yatmadığımızı inandı. Daha öncesi için bir şey söylemedim ona. Otuzyediy yaşındayım Brooke ve cinselliği olmayan ilişkilerim hiçbir zaman uzun süreli olmadı. Sen de nişanlı olduğuna göre, bundan çıkan sonuçlara kendin varabilirsin.»

«Tanrım!» Brooke, müziğin hızlı ritmine bile aldırmadan, Jarrod'ın karşısında yavaş yavaş sallanıyordu.

Keşke, sadece birbirlerine yakın olmak için dans eden iki âşık olsalardı. Brooke, ne müziğin, ne de salondaki insanların farkında değildi. Demek kendisi için böyle şeyler düşünülüyordu bu arada. Hiç kimsenin yüzüne bakamıyor, gözlerini Jarrod'dan ayırmıyordu.

«Bu korkunç bir şey,» diye mırıldandı.

«Sen de çok safsın sevgilim,» dedi gülerek Jarrod.

«En azından kendime göre bir ahlak anlayışım var,» diye haykırdı Brooke kızgınlıkla. «Sende olmayan bir şey bu. Arkadaşının karısıyla ilişkiye girmek seni hiç rahatsız etmiyor, değil mi?» «Ediyor desem inanacak mısın?»

«Hayır!»

«Bunu biliyordum. Bu yüzden de, söylediğin hiçbir şeyin aksini savunmaya niyetim yok. Benim hakkımda yıkılamayacak kadar sağlam bir ön yargın var.»

«Senin yıkabileceğinden ben de emin değilim zaten. Şirketinde çalışmaya geldiğimde, herkes dikkatli olmamı söylemişti. Kadınlara nasıl davrandığından bahsettiler. Ama ben, senin için hep...»

' «Evet?» diye sordu Jarrod.

Brooke bir an durdu ve devam etti. «Çok çekici bir erkeksin. Bunu sana söyleyen ilk kadın olmadığımı biliyorum. Çok daha değişik, duygulu biri olarak düşünmüştüm seni. Ama, senin gibilerin oynadıkları oyunlardan pek hoşlanmadığımı anladım. Seni de bu yüzden çok daha az seviyorum artık.»

«Seni gören biri buna pek inanmaz.»

«Bırak beni o zaman. Bu gösterişe de bir son ver.» Bağırarak söylemişti bunları.

Jarrod onu sakinleştirmeye çalışarak, «Ne yapıyorsun? Herkes dansımızı izliyor. Dediğimi yap.»

Brooke yüzüne bakmadan konuşuyordu onun. «Gözlerinden hiç hoşlanmıyorum. Çok kaba ve vahşice bakıyorlar.»

«Evet, şu anda öyle,» diye kabul etti Jarrod.

«Genellikle öyle,» diye ekledi Brooke.

Jarrod, onun bu öfkeli haline gülmekten alamadı kendini. «Pekâlâ, git istediğin yere. Anlaşılan, sana iyi bir ders vermem gerekecek.»

Partiden sonra, Jarrod ile birlikte eve dönerlerken , Brooke oldukça rahatlamıştı. Evine girmeden önce parmağındaki yüzüğü Jarrod'a geri vermeye karar verdi.

Alay konusu olmaya devam etmeyecekti.

«Parti için teşekkür ederim,» dedi arabada inerken.

Jarrod bir kaşını kaldırdı. «Yirmi birinci yaş günü için ancak böyle bir parti yapılabilirdi, aksi, garip karşılanabilirdi.»

Brooke, «Bu jesti iyi niyetle yaptığını sanmıyorum,» dedi.

«Beni, hakkımda böyle düşünmeyecek kadar iyi tanıdığına eminim.»

«Seni gittikçe daha iyi tanıyorum, ama öğrendiklerimi hiç beğenmiyorum.» Brooke, binaya girmek için arkasını döndü.

«Beni kahve içmeye davet etmeyecek misin?» diye seslendi Jarrod yumuşak bir sesle.

«Gelip kahve içmek ister misin?» diye sordu, Brooke nefesi kesilerek.

«Gelmeyecek olsam, sorar mıydım? Hem birinin hediyelerini içeri taşıması gerek.»

Brooke şaşırđı. «Tamam o zaman, gel.» Beklemeden yürüdü.

İçeri girdi, kahveyi pişirmek için mutfağa geçmeden önce, çantasını bırakmak üzere yatak odasına girdi».. Arkasını döndüğünde Jarrod birden ona sarılıverdi.

«Şimdi ne istiyorsun?» . diye sordu Brooke. Jarrod parlak gri gözleriyle bir an için onu büyüleyip, çılgın bir öpücük kondurdu genç kızın dudaklarına. Brooke, başının döndüğünü hissediyordu. Yine de kurtulur kurtulmaz, kızgınlıkla sordu. «Neden yaptın bunu?»

«Bütün gece, bunu yapmamı istedin benden,» diye cevapladı Jarrod şeytani bir gülümsemeyle.

«Hayır, istemedim, ben..»

«Evet, sen,» diye tamamladı Jarrod. «Bütün gece gözlerin üzerimdeydi.»

«Sadece o kadınla birlikte olduğun için. Hem herkes bakıyordu size. Üstelik...»

«Her konuşmaya başladığında, beni suçlamaya kalkma. Bu geceki ufak bir cezaydı. Umarım ilerde de hatırlarsın. Aksi takdirde, benim de kendime has intikam alma yöntemlerim olduğunu anlayacaksın. Şimdi...» Jarrod, kollarını kavuşturdu.

«Belki beni eve götürebilirsin. Kahveyi falan unut. İçeri gelmek için uydurmuştum.»

«Seni eve götürmek mi? Hasta falan mısın?»

«Hayır, hiçbir şeyim yok.» Arabanın anahtarlarını uzattı. «Artık senin araban olduğuna göre, belki onu daha değişik bir yere park etmek istersin. Ayrıca, ilk kullanımında yanında olsam iyi olur. Aston Martin, diğerlerinden biraz daha değişiktir.»

Brooke afalladı. «Araba... Aston Martin... Benim mi?» Elindeki anahtarlara bakıyordu.

«Evet senin,» dedi Jarrod. «Yaşgünü armağanım. Ama, değişik bir şey istersen, Porsche ya da Ferrari ile değiştirebiliriz.»

Brooke bir kahkaha patlattı. Jarrod, ona bir Aston Martin hediye etmişti. Rüyalarındaki araba! Değiştirmenin sözü bile edilemezdi. Şimdi onundu artık.

Jarroğ Stone'un armağanı!

ALTINCI BÖLÜM

Brooke başını salladı. «Doğru mu söylüyorsun?»

«Tabii ki doğru söylüyorum. İstendiği takdirde bir arabanın rengini ve dış görünüşünü değiştirmek çok kolaydır.»

Gülmemek için kendini tutuyordu Brooke. «Demek istediğim bu değildi. Ben sadece doğum günüm için bir araba hediye edebileceğini tahmin edememiştim. Hatta hiçbir şey beklemiyordum senden.»

Jarrod'ın yüzü kararmış, gülümsemesi sönüvermişti. «Sana, umduğun, benden beklediğin için almadım bu hediyeyi. Yirmi bir yaşına basan her genç kızın çok güzel bir hediye almaya hakkı vardır.»

«Ama böyle bir araba,» dedi.. şaşkınlığını belirterek.

«Hoşuna gittiğine sevindim?»

«Çok beğendim, ama yine de..

«Karımın kendisine yaraşır bir arabaya sahip olmasını isterim.»

Brooke yutkundtu. «Karının mı? Ama ben senin karın olmayacağım ki! Her şey bir oyundu, bir aldatmacaydı!»

Jarrod başıyla onayladı. Koltuklardan birine oturdu. «Sen de oturabilirsin. Sanırım konuşmamız gereken şeyler var.»

Brooke yıkılırcaşma oturdu koltuğa, «Konuşmamız gereken şeyler mi?»

«Evet.» Gri, düşünceli gözlerle süzdü onu. «Söyleyeceklerimi duyar duymaz paniğe kapılmayacağına söz vereceksin, tamam mı?»

«Tamam,» diye kabul etti.

«İyi o zaman,» dedi içini çekerek. «Sanırım evlenmemiz gerekiyor.»

«Ne!» diye bağırarak yerinden fırladı Brooke.

Jarrod sükûnetle ona bakıyordu.

Brooke bu kadar sinirliyken, onun yanında böyle sakin oturabilmesi şaşılacak şeydi. «Ne dedin sen?» diye sordu tekrar sesi titreyerek.

«Paniğe kapılmayacağına söz vermiştin,» diye hatırlattı Jarrod sabırsızlıkla. «Eğer bu panik değilse bile, panik içindeymiş gibi davranıyorsun.»

Brooke, rahatsız edici bir bakış fırlattı ona: «Tabii ki tam bir panik içindeyim. Kendime hâkim olacağımı söylerken böyle şeyler söyleyebileceğini hiç düşünmemiştim.»

«Çok da garip bir şey söylemedim. Sadece herkesin bizden beklediği gibi davranıp, evlenelim dedim. Bunda şaşılacak ne var?»

Ona bütün sebepleri bir kerede saymak istedi Brooke. Kendini zorladı gerekli cümleyi bulabilmek için, sonunda en önemli gördüğü nedeni seçti: «Biz birbirimize âşık değiliz.»

Jarrod kaşının birini kaldırarak sordu: «Bu o kadar önemli mi?»

«Evlenmeyi düşünecek bir çift için sanırım gerçekten önemli.»

«Hiç gereği yok bence. Bunun yerini tutabilecek bir şeyler bulabiliriz.»

Brooke'un gözleri büyüdü: «Öyle mi?» Jarrod aniden kalktı, sert bir ifadeyle ona yaklaştı. Onun kıpırdamasına fırsat tanımadan kolunu beline doladı ve onu kendine çekti. Vücutları birbirine dokunuyordu artık.

«Ne? Ne bulacağız?» Brooke, güçsüzlüğünün farkında olduğundan, hâlâ mantığını kullanarak onu durdurmaya çalışıyordu. Ama dudakları onunkilere iyice yaklaşmıştı artık.

«Bilmiyor musun?» diye mırıldandı Jarrod ve başını ona doğru eğerek ince, uzun boynuna dokundu.

Sakin ve kendinden geçiren öpücükler, pürüzsüz tenine yağdııkça nefesinin kesildiğini hissediyordu. Kollarını yavaşça boynuna doladı. Kendi sesi kulaklarına gökgürültüsü gibi geliyordu. «Hayır, ben bilmiyorum...»

Jarrod'ın güçlü elleri, vücudunda ustaca dolaşıyordu. Diri göğüslerinde avuçlarının sıcaklığını hissetti. «Biliyorsun Brooke,» diye mırıldandı derinden gelen bir ses, «Vücudun da biliyor.»

Dudakları birleşti. Tüm ustalığını kullanıyordu Jarrod.

Onu nasıl çıldırtabileceğini, durgunluğunun altında ne tür fırtınalar yaratabileceğini biliyordu.

Öpüşü sona erdiğinde Brooke nefes nefese kalmıştı. Gözlerinde, o anda yaşadığı tüm duygular çalkalanıyordu. Jarrod'ın dudakları yanaklarından kulak memelerine doğru hareketlenince büyük bir zevkle titredi.

«Jarrod?» dedi sesi titreyerek.

Jarrod başını kaldırmadan cevap verdi: «Eminim sen de hissediyorsun, iki mıknaş gibi çekiyoruz birbirimizi.»

Onun kendisini nasıl çektiğini iyi biliyordu Brooke.

Kollarında böylesine erirken aksini iddia edemezdi zaten. Ama ya o? Kadınlara karşı duygularını açığa vurmaktan hoşlanmayan bir erkekti o.

Tabii Mrs. Howard hariç.

Brooke, onun rekabete girilmeyecek kadar güzel olduğunu biliyordu.

Kendisini cezalandırdığı o akşamkilerden çok farklıydı bu seferki öpücükler. Her saniye ona yakın olmanın mutluluğunu yaşıyordu Brooke.

«Hissediyor musun?» diye yeniden sordu. Jarrod başını kaldırıp ihtiras dolu gözlerini ona dikerek.

«Evet, şey... ben... galiba hissediyorum.» Bu bakışlar rahatsız etmişti onu. «Ama ne fark eder? Sen Selina Howard'a âşkınsın.»

Sinirlendirmişti onu: «Unut şu Selina Howard'ı, Tanrı aşkına! Şu anda sadece sen varsın benim için!»

«Onu unutmak mı?» diye karşı çıktı Brooke. «Bu kadar aleni ilişkide bulunduğun bir kadını nasıl unutabilirim?»

Kıskanç eller sıktıkça sıkıyordu kollarını. «Biliyorum, beni hep bununla suçlayacaksın, ama ben seni istiyorum Brooke. Evlenmekten başka hiçbir şekilde de sana sahip olmama izin vermeyeceğini biliyorum.»

«Haklısın.»

«Tamam, o halde evleniyoruz.»

Brooke başını mağrur bir tavırla geriye attı: «Bir hiç olabilirim, ama başkasına âşık olduğumu bildiğim bir adamla asla evlenmem!»

«Benimle evleneceksin,» dedi Jarrod. «Bunu sana kabul ettireceğim.»

Vahşi bir öpüşten sonra Jarrod hiç güç harcamadan onu kollarına aldı. Dudaklarını dudaklarından ayırmadan yatak odasına doğru yürüdü. Genç kız kendinden geçene kadar devam etti bu öpüş. Karşı koyduğunu belirten tek bir mırıltı bile çıkmadı ağzından yatağa yatarlarken.

Brooke'un elbisesini çıkarmak, Jarrod'ın hızlı elleri için hiç sorun değildi. Omuz askılarını indirince, göğüsleri bütün diriliğiyle, bir çiçek gibi açtı. Jarrod ceketini ve kravatını kendisi çıkardı, ama geri kalanlar artık Brooke'un işiydi.

Brooke onu ilk kez çıplak görmüyordu, ama vücudunun sıcaklığını bu kadar yakından hiç hissetmemişti.

Jarrod dudaklarını diri göğüslerin üzerinde dolaştırırken sordu: «Şimdi beni istiyor musun?»

«Ben...» dedi yutkunarak. Hissettiği mutluluk konuşmasını engelliyordu. «Oh, Tanrım! Jarrod, ne olur dur artık, daha fazla dayanamayacağım.»

«İstiyor musun beni?»

Başını kendini zorlayarak yana çevirdi. Ateşli dudaklardan bir an için kurtulmuştu. «Ne olur zorlama beni buna, Jarrod,» diye yalvardı. «Cevap vermeme isteme benden.»

Bileklerinden tutarak yatağa yatırdı onu Jarrod. Bacaklarıyla hareket etmesini iyice engelledi. «Beni istediğini söyle, Brooke!» dedi.

«İstiyorum, evet istiyorum,» diye bağırdı Brooke vahşileşen bakışlarla.

«Ve benimle evleneceksin?» Bileklerini tutan elleri biraz daha sıkılaşıarak, onu cevap vermeye zorladı.

«Hayır, ben...»

Devam etmesine vakit kalmadan Jarrod'ın dudakları tekrar yüzünde gezmeye başladı. Son birkaç dakikadır yüzünde dolaşan bu öpücükler en az aralarında geçen diğer olaylar kadar yıkıcıydı.

Jarrod'ın da nefesi sıklaşmış, kalp atışları da en az Brooke'unkiler kadar duyulur olmuştu. «Eğer birazcık aklını kullanırsan benimle evlenmeyi kabul edersin Brooke. Beni durdurabilecek tek şey budur.»

Ne demek istediğini anlıyordu ve ona karşı koyabilecek gücü yoktu. Aslında gerekli olmadığını bildiği halde evlenmeyi önermekteydi ona. Tecrübeli bir erkekti ve istediği anda, en ufak bir direnmeyle karşılaşmaksızın ona sahip olabileceğini biliyor olmalıydı.

Ama hâlâ evli bir kadına âşık olup, evlenme teklif ettiği kadına ise sadece ihtirasla yaklaşan bir erkeğin teklifini kabul etmek konusunda bir savaş veriyordu.

«Yapamam, bu doğru olmaz!»

«Doğru mu? Arzu duymanın doğrulukla ne ilgisi var?» Biraz duraklayarak devam etti.

«Bu içimde kanayan ve tedavi edilmesi gereken bir yara gibi bir şey. Seni istiyorum ve böyle bir ödülle kardeşimin konmasını görmeye de hazırlıklı değilim.»

Karanlıkta ondan kurtulmak için çabaladı, ama üstün kuvvetine karşı yapabileceği fazla bir şey yoktu. «Dave'in bizimle ne ilgisi var?»

Anlamlı anlamlı güldü Jarrod. «Küçük kardeşim nerdeyse âşık sana. İtiraf et ki bunu sen de biliyorsun. Evlenme bile teklif edecekti, ama buna izin vermeyeceğim. Yarı yarıya bana aitsin ve her şeyinle benim olmanı istiyorum.»

«Ben senin değilim!» diye patladı Brooke. «Yalnızca canımın istediğine ait olacağım,» diye ekledi sonra da mağrur bir tavırla.

Jarrod'ın gri gözlerinde tehlikeli parıltılar yanıp sönüyordu. «Şu ana kadar başka kime ait oldun ki?» Bakışları Brooke'un yarı çıplak vücudunda gezindi. «Şüphesiz bu güzel vücudun büyüyle başka bir yığın erkeği cehennemlik etmişsindir.»

«Ne yapıp ne yapmadığım, yalnızca beni ilgilendirir.» Saçlarını geriye atarak doğruldu bir an. «Çık git buradan şimdi.»

Jarrod yavaşça ayağa kalktı, gömleğinin düğmelerini ilikleyip, içine soktu. S

anki çok eğlenceli bir şey seyrediyormuş gibi, genç kızın kravatını suratına fırlatışını seyretti.

«Defol buradan, Allanın belası!» diye bağırdı Brooke çığlık atarcasına.

Yavaş hareketlerle ceketini giydi Jarrod. «Seninle işim, bittiğinde dizlerime kapanacaksın,» dedi alaycı bir dille. «Benimle evlenmek için yalvaracaksın.»

«Lanet olsun!»

«Yaa, tabii Brooke. Öyle sıkı düğümlerle bağlayacağım ki seni, evlenip bunları gevşetmem bile sevindirecek seni.»

«Amma fiziksel bir benzetme,» dedi nefretle.

«Alay etme,» diye uyardı. «Birkaç hafta sonra nefret bile edemeyeceksin.» Gülümsedi. Acımasız ve alaycı bir gülüştü bu. «Yerlerde nasıl süründüğünü görmek isterim doğrusu.»

«Cehenneme kadar yolun var!»

«Eve gidiyorum,» dedi Jarrod. «Ama yarın akşam görüşeceğiz.»

Dikkatle ona baktı: «Yarın akşam mı?»

«Yaa,» diye onayladı Jarrod, «İşkencenin başlangıcı.»

Brooke sinirli bir tavırla başını salladı: «Anlamıyorum, niçin ben...»

«Niçin olmasın? Seni istiyorum. Bir kere, iki kere değil, her zaman. İstediklerimi şimdi de alabilirdim, ama o zaman beni bir daha görmek istemezdin. Bu yüzden evleneceğim seninle.»

«Fakat ya Selina Howard?»

«Onunla evlenemem. Zaten çok tutucu bir kocası var.»

«Tabii, anlıyorum. Benimle evleneceksin, çünkü gerçekten arzuladığın kadınla evlenemiyorsun.»

Jarrod küçük bir kahkaha attı. «Seni aptal çocuk,» dedi oldukça yumuşak bir sesle. «Sana karşı olan hislerimi ve arzumu birkaç saniye önce hissetmiş olman gerekirdi. Yalnızca sana karşıydı onlar, bir başkasına değil.» Eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdu. «Yarıncan itibaren senin peşini bırakmayacağım, umarım buna hazırsındır.»

«Çık git buradan!» Kabul etmek bir yana, bu tehdit karşısında sarsılmıştı bile.

Brooke kapanan kapının sesini duyuncaya kadar bekledi. Hemen ardından vücudu hıçkırıklarla sarsılmaya başlamıştı. Duygularıyla böylesine oynamaya hiç hakkı yoktu. Eğer dediği türden bir

işkenceye gerçekten niyeti varsa, bu, her şeyi daha da kötüye götürmekten başka bir işe yaramayacaktı.

«Dün geceki gerçekten ilginç bir partiydi,» dedi Jean. Sabahtan beri ilk defa ara vermişlerdi tekdüze işlerine.

«Teşekkürler,» diye cevapladı Brooke mırıldanarak.

Bu konuda konuşmak istemiyordu. Dün gecenin geri kalan kısmında olup bitenleri unutabilmek için elinden geleni yapıyor, Jarrod'ın da aynı şekilde davranacağını umuyordu.

«Herkes çok iyi vakit geçirdiğinden söz ediyordu.» Jean'in gecenin arkasında dönen olaylardan haberi olmadığı açıktı.

«Jarrod bu tür şeyleri hazırlamakta çok ustadır.»

«Senin şu Jarrod çok büyüleyici.» Jean'in gözleri parlıyordu.

«Sadece bir erkek o,» diye karşılık verdi, «Kadına ihtiyaç duyan diğerleri gibi.»

Kadına değil 'kadınlara' demesi gerektiğini düşündü. Hâlâ Mrs. Howard ile görüşüyor olmalıydı, Brooke'u evlenmeye razı etmek için sarfettiği çabaya rağmen.

Jean soran bakışlarla bakıyordu: «Oldukça... şey... bıkmış gibi görünüyorsun. Mr. Stone ile evlenmeyi düşünmek seni heyecanlandırmıyor mu gerçekten? Senin yerinde olsam neler yapacağımı düşünüyorum.»

Gülümseyerek cevapladı: «Gece geç saatlere kadar kalmak bana pek uygun bir şey değil.»

Jean devam etti: «Bana da. Ama senin için oldukça şaşırtıcı olmuştur. Hem Mr. Stone...»

Aniden kesti konuşmasını. Bakışlarının yönüne doğru dönünce Brooke bunun nedenini anladı. Jarrod özel asansöründen inmiş, kararlı adımlarla resepsiyon masasına yönelmişti.

Brooke, Jarrod'ın kendisine dikilen gözlerini fark edince kıpkırmızı kesildi. Siyah resmi takımında ne kadar da çekici görünüyordu. Masaya yaklaşmasını bekliyor, sabırsızca Jarrod'a ait olduğunun bir sembolü olan elmas yüzüğüne bakıyordu.

Jarrod bu bakışları fark edince, kendi parmağındaki yüzüğü gösterircesine elini kaldırdı. Brooke'un gösterdiği tepki onu çok eğlendiriyordu. Kaskatı kesilmiş genç kadın, karşısında neşeye gülümseyen erkeğe bakıyordu.

Birden Jarrod'un kendisiyle kedi fareyle oynar gibi oynadığı hissine kapıldı.

«Brooke, sevgilim,» dedi Jarrod yumuşak bir sesle.

Sıkıca onun elini tutuyordu.

«Dışarı çıkıyorum, bugün şirkete dönemeyeceğim herhalde.»

Bunun kendisini hiç ilgilendirmediğini söyleyecekti Brooke, ama Jarrod'ın nasıl tepki göstereceğini tahmin ettiğinden vazgeçti bundan. «Evet?» diye sordu yalnızca. Jarrod'ın baş

parmağı avucunun içini oksuyordu.

«Senin arabanı getirdim bugün. Dün gece beni eve götürmeyecek kadar yorgundun,» dedi alaycı bir tavırla.

«Bu yüzden izinle, bir iş randevusuna gitmek için arabanı kullanacağım.»

Bu iş randevusu sözüne pek inanmamıştı Brooke. «Sekiz buuğa kadar getireceğime de söz veriyorum.»

«Sağol.» Onun Allahm belası arabasını istemiyordu! Ne bu akşam onu görmeyi istiyordu, ne de zaten karışık olan kafasını onun saçma sapan konuşmalarıyla daha da yormayı.

Jarrod birden eğildi ve dudaklarından öptü onu. Nefesi kesildi bir an. Heyecan ve rahatsızlığı aynı anda hissetmişti çünkü.

Nasıl yapabiliyordu bunu? Meraklı gözlerle onları izleyen bu kadar insanın gözleri önünde nasıl cesaret edebiliyordu böyle bir Şeye?

«Bu beni akşama kadar idare eder, sevgilim,» dedi Jarrod. Gözlerinde yine o eski alaylı pırlıtlar belirmişti.

Doğrulup, onları izleyen Jean'e gülümsedi: «Umarım dün gece kötü izlenimler bırakmamıştır sizde.»

Jean irkildi. «Hayır, Mr. Stone, gerçekten çok eğlendim.»

«İyi,» diyerek ikisine de başını salladı. «şimdilik hoşça kalın bayanlar, görüşürüz Brooke!» diye ekledi. Sesi Brooke'u heyecanlandırarak kadar ılıktı.

Brooke, masasına gelip kendisine birkaç soru soran adamla ilgileniyor görünerek cevap vermedi ona. Zavallı adam üç defa tekrarlamak zorunda kalmıştı istediğini. Sonunda dikkatini toplayarak cevaplayıp beşinci kata gönderdi onu Brooke. Etraf biraz sakinleşince Jean'e bir açıklama yapmak zorunda hissetti kendisini. Ona döndü: «Tamam Jean, haklısın. Çok çekici bir erkek. Ama Şey... Cesaretimi kırıyor ara sıra. Bilhassa iş yerindeyken. sinirlendiriyor beni.»

Jean gülümsedi: «Böyle pseydi, benim de sinirlerim bozulurdu.» Brooke tekrar kızardı:

«Dalga geçme Jean, zaten yeteri kadar canım sıkılıyor.»

Jean meseleyi anlamış ve konuyu değiştirmişti. Bir süre daha havadan sudan bahsettiler.

Akşam saat sekiz buçuk olduğunda, Brooke'un sinirleri yatışmış, kendini güçlü hissetmeye başlamıştı. Jarrod'ın bugünkü yıpratıcı davranışının kendisiyle evlenmeye razı oluncaya kadar süreceğini biliyordu.

Jarrod sekiz buçukta eve geldi. Anahtarları vermeden önce onun odasına kadar yürüdü. «Senindir,» dedi gülümseyerek. Brooke anahtarları elinde tartarak söylendi:

«Getirmeseydin daha memnun olurdu.» : Duymazlıktan gelerek, içeride rahat bir koltuğa yerleşti Jarrod.

Üzerindeki kıyafetler o kadar gündelik ve basitti ki, aralarındaki ciddiyet ve uzaklığı en azından bu gece için koruyamayacağını hissetti Brooke.

«Yemek yedin mi?» diye sordu Jarrod. .

«Evet, teşekkür ederim. İstemiyorum Jarrod,» dedi kesin bir dille. Farkında olmadan ona sadece ilk adıyla hitap etmişti.

«Ben de yeni yemiştım zaten.»

«Jarrod,» dedi onu süzerek, «Beni açıkça hiçe sayıyorsun.»

Gri gözler aniden yüzüne dikilince, yeniden kıpkırmızı kesildi Brooke.

«Seni hiçe saymıyorum, Brooke. Üstelik tam tersini düşündüğüme inanabilirsin.»

«Ne demek istediğimi biliyorsun,» diye içini çekti. «Araba falan istemiyorum. Sanki, sanki borçlu kalıyormuşum gibi geliyor bana, bir karşılık gibi geliyor.»

«Karşılık mı? Neyin karşılığı?» diye sordu yumuşak bir sesle. .

«Şey için... yani bilemiyorum.» Ürkekliğini yendi birden: «Evet, evet biliyorum! Sanki yerine getirilmiş hizmetlerin karşılığı.»

Tahmin ettiği, daha doğrusu umut ettiği gibi Jarrod kızmamıştı bu cevaba.

Hatta küçük bir kahkaha bile atmıştı. Onu birazcık kızdırabilirse çıkıp gidebileceğini düşündü Brooke.

Oysa sadece? gülümseyip ceketini çıkarmıştı o..

Gömleğinin kollarını sıvarken, «Bu gece çok sıcak,» diye bir açıklama yaptı.

«Senin de şu anda tüm gereken hizmetleri yerine getirdiğini sanmıyorum,» diye ekledi alaycı bir dille.

Silahı geri tepen Brooke yanaklarının kızarmasına engel olamıyordu. «Belki peşin bir ödeme yapmak istersiniz,» diye son bir karşılık verdi.

«Genellikle böyle yapmam,» dedi Jarrod düşünceli bir tavırla. Başına gelmedik şey kalmaz böylelerinin, bilirsin sen de. Parayı al ve kaç.»

«O halde geri al şu Allanın belası arabası.»

«Benim değil o. Senin adına satın alınıp kaydettirildi.»

«Anlamıyorsun, ya da anlamak istemiyorsun, ben alelade, çalışan bir kızım. Tamam, senin hayatında olduğum anlar için böyle bir şeyi kabul edebilirim. Ama her şey bittiğinde bu arabanın sigorta aidatlarını bile ödeyemem ben.»

«Aramızdaki ilişki hiçbir zaman bitmeyecek, Brooke. Sen benimisin ve çok geçmeden bunu kabul edeceksin. Hatta bunu bana sen söyleyeceksin.»

«Evet diz çöküp, değil mi?»

«Gerekirse!»

«Asla!»

Jarrod bilgiç bir tavırla gülümsedi: «Ben aklıma koyduğum şeyi mutlaka yaparım, Brooke. İstersen meslektaşlarıma sorabilirsin.»

«Hiç gerek yok buna. Zaten ne kadar dik kafalı olduğumu biliyorum.»

«O halde niçin oturup biraz rahatlamıyorsun?» dedi davetkâr bir sesle.

Brooke yavaşça uzaklaştı: «Niçin Selina Howard'ı görmeye gitmiyorsun? Eminim seni gördüğüne çok sevinecektir.»

«Hiç sanmam,» dedi kısık bir sesle. «Selina ve Charles evlilik yıldönümlerinde yalnız kalmaktan hoşlanırlar. Ben de onları rahatsız etmek istemem.»

«Oh!»

Bir kahkaha attı Jarrod, «Otursana Brooke,» diye tekrarladı. «Hayır, oraya değil buraya, yanıma.»

«Hayır, teşekkürler,» diye cevapladı. «Bu akşam için ne yapmayı planlıyorsun?»

«Hiçbir şey, gerçekten hiçbir şey.» Jarrod kanepeye yaslandı, ayaklarını uzatarak sordu «Niçin sordun? Aklında bir şey var mı?»

«Yoo. Ama sanırım bu akşam burada benimle olmayı düşünüyorsun?»

«Hatta bütün gece kalmayı düşünüyorum, izin verirsen tabii.»

«Vermiyorum.»

«Bunu tahmin etmiştim. Müzik dinleyebilir miyiz?»

Plak dolabına doğru ilerledi Brooke. «Ne çeşit müzikten hoşlanırsın?»

«Romantik bir şey olsun,» diye mırıldandı.

«Romantik mi?»

«Hmm,» dedi ağzını açmadan. «Sonra da gelip yanıma otur, ben de o güzel kulağına bir şeyler fısıldayayım.»

Bu şakasına kızgın bir bakışla karşılık verip, pikaba Leo Seyer'in bir plağını koydu. Hiç de romantik olmayan şarkılarla douydu bu plak. Sonra da rahatlamış bir gülümsemeye oturdu Brooke.

İkinci parça başladığında Jarrod kalktı ve pikabı kapattı. «Leo Seyer'i sevmediğimden değil, ama bu tür şarkılar duyguları hiç kızdırmazlar..»

«Zaten onların amacı bu değil ki.»

«Bence de aynen öyle.» Birkaç plağı çıkarıp baktı. «Barry Manilow mu, Johnny Mathis.mi? Bunlar Brooke'un en sevdiği plaklardı.

«Johnny Mathis, lütfen. Barry Manilow'un bazı parçaları çok hüznülüdür çünkü.»

«Müzik konusunda ortak zevklerimiz var,» diye mırıldandı yavaşça.

«Tek ortak yanımız da bu zaten.» Yanına yaklaşan erkeğin yakışıklı ve dinamik görüntüsüne rağmen söylemişti bu sözü, yerinden kıpırdamadan.

Düşünceleri, gittikçe kendine yaklaşan bu erkeğin etkisinde kalmaya başlamıştı ve Brooke, bunun kendisi için zararlı bir şey olduğunun farkındaydı.

Jarrod elini onun kıpkırmızı yanaklarına dokundurdu. «Sanırım başka benzerliklerimiz de var,» dedi yumuşacık bir sesle. Gözlerini güzel vücudundan ayırmıyordu. «Hem her şeyi oluruna bırakırsan, daha birçok zevki de paylaştığımızı göreceksin. Hep böyle katı prensiplerle mi hareket edersin?»

Yumuşak sesi ve cinsel çekiciliği çok fazla etkiliyordu Brooke'u. Artık dayanamayacağını anlayınca ayağa kalkıp bir iki adım uzaklaştı ondan.

«Katı prensiplerim falan yok benim, ama...»

«Evet?» Jarrod koltuğuna tekrar yaslandı. Rahat bir tavırla ona bakıyordu.

«Kimseyle bu tür bir ilişkim olsun istemiyorum.»

«Ben de. Ama evlilikle sonuçlanmayacaksa tabii,» dedi ve «Otur Brooke, yerimden kıpırdamayacağıma söz veriyorum. Sadece konuşacağız,» diye devam etti.

«Ne hakkında?»

«Bana çocukluğundan bahsedebilirsin yine, şu teyzen nelerden hoşlanırdı mesela? Çocukları dövmekten başka tabii.»

Evlilik konusundan uzaklaşmak rahatlatmıştı biraz Brooke'u. Kanepenin bir ucuna oturdu. «Annemden çok daha yaşlıydı, aralarında on beş yaş fark vardı.»

«Hiç evlenmemiş miydi?»

«Hayır, ama buna biraz da ben sebep oldum sanırım. Beş yaşında bir çocukla uğraşmak

sorumluluğunu birçok erkek almak istememiştir.»

Jarrod başını salladı. «Bence yine de evlenmek isteseydi evlenebilirdi. Sana sadece on - on beş sene bakmak zorundaydı.»

«Hayır, önceleri anneme de o bakıyordu, birkaç sene için de olsa.»

«Yaa, anlıyorum.»

«Ne demek istiyorsun?» diye sordu alınarak.

«Özür dilerim, sadece bana öyle geliyor ki...»

«Sana nasıl geldiğinin farkındayım. Ama Emma teyze hep evlenmek istemediğini söylerdi.»

«Erkeklerden hoşlanmazdı desene sen şuna,» dedi kuru bir sesle.

«Özellikle babamdan.»

Gözleri ilgiyle açıldı Jarrod'ın-. «Emin misin? Baban öldüğünde kaç yaşındaydı?»

«Annemden on yaş daha büyüktü, yani otuz beş yaşında. Neden soruyorsun bunları?»

«Sadece teyzenin babana karşı duyduklarının nefretten başka bir şey de olabileceğini açıklamak için.»

«Herhalde Emma teyzemin babama âşık olduğunu söylemeye çalışmıyorsun?» diye sordu ürkek bir sesle.

«Buna inanmak çok mu zor sence?»

«Çok iğrenç bir şey bu!»

«Sağlıklı bir kadının yakışıklı bir erkeğe duyduğu sevgide ne iğrençlik olabilir?»

«Ama bu erkek babamdı ve Emma teyzenin kız kardeşiyle evliydi.»

«Bu, ona âşık olamayacağı anlamına gelmez.»

Brooke ayağa kalkıp odada dolaşmaya başladı. «İnanamıyorum... Yapamaz. Ama o...» Haklıydı Jarrod.

Emma teyze hakkında yaptığı tahminlerin doğru olması için yeterli bilgi vardı elinde. Emma teyzenin, kız kardeşinin mutluluğunu kıskanışını, nefretini açıklayacak tek şey bu olabilirdi. Bunca yıl teyzesinin bu davranışlarındaki anlamı çözememişti. Oysa Jarrod birkaç gün içinde, ona anlattıklarından gerçeği su yüzüne çıkarabilmişti.

«Haklıyım, değil mi?» diye sordu nazikçe.

«Evet,» dedi Brooke, «Sanırım haklısın.» Tekrar koltuğa oturdu Brooke, Jarrod onun gerginliğini fark edip, yanına oturdu, sonra da sarıldı ona. «Hey,» diye mırıldandı saçlarını okşayarak, «Canının sıkılmasını istememiştin.»

«Bu öyle bir şok ki benim için. Hiç bu konuda duygusal davranacağımı tahmin etmezdim.»

«Belki de seni böyle şaşırtmamalıydım,» diyerek çenesini tutup kaldırdı. «Hem biliyorsun, yanılıyor da olabilirim.»

«Hayır, yanılmıyorsun,» diye içini çekti Brooke. «Çok daha önceden anlamalıydım, ama hiç aklıma gelmemişti.»

«Sen de benim gibi şeytanca düşünmeyi öğrenmelisin,» diye mırıldanırken ağzı sadece birkaç santim uzaktaydı onun yüzünden. «Oh, Brooke, Brooke öp beni!»

«Jarrod.» Daha öncekilerden çok farklı bir şekilde öptü onu. Onun kollarında olduğu müddetçe tartışmaların ve kavgaların hiç önemi yoktu artık. Kanepeye uzandılar. Brooke, Jarrod'ın gömleğini süratle çıkarmasına hiç engel olmadı.

«Tanrım! Brooke,» diye konuştu hırsla. «Sen hiç sutyen takmaz mısın»

(-sansür-.....)

Başını kaldırarak konuştu Jarrod: «İnan bana hiç ihtiyacın yok böyle şeylere. Tanrım! Çok güzelsin. O kadar güzelsin ki, sana dokunmaya korkuyorum.»

Kollarını boynuna doladı Brooke. Elleri erkeğin siyah saçlarında dolaşıyordu. «Korkma Jarrod,» dedi davetkar bir sesle. «Dokunuşların çok hoşuma gidiyor.»

Aniden çok şaşırtıcı bir hareket yaptı Jarrod. Ayağa kalktı ve uzaklaştı ondan. Birkaç saniye öncesinin şehvet dolu erkeği gitmiş, onun yerine hiçbir şey olmamış gibi davranan bir erkek gelmişti. Jarrod giyindi. Ama odada yalnız kalan çıplaklığı, bütün bunların bir rüya olmadığını anlatıyordu Brooke'a. Hızla gömleğinin düğmelerini ilikledi genç kız.

«Geç oldu,» dedi Jarrod kesin bir sesle. «Gitmeliyim. Beni eve götürmen gerekmez, bir taksi bulabilirim. Yarın akşam seni arayacağım. İyi geceler.»

Kapıyı çarparak dışarı çıkmadan önce hiç bakmamıştı yüzüne.

YEDİNCİ BÖLÜM

Her akşam aynı şeyler oluyordu.

Önce biraz konuşup müzik dinliyorlar, sonra da Brooke, kendini birdenbire Jarrod'ın kollarında buluyordu.

Bunu tekrarlamayacağına dair söz veriyordu her seferinde kendi kendine, ama erkeğin gri ve arzulu gözlerine dayanamayıp, yine teslim oluyordu ona.

Jarrod ise böyle zayıf anları yakalamakta oldukça ustaydı. Brooke'un ne zaman kontrolünü kaybedip, ne zaman hiçbir şeye hayır diyemeyeceğini iyi biliyordu.

Brooke, bütün bunların en azından bu gece farklı olacağını düşündü.

Jarrod, onu önceden arayıp, bu gece yemeğe çıkacaklarını söylemişti.

Kapıyı açtığında, Jarrod, yine her zamanki gibi, en şık giysilerinin içinde karşısında duruyordu.

«Özür dilerim, geciktim,» dedi dudaklarına bir öpücük kondurarak.

Bu sevimli ama yapmacık hareketlere alışmıştı Brooke. Yine de heyecanlanıyordu her seferinde

«Bir şey mi yar,» diye sordu, kapıda beklediğini görünce.

Hemen gitmem gerek. Umulmadık bir şey oldu.»

«Evet,» dedi Brooke düşünceli bir ifadeyle.

Jarrod sordu. «Bana inanmıyor musun?»

«Neden inanmayayım?»

«Çünkü inanmıyorsun. Benim de burada kalıp seni inandırmaya uğraşacak vaktim yok. Amerika'dan önemli bir meslektaşım geldi. Onunla ilgilenmem gerek.»

«Anlıyorum. Erkek erkeğe bir iş yemeği.»

«Tanrım! Bazen insanı nasıl da kızdırıyorsun. Çok kıskanç davranıyorsun Brooke.»

«Bu kıskançlık değil,» dedi Brooke. Şaşkınlık demek daha doğru olurdu. Ama, «Sevinç demek daha doğru olur,» diye uydurdu.

«Sevinç mi?» diye güldü Jarrod. Brooke'u kendine çekip, dudaklarından öptü.

Jarrod'ın cezası sona erdiğinde, Brooke, bitkin bir şekilde kollarındaydı onun.

Dudakları çatlamış, gözleri ise hafif ıslaktı.

Jarrod biraz geri çekilip, «Clive'a da, onun önemli iş yemeğine de lanet olsun. Burada seninle olmak istiyordum, çok istiyordum.»

«Ama kalamazsın,» dedi Brooke sorar gibi.

«Kalamam,» Jarrod'ın gözleri arzu doluydu.

«Seni istiyorum.»

Brooke da onu istiyordu. Bu sözler birer aldatmaca da olabilirdi.

Onun için her şeye katlanabilirdi, ama, başka bir kadınla sevişen bir erkeğin karısı olabileceğini düşünemiyordu.

Brooke saatine baktı. «Geç oldu, yemeği kaçıracaksın.»

«Evet, gitmem gerek. Kafamın içinde sen varken, nasıl işten söz edebileceğim, bilmiyorum, Önemli bir tartışmanın ortasında, hep o nefis vücudunun hayalini göreceğim.»

«Vücuduma fazla önem vermiyor musun?»

«Şu anda, dünyanın en önemli şeyi o benim için,» diye karşılık verdi Jarrod.

«Ona kavuşabilirsin,» dedi Brooke.

«Emin misin? Ben pek değilim de.»

«Her gece onu elde etmeyi bildin. Bu gece neden olmasın!» Jarrod, yüzünde hafif bir gülümsemeyle baktı.

«Sen de istiyorsun, değil mi?»

İşte yine oyuna gelmişti Brooke. Yavaşça saran kollarından sıyrıldı. «Neden istemeyeyim?

Bence erkekler, randevularından kurtulmakta, kadınlardan daha ustadırlar.»

Jarrod bir kahkaha attı. «Erkekler hakkında pek bilgili değilsin anlaşılır. Bunu hiçbir zaman başaramayız. Hep kadınlar becerir böyle kötü işleri.»

«Sen de becerebiliyorsun, canım!»

«Evet,» diye gülümsedi Jarrod. «Yine de bu akşam için emin değilim. Ne demek istediğimi anlıyorsun sanırım. Erkeğin böyle bir şey için çok istekli olması gerekir.»

«Evet, ne demek istediğini anlıyorum.» Brooke' un yanakları kızarmıştı.

«Anladığına eminim.»

«Artık gitmen gerekmiyor mu?»

«Seni çok sıktım şu anda galiba, öyle değil mi?»

«Pek sayılmaz,» diye cevap verdi Brooke. «Acelen olduğunu söylemiştin, hatırlatmak istedim.»

«Gidiyorum ama, istediğim için değil.» Çıkmadan önce yine öptü genç kıızı.

«Bu akşam çok geç yatabilir ve yarın da seni aramakta gecikebilirim. Akşama, demek istiyorum.»

«Gecikirsen ben de yatarım.»

«Evet, tabii,» dedi Jarrod ve kapıyı kapayıp gitti sakince.

Bir kez daha onu mutsuz bırakarak çekip gitmişti. Çok zor ayrılmıştı yine ondan. Yine de diğerlerinden kısa sürmüştü.

On beş dakika sonra kapı çaldığında, Jarrod' ın fikrini değiştirip geri döndüğünü düşündü.

Sevinçle kapıya koştu ve açtı.

«Dave, sen misin?»

Onu görünce bu kadar şaşırması Dave'in dikkatini çekti. «Seni rahatsız ettim galiba,» dedi. «Herhalde Jarrod'ı bekliyordun.»

«Yoo, hayır, beklemiyordum. Jarrod az önce gitti. Şey zannettim, yani, bir şey unuttu da geri döndü zannettim.»

Dave inanmış görünüyordu. «Bu akşam geri gelmeyecek mi?»

«Hayır,» diyerek kapıyı biraz daha araladı Brooke. «İçeri girmez misin?»

«Rahatsız etmezsem.»

«Rica ederim. Seninle olmaktan mutluluk duyarım,» dedi Brooke. Biraz sinirli olduğunun farkındaydı, ama kendini tutamıyordu.

Dave etrafa göz gezdirdi. «Güzel bir evin var. Bir de benimkini görmelisin. İçine yatak atılmış, ardiye benzeri bir şey.»

«Ama eminim ki...»

«Ne diyeceğini biliyorum. Ama, ailemden hiç para almıyorum. Bana ara sıra erzak falan gönderiyorlar, hepsi o kadar. Arkadaşlarım yokluk içinde yaşarken, lüksü kendime uygun görmedim.

«Sence bu kadar önemli mi?»

«Çevreye uymak mı? Sanırım önemli,» dedi Dave. «Biraz kalabilir miyim burada?»

Brooke, bu rahatlığına şaşırıyordu. «Tabii ki kalabilirsin. Özür dilerim, ben daha önce sormalıydım. Şaşkınlıktan olacak,» dedi sinirle.

Dave koltuklardan birine otururken de ekledi. «Zaten bu akşam başka birini beklemiyordum.»

«Saat epeyce geç olmuş aslında.»

«Dokuzu çeyrek geçiyor. Jarrod gideli yarım saat kadar oldu.»

Dave gülümsedi. «Burada olması çok sıkıcı olurdu zaten. Ne kadar şüphelidir, bilirim.»

Brooke, onun bu durumdan çok memnun kaldığını düşünüyordu. Gerçekten de Jarrod, kardeşinin bu davranışından şüpheye düşebilirdi. Brooke da onun hakkında tam bir karara varabilmiş değildi. İtiraf etmesi gerekirdi ki, Dave son derece çekici bir erkekti.

«Evet,» diye güldü Dave'in az önce söylediklerine.

«Yoksa benden şüphelenmeye mi başlıyorsun? Bugün işten çıkıp seni görmeye geleyim dedim. Umduğumdan daha geç ulaşabildim buraya.»

«Jarrod yüzünden olmasın?»

«Seni iyice sahiplenmişe benziyor Jarrod ve senin hakkında kaç kez konuşmaya kalkıştıysam, konuyu değiştirdi hemen.»

«Söyleyecek bir şeyi yoktur da ondan.»

«Haydi canım, sen onun için son zamanların en önemli konusu oldun., Jarrod Stone'un kalbini fetheden kadın! Pek kolay bir şey değil bu!»

«Tam olarak kalbini fethettiğim söylenemez

Evet, nişanlıyız, ama bunun da günümüzde pek anlamı kalmadı artık.»

«Yani her şey benim umduğum gibi mi demek istiyorsun?»

Brooke'un mavi gözleri açılmıştı. «Senin umduğun gibi olan nedir?» .,

«Sen ve Jarrod ayrılıyorsunuz!»

«Bu sevincini pek iyi anlayamadım. Yoksa böylece her şeyin daha iyi olacağına mı inanıyorsun?»

«Jarrod için değil, ama benim için daha iyi olur.»

Brooke alaycı bir kahkaha attı.

«Dave, nasıl böyle şeyler söyleyebiliyorsun?»

«Hissettiğim gibi konuşuyorum. Keşke seninle ondan önce tanışmış olsaydım.»

«Yani, sen bunun ağabeyine ait bir şeyi istemek gibi olmadığını düşünüyorsun, öyle mi?»

Dave'in mavi gözleri kısılmıştı. «Sen... sen ona mı aitsin?»

«Nişanlıyım onunla. Yani bir anlamda, Jarrod'a ait sayılırım.»

«Bu söylediğinden yeterince emin görünmüyorsun. Evdeki son beraberliğinizden bu yana değişen bir şey oldu mu?»

Brooke, iyice sıkılmıştı artık bu konudan. Şu anda, Jarrod'la evli olabilir, ona âşık olduğunu çoktan açıklamış olabilirdi.

«Evet, hâlâ nikâh tarihini saptayamadık,» diye konuyu saptırdı.

«Bir türlü anlamak istemiyorsun. Jarrod sana bu konuda özel ders vermiş olmalı.»

Jarrod'dan dersler alıyordu, ama hiç de Dave'in umduğu biçimde değil!

«Anlayışsız değilim Dave. Sadece özel konularda konuşmaktan hoşlanmıyorum.»

«Anlıyorum,» dedi Dave. «Jarrod, o geceden sonra, şahane kadın Selina Howard ile birlikte oldu mu?»

«Nereden bileyim?» diye karşılık verdi Brooke. Bunu kendisi de çok merak ediyordu. Ama, son iki haftadır, her gece beraber olduklarından, buluşmaya pek vakitleri olduğunu sanmıyordu.

«Gerçekten, senden çok hoşlanıyorum Brooke ve ağabeyimin, herhangi bir konuda seni üzmesini de istemem. Eğer sana sadık kalırsa, hayatında ilk defa yapmış olacak böyle bir şeyi.»

Brooke gülümsedi. «Demek ağabeyine bağlılığını göstermenin bir yolu bu. Çok hoş.»

«Aşkta ve savaşta her şey affedilir,» dedi yüzü hafifçe kızarak.

«Bizim aramızda ne aşk var, ne de savaş.»

«Ama Jarrod için durum değişik, değil mi?» dedi Dave.

«Eğer seni seviyorsa, neden evlenip mutlu olmuyorsunuz? Yoksa Jarrod seni oyalamak mı istiyor?»

Brooke başını salladı. «Şaşıracaksın ama, ben oyalamak istiyorum.»

«Sen mi?» Dave gerçekten şaşırmıştı.

«Evet. Ben haydi desem, Jarrod hemen evlenir. Ama bu iş benim için çok önemli. Önceden emin olmam şart.»

«Yani, emin değil misin?»

Brooke gülmekten kendini alamadı. «Onu sevdiğimden eminim ama, evliliğimizin yürüyeceğinden pek emin olamıyorum.» Ayağa kalktı. «Gidip kahve pişireyim. Hemen olur. İstersin, değil mi?»

«Çok iyi olur. Yani, sen beni, Jarrod'a bir rakip olarak bile görmüyorsun.» Dave şaşkın bir haldeydi.

«Üzgünüm ama, öyle,» dedi Brooke. «Yine de iyi arkadaş olabiliriz seninle.»

«Ben bunu düşünmüyordum.»

«Eminim ki düşünmüyordun.» Brooke mutfağa yöneldi.

Biraz sonra, üzerinde kahve fincanları olan bir tepsiyle geri geldi. «Yiyecek bir şeyler de ister miydin? İşten çıkıp, doğru buraya geldiysen açsındır.»

- «Aslında öğleden sonra bir şeyler atıştırmıştım ama, zor olmazsa, bir sandviç yerim.»

«Neden zor olsun? Jambon ve domates, tamam mı?»

«Mükemmel. Ama, önce kahveni bitir.»

«İki dakikada yaparım. Evde et var, patates de kızartabilirim. Tabii gerçekten açsan.»

«Senin durumun oldukça iyi galiba. Ben eve et aldığım zaman hemen yerim.»

Bunları söylerken hafifçe yalanıyordu.

«Eteri belki de akşam Jarrod ile yeriz diye almıştım. Aslında ben de akşam yemeği yemedim.»

«O zaman beraber yiyelim,» diyerek gülümsedi Dave. «Jarrod için hazırlanmış yemekleri yemekten sevinç duyacağım.» Brooke gülümsedi.

«Bunu tahmin etmeliydim,ama olsun.»

Çok iyi aşçı olmamasına rağmen, yirmi dakika içinde her şeyi hazırlayıp masaya getirmişti. Mükellef bir ziyafetti bu.

Yemek bitince, Dave derin bir nefes vererek arkasına yaslandı.

«Her şey harikaydı. Senin gibi usta biriyle çok iyi anlaşabilirdim ben.»

«Pek bir şey pişirmedim. Çoğu hazır yemeklerdi. Bunları sen de yapabilirsin.»

Yani, evlenmeye değmez.»

Dave tek kaşını kaldırdı. «Evlenmekten kim söz etti?»

«Zannettim ki... Pardon, ne demek istediğini şimdi anladım.» Şaşırmış ve hafifçe kızarmıştı Brooke'un yüzü.

«Günümüzde bu tür şeyler artık çok normal karşılanıyor. Senin de bundan haberdar olduğunu sanıyordum,» dedi Dave gülerek.

«Yani insanın, bütün ahlak kurallarını hiçe sayıp, ilgilendiği birisiyle hemen yatağa mı girmesi gerek?» Brooke, kalktı, masayı toplayıp mutfağa gitti ve bulaşıkları yıkamaya koyuldu.

Dave de arkasından gitti. «Evet, ama neden hemen bana kızıp, beni suçluyorsun. Bu, günümüz gençliği için çok yaygın bir davranış. Üstelik de gerekli. Hem, seni bile ağabeyimle aynı yatakta gördüm ben. Ayrıca, bütün aile de biliyor bunu.»

Brooke, kızgınlıkla ona döndü. «Jarrod o gün neler olduğunu annene anlatmıştı,» dedi.

Dave de kızmıştı. «Evet, şu kâbus. Ben doğruluğu konusunda şüphedeyim. Sadece anneleri kandırmak için uydurulmuş bir hikâye.»

Jarrod ile yatmışsındır mutlaka.»

«Sen neden...»

Dave elindeki bezi yere attı. «Olanları inkâr edemezsin Brooke. Ağabeyimin sana nasıl dokunduğunu gördüm. Bu dokunuş bile her şeyi açıklamaya yeterliydi.»

Brooke birden bir tokat attı ona. Şaşkın ama, hiç pişman değildi. «Herkesi kendi kurallarına göre yargılamaktan vazgeç.»

Dave elini bir süre kızaran yanağında tuttu. «Bunu yapmana hiç gerek yoktu. Şimdi sana göstereceğim,» diyerek ona doğru ilerledi.

Brooke, «Saçmalama Dave, pişman olursun,» dedi. Mutfağın bir köşesine çekilerek duvara yaslandı.

«Pişman olabilirim, ama buna değeceğinden eminim. Jarrod'ı kendine âşık edebilmek için sende, güzellikten başka şeyler de olmalı.»

Onu iyice duvara sıkıştırmıştı artık. «Jarrod'a sevgim ve saygım büyüktür. Çünkü, benim elde etmek istediğim her şeye sahip oldu.» Bir eliyle genç kızın yanağını okşuyordu.

«Evet, belli oluyor. Nişanlısına asılarak gösteriyorsun bunu.»

Dave de en azından Jarrod kadar güçlü ve yapılı bir erkekti. «Hayır,» dedi. «Buna beni sen zorladın. Şu soğukluğun beni deli ediyor. Oysa, Jarrod'ın yanında olduğu gibi, benim yanımda da ateşli olduğunu görmek istiyorum.»

Brooke şaşkındı. «Sen... sen delisin! Jarrod öldürür seni;»

Dave başını salladı. «Hiçbir zaman öğrenemeyecek!»

«Öğrenecek, ben...»

«Söylemeyeceksin,» diye tamamladı Dave. «Yoksa, bu akşam beni davet edip, baştan çıkardığını anlattırım ona.»

«Sana inanmaz.» Brooke bunu söylerken pek kendine güvenemiyordu.

«Böyle bir şeyi göze almaya cesaret edebilmisin?» diye fısıldadı ve genç kızın boynunu öpmeye başladı.

Brooke geri çekilmeye çalıştı. «Lütfen, Dave yalvarırım yapma. Lütfen...»

Dave cevap vermeden, onu kendine çekti, güçlü kollarıyla sardı ve öpmeye başladı. Pek de romantik olmayan bir yerdediler. Kirli tabakların arasında ve mutfakta.

Dave sanki bunu sezmiş gibi onu kucağına aldı, salondaki kanepeye götürüp yatırdı, kendisi de üzerine abandı.

Ağabeyine çok benzediğini düşünüyordu Brooke çaresizlik içinde.

«Seni istiyorum, Brooke,» diye fısıldadı Dave.

«Ne yazık ki ben de,» dedi ..Tepelerinden bir ses. «Hem sanırım ilk hak benim.»

Dave, ağabeyinin sesini duyunca, beyninden vurulmuşa döndü. «Jarrod! Burada ne arıyorsun?»

Jarrod bir yandan gözlerini ayırmadan kardeşine bakarken, bir yandan da, kravatını ve ceketini çıkarıyordu.

«Senin aradığını, sanırım. Ama Brooke, bir sevgilisini geceyi geçirmek üzere davet etmeden önce, diğeriyle ne zaman randevusu olduğunu unutmamalıydı. Rahatsız edici sonuçlar doğurabilir bu. Tabii onun için.»

«Jarrod, ben...» dedi Brooke kızgınlıkla.

«Geleceğimi ummuyordun, değil mi?» dedi Jarrod bir koltuğa oturarak.

Dave büyük bir şaşkınlıkla Brooke'a bakıyordu. «Bu akşam Jarrod'ın geleceğini biliyormuydun?» diye sordu.

«İyi ama, ben...»

«Tabii ki biliyordun,» dedi Jarrod. «Aşağı yukarı, her gece burada kalıyorum, Brooke'u benimle evlenmezse ne büyük bir aptallık yapacağına inandırmak istiyorum.»

«Bana sorarsan, evlenmekle esas aptallığı sen yapmış olursun,» diyerek kapıya doğru yürüdü Dave. «Öpmeye çalışırken, ne kadar soğuk biri olduğunu anlamıştım.»

Jarrod, birden ayağa fırladı. «Onu öptün, öyle mi?» diye sordu tehlikeli bir sesle.

Dave yaptığı hatayı geç fark etti. «Ama, ben... ben sadece,» dedi ve kapıya yürüdü. «Ama o da pek direnmedi.»

Bir dişi için savaşılan iki hayvan gibiydiler. Brooke, Jarrod'daki kızgınlığın çok tehlikeli olduğunu seziyordu. Dave gidince yalnız kalacaklardı üstelik. «Yalan söylüyorsun Dave,» dedi.

«Yalan. Sen beni tehdit ettin.»

Dave sinirli bir kahkaha attı. «Hiçbir şeyle tehdit etmedim ben seni,» diye uydurdu. «Bak, Brooke bana yemek pişirdi. Yani bu işin tehditle ilgisi yok.»

«Söyle nasıl tehdit ettiğini,» diye bağırdı Jarrod.

«Tehdit etmedim,» dedi Dave. «Artık gitmem gerek. Yemek için teşekkürler.» Kapıyı arkasından örttü ve gitti.

Brooke, şaşkın bir ifadeyle konuştu. «Ona yemek verdim, ama beni öpmesi için baştan çıkarmadım. Yalan söylüyor.»

«Bir erkeği yemeğe davet etmek, başka Şeylere de davet etmektir.»

«Ben davet etmedim. Aniden geldi.»

«Gerçekten mi?»

«Evet, gerçekten.» Ama Jarrod'ın tedirginliği geçmemiŐti.

«Bana inanmıyor musun?» dedi Brooke.

«Neden inanayım? İki haftadır sadece bir gece dıŐarıdaydım, onda da Dave geldi ha! Ne Őans!»

«Neden geri geldin?»

Jarrod bir kahkaha attı. «Şu anda pek emin değilim.»

Brooke çok mutsuzdu. Tam Jarrod ile evlenmeye karar verdiği akşam, kaybediyordu onu. Eğer Jarrod, kendisini evlenecek kadar istiyorsa, o da kabul etmeye hazırdı. «GeliŐinin bir nedeni olmalı. Yarın görüşürüz demiştin."

Jarrod derin bir nefes aldı. «Evet, bir sebebi vardı. Senin için geri gelmiŐtim.»

«Benim için mi?»

«Evet,» dedi Jarrod gülerek. «Burada yaŐadığımız onca Őehvetli dakikadan sonra, gidip iş konuşmak çok zor geldi bana. Kısa bir süre; sonra özür dileyip kalktım. Seni kardeşimin kollarında görmek için.»

«Her Şey görüldüğü gibi değildi. O...»

«Seni hiç tatmin edemedim ben. Başka erkekler aramakta haklısın. Bunu anlamakta geciktim. Artık çok genç olduğumu sanmıyorum.»

Brooke arzuyla ona baktı. «Ne dediğinin farkında değilsin sen Jarrod. Çok sinirlisin. Dave ve benim hakkımda da yanılıyorsun.»

«Bir daha Dave'in adını ağızına alma,» diye haykırdı.

«Eğer onunla gördüğümden daha ileri gitmedinizse, her Şeyi unutabilirim. Yine de hiç olmamış olmasını tercih ederdim bunların.»

Birlikte yatak odasına girer girmez, onu adeta sürüklercesine yatağa yatırdı Jarrod. «Kendi isteğinle bana gelmeni beklemekten bıktım artık, son iki haftadır ne kadar mutluyduk. Seni istiyorum ve seninle evleneceğim.»

Jarrod'ın elleri arzuyla vücudunda dolaşıyordu. Eskiden gösterdiği kontrollü davranıŐlardan eser yoktu artık. Brooke onun aklını başından almıştı, bunun bedelini ödemek zorundaydı artık.

Brooke bir an onu itmek gereğini duydu. «Lütfen Jarrod. Bana kızdığını biliyorum, ama ne olur

bunu yapma.»

«Sana kızgın değilim Brooke. Sadece seni çok istiyorum.» İç çamaşırlarını da çıkartmıştı.

«Anlıyorum Jarrod, ama senin olmaya bu kadar çabuk evet diyemem. Evlenmeyi düşünüyorsan da, bu durum biraz değişik.»

Jarrod başını kaldırdı. «Değişik olduğunu kim Söyledi? Hayır, Brooke, çabuk kaçırıyorsun. Artık sürekli bana bunu soranlara düğünün kesin tarihini söyleyebilirim. Tam üç hafta sonra, yarın, benim karım olacaksın.»

SEKİZİNCİ BÖLÜM

«Ben... ben mi?»

«Evet, tabii sen!»

«Ama bu olanlardan sonra, hâlâ benimle evlenmek istiyor olamazsın.»

Jarrod hafifçe gülümsedi. Kızgınlığı biraz geçmişti. «Hâlâ seni istiyorum ve hâlâ, Charles Howard'ı, karısıyla fazla ilgilenmediğime inandırmak zorundayım. Seninle evlenmek istememin nedenleri bunlardı ve ikisi de hâlâ geçerli. Ama evlendikten sonra, başka bir erkeğin kollarında görürsem öldürürüm seni. O herifi hallettikten sonra tabii.»

Jarrod'ın sesinde tehlikeli anlamlar vardı. «Tabii,» dedi Brooke.

Jarrod yataktan kalktı, saçlarını düzeltti, Brooke'a dönerek, «Haydi, ne olur giyin artık,» dedi, içeri doğru yürüdü.

Brooke buruşmuş bluzunu atıp, sarı bir tişört giydi, odadan dışarı çıktı o da.

«Üzerimdeki bluzu o hale sokan sensin. Tıpkı bir... şey gibi...» Parmağından yüzüğü çıkardı ve ona uzattı. «Al şu yüzüğünü ve buradan git.»

«Evlenmek üzereyiz Brooke,» dedi Jarrod.

«Seninle şartlar ne olursa olsun evlenmeyeceğim,» diye yalan söyledi genç kız. Jarrod'ın kendisini sevdiğine inansaydı, yarın bile evlenmeye hazırды.

Jarrod ona doğru yürüdü. «Bundan emin misin?» diye sordu yumuşak bir sesle.

«Çok eminim,» dedi Brooke kesin bir tavırla. «Benimle sevişmenin hiçbir işe yaramayacağını da bil. Kötü bir âşıkısın sen. Dave, çok daha az tecrübeli belki, ama senden daha başarılı.»

«Öyle mi?» Jarrod genç kızın çenesini tuttu. «Demek, Dave ile, tahminimden de ileri gittiniz. Sık sık buraya geliyor muydu?»

«Ne zaman vakit bulursa.»

«Seni küçük şeytan,» dedi Jarrod. «Yüzüğü parmağına tak. Dave hiçbir zaman, sana böyle bir şey veremez.»

«Zaten biz evlenmek istemiyoruz ki?»

«Bu konuda da mı konuştunuz?»

«Evet. Evlilikten bahsettik, ama kendimiz hakkında değil.» Brooke nasıl bu kadar sakin olabildiğine kendisi şaşırıyordu.

«Kardeşimle ilişkin varken, benimle evlenecektin, öyle mi?»

«Seninle evleneceğimi hiçbir zaman söylemedim. Ama öyle bile olsa, bu konuda senden farklı bir durumda olmadığımı biliyorsun. Mrs. Howard'ı hatırlasana.»

«Ama ben...»

«Farklısın, değil mi?» diye kesti Brooke. «Ne düşünürsen düşün, bu yaptığın en az benimki kadar hoşlanılmayacak bir şey.»

«Yani, Dave ile ilişkin olduğunu açıkça söylüyorsun,öyle mi?»

«Evet.»

«Çok şaşırtıcı bir kadın olduğunu söyledim hep, ama bu kadarını ummuyordum.»
«Gülegüle Jarrod!»

«Hoşçakal Brooke!» Jarrod, kapıyı kapadı ve gitti.

Evet. Yapacağını yapmıştı sonunda. Jarrod, artık geri dönmezdi. Başka erkeklerle ilişkin olduğunu öğrendikten sonra, bir daha onunla evlenmek istemeyeceği kesindi. Ve Brooke, Jarrod'ı, böyle bir kadın olduğuna inandırmıştı.

O hafta sonu, Brooke için çok sönük geçti. Son zamanlarda, sadece Jarrod ile birlikte olmuştu. Hiçbir arkadaşını aramaya fırsat bulamamıştı.

Öğleden sonra, küçük dairesinin içinde iyice hapsolmuş gibi hissetti kendini. Mutlaka dışarı çıkması, bir yerlere gitmesi gerekiyordu.

Arkadaşlarına telefon edip, bu akşam gece kulübüne gideceklerini öğrendi. Kararını vermişti. Debbie ve Lynette, taksiyle gelip onu aldılar, içki içmeyi düşündüklerinden, dönüşte tehlikeli olması ihtimalini göz önünde bulundurarak, arabalarını almamışlardı. İkisi de, Brooke'un, uzun boylu, yakışıklı nişanlısına ne olduğunu merak ediyorlardı. Jarrod'ı hiç görmemişlerdi ama gazetelerin sosyete sütunlarından tanıyorlardı onu.

Üç kız kulübe vardıklarında, kendileri için ayırılmış masanın piste yakın olduğunu gördüler. Oturdular. Az sonra, Debbie konuştu. «Nişan ne oldu Brooke? Herhalde fikrini değiştirmedin.»

Brooke, içkisinden bir yudum aldı. «Zaten bir saçmalıktı. Birbirimize pek uygun olmadığımızı anladık.»

«Tanrım,» diye söze başladı şaşkınlıkla Lynette. «Onun gibi biri kaçırılmazdı. Ben senin yerinde olsam, birazcık uyumu esirgemezdim.»

«Gerçekten de çok yakışıklıydı,» dedi Brooke.

Aradan bir saat geçmeden, kulüp tamamen dolmuş, dans pisti insanlardan geçilmez olmuştu. Brooke, buna sevindi, çünkü, böylece arkadaşlarının ilgisi dağılacak, Jarrod'ı sormaktan vazgeçeceklerdi.

«Yakışıklı da ne kelime,» dedi Debbie. «Büyüleyiciydi. Geçenlerde, bir magazin dergisinde resmini görüp, onunla nişanlandığın için ne kadar şanslı olduğuna düşünmüştüm.»

«Bu arada, tebrik kartı için teşekkürler,» dedi Brooke.

«O yakışıklı bulduğun adam, bazen ne kadar soğuk ve kırıncı davranıyor tahmin edemezsin? İnan bana, iyi tanıyorum onu.»

«Sana karşı da kaba olduğunu söyleyemezsin,» diye karşılık verdi Lynette.

Brooke içini çekti. «Çok kırgınım ona. İnsan hata yapabilir, ama bunu evlenmeden önce fark ettiğim için şanslı sayılırım . Onun hayalimdeki eş olamayacağını anladım hiç değilse.» Çünkü Jarrod, başka kadınlarla olan ilişkilerine ses çıkarmayan bir eş istiyordu.

Kısa bir süre sonra, bütün eski arkadaşları bir araya toplanmıştı. Eski şakalar, anılar ve birçok neşeli konuşma, masanın etrafını doldurmuştu. Brooke, Jarrod ile ilgili hiçbir şey düşünmüyordu.

«Demek, şu meşhur Stone'dan gerçekten ayrıldın?» diye sordu Jerry. Burada İngiliz tarihi okuyan Amerikalı bir gençti.

Brooke ona döndü. «Evet, artık nişanlı değiliz,» dedi.

«Bir süre için mi, yoksa kesin mi?»

«Anlamadım?»

Jerry, uzun boylu, kalın dudaklı, sarışın bir çocuktü. Brooke ile birkaç defa çıkmışlar, ama, aralarında hiçbir şey olmamıştı. «Yani, tamamen ayrıldın mı, yoksa ufak bir cilve mi? Sevgilileri bilirsin.»

«İlk söylediğin.»

«İyi,» diye gülümsedi Jerry. «Özür dilerim tatlım. Biraz bencil değerlendiriyorum bu meseleyi.»

«Bencil mi?»

«Hmm,» dedi Jerry. «Sen o herifle nişanlanmadan önce, birkaç kere çıkmıştık, değil mi? Evleneceğini duyunca çok şaşırdım. Senden hoşlandığımı bilirsin.»

«Sen mi?»

«Evet. Pek değiştiğimi de söyleyemem. Şu sıralar moralin epey bozuk galiba. Yardım edebileceğimi sanıyorum sana.»

«Edebilir misin?» diye gülümsedi Brooke. Yanında kendini rahat hissediyordu.

«Tabii,» diyerek ayağa kalktı Jerry. «Gel, dans ederek başlayalım.»

Brooke, itiraz edemeden, kendini pistin ortasında buldu. Uzun süre, konuşup gülerek dans ettiler. Jerry ona sıkı sıkı sarılmış bir şeyler anlatıyordu. Tam o sırada genç kız, piste gelen bir çifti fark etti.

Jarrold ve Selina Howard!

Jarrold ona bakıyordu.

«Müsaade edersen artık oturabilir miyim?» dedi Brooke nefesi kesilerek. Jerry kollarını onun boynuna doladı. «Bu son dans seni yordu, değil mi?»

«Evet,» dedi gülümsemeye çalışarak.

Brooke masada, pistteki çiftte arkasını dönerek oturdu. Jarrold buna nasıl cesaret edebilmişti? Jerry konuşuyor, ama Brooke bir türlü aklını ona veremiyordu.

«Brooke?» Jerry elini tuttu.

«Evet?» diye gülümsedi genç kız.

«Özür dilerim Jerry. Başıma bir ağırı girdi. Bir içki daha içersem belki kendime gelirim.»

«Tabii,» dedi Jerry içkileri ısmarlarken. «Rahatlayacak kadar içmedin daha.»

Brooke, garsonun getirdiği içkiyi içince, gerçekten biraz rahatladı.

Hatta herkes giderken, o Jerry ile beraber kalmayı tercih etti.

«Hiç gitmeyeceklerini sanmıştım,» diyerek Jerry kızı kendisine çekti. «Gel, dans edelim.»

Ve saatlerce dans ettiler. Brooke, Jarrold'ı görmek için göz gezdirdi, ama salonun hiçbir yerinde rastlayamadı ona.

Saat yarım olduğunda, Jerry'den izin isteyip, makyajını tazelemek üzere tuvalete gitti. Saçlarını taradı, üstünü düzeltti.

Tam masaya geri dönmek üzere dışarı çıkmıştı ki, bir el omuzundan tuttu!

Jarrold Stone'du bu! Demek henüz gitmemişti.

«Ne oyunlar çeviriyorsun yine?» dedi Jarrod. «Ne demek istiyorsun?»

«Bana numara yapma.» Sesi soğuk ve kararlıydı.

«Bu akşam bir erkek arkadaşınla olmanın anlamı nedir?»

«Bu seni ilgilendirmez. İstediiğim gibi davranmakta özgürüm ben.»

«Ben sadece, şu yanındaki arkadaşının kim olduğunu anlamaya çalışıyorum?»

«Bu da seni ilgilendirmez.»

«Bence ilgilendirir. Henüz nişanı bozmadım. Başka bir erkekle görölmen başıma dert açabilir. Kendine gel.»

«Neden dert açsımmış? Burada kimse beni tanımaz bile. Tabii, şu yanındaki sarışın hariç.»

«Kimmiş o yanındaki?» diye haykırdı Jarrod. «Acaba hangimiz oyun oynuyor?

Bırak Jarrod, gideyim. Jerry merak edecek.»

«Demek adı Jerry,» dedi Jarrod sakin bir sesle. «Onu uzun süredir mi tanıyorsun?»

«Yeterince uzun.»

«Ne için?»

«Her şey için,» diye cevap verdi Brooke umursamaz bir tavırla.

«Anlıyorum,» dedi Jarrod. «Belki, banada ne yapmam gerektiğini söyleyebilirsin.»

«Seni o kadınla gördüm. Bunu inkâr etmeye kalkma.»

«O kadın demekle, sanırım Selina'yı kastediyorsun. Onunla birlikte burada olmam seni kızdırıyor mu?»

«Bana ne bundan? Neden kızayım ki, hayatına benden önce girdiğini biliyorum,» dedi Brooke. «Özür dilerim ama, artık arkadaşımın yanına dönmek zorundayım,» dedi ve arkasını dönüp yürüdü.

Yedinci içkisinin son yudumunu da içip, «Dans edelim mi Jerry?» diye fısıldadı.

«Tabii,» dedi Jerry.

Müzik iyice yavaşlamıştı. Brooke dans ederken Jerry'ye yaslandı. şu anda onun kollarında olmak için geçerli sebepleri yoktu belki, ama kendisini anlayan tek erkekti bu gece.

Birbirlerine çok yakın dans ettikleri uzun bir sürenin sonunda, Jerry yavaşça genç kızın boynunu öperken sordu. «Artık gidelim mi tatlım?»

«Birazdan. Daha erken,» dedi Brooke.

«Saat ikiyi geçti. Bence pek erken sayılmaz.»

«Acele etme canım. Yarın sabah erkenden okula gidecek değilsin ya.»

«Okuldan bahsetmiyordum,» dedi Jerry ihtiraslı gözlerle. «Seni ne zaman eve bırakacağım?»

«Eve gideriz nasıl olsa. Çok eğleniyorum.»

«Ama daha fazla eğlendirecek şeyler biliyorum,» dedi Jerry göz kırparak.

Brooke gülümsedi. «Çok yaramazsın!»

«Biliyorum ama...»

«Afedersiniz,» dedi sinirli bir ses. Konuşmaları yarım kalmıştı.

Brooke korkulu gözlerle yanında duran Jarrod'a baktı. Onun konuşmalarının bir kısmını duyduğundan ve bir şeyler yapacağından emindi.

Jerry, Jarrod'a baktı. «Evet, ne istiyorsunuz?»

«Seninle bir işim yok. Brooke ile konuşmak istiyorum,» dedi Jarrod.

«Ama o, şu anda benimle birlikte.» Jerry, fazla içmiş olmanın verdiği cesaretle konuşuyordu. «Söyleyeceğiniz her şeyi benim yanımda da söyleyebilirsiniz.»

«Pek zannetmiyorum,» dedi Jarrod. «Söyleyeceğim şeyler son derece özel.»

«Birbirimizden gizlimiz saklımız yoktur.» Bunu söylediği için Brooke bile şaşmıştı kendine.

«Aslında, söyleyeceğim şey pek sır da sayılmaz. Şu anda kulüpte bulunan herkesin tahmin edebileceği bir şey bu.»

«Ne demek istiyorsun?» Brooke sinirlenmişti.

«Masanıza oturup öyle konuşsak. Çok fazla ilgi çekiyoruz,» dedi Jarrod.

Brooke, ilk defa, herkesin onlarla ilgilendiğini fark etti. Beş dakika önceki neşesi kalmamıştı.

«Şimdi,» dedi Jarrod bir sandalyeye oturarak. «Kendini sergilemeyi bırak. Sarhoşsun sen.»

«Sen neden...»

«Sen de!» diye konuşmaya hazırlanan Jerry'ye döndü Jarrod.

«Elini onun üzerinden çekmezsen, seni öldürürüm.»

Jerry, bu tehdit karşısında ne yapacağını şaşırıldı. «Belki de bayan, ona dokunmamı istiyordur.» diyebildi.

«Olabilir. Ama birisi dokunacaksa, o, ben olacağım. Çünkü Brooke benim nişanlım.»

Jerry şaşırmişti. «Demek siz Jarrod Stone'sunuz?»

«Ta kendisi. Şimdi anladın herhalde, neden seninle birlikte olmasından hoşlanmadığımı.»

«Evet, ama Brooke, nişanı tamamen bozduğunu söyledi?»

«Brooke, seninle beraber, çünkü beni kızdırmak istiyor,» dedi Jarrod.

Jerry gülümsedi. «Oldukça başarılı sayılır.»

«Bu durumda, onu neden eve götürmek istediğimi anlıyorsun herhalde!» dedi Jarrod.

«Ben istemiyorum...» dedi Brooke.

«Ben de,» diye karşılık verdi Jerry. Jarrod'dan pek etkilenmişe benzemiyordu. «Brooke, buraya benimle geldi ve benimle gidecek,» diye diretti.

Jarrod'ın gri gözlerinde kıvılcıklar parladı. «Bundan emin misin?»

Jerry ayağa kalkıp, Brooke'u yanına çekti. «Çok eminim. Tanıştığımızı sevindim, Mr. Stone, ama yolu göstermeniz gerekmez. Biz biliyoruz.»

Brooke çantasını toplarken, Jarrod'ın elini kolunda hissetti. «Bırak gideyim,» dedi çırpınarak.

«Seninle konuşmak istiyorum Brooke.»

«Konuşacak bir şeyimiz kaldığını sanmıyorum. Bana sahip olduğunu gösteren o halkayı da artık takmadığımı unutma.»

Jerry ile birlikte dışarı çıkıp bir taksiye bindiler. Jerry şoföre, Brooke'un adresini söyledi. Jerry konuştu önce.

«Şu senin Mr. Stone, kendinden çok emin bir adam.»

«O, benim Mr. Stone değil.»

«Kendisi öyle düşünmüyor.»

«Sadece biraz rahatsızlık vermek istedi.»

«Seni benim kollarımda görünce çılgına döndü,» dedi Jerry.

«Ama kıskançlıktan değildi, emin olabilirsiniz,» dedi sinirlenerek.

«Bana neden kızılıyorsun? Sadece, seni benimle görmekten hoşlanmadığını söylüyordu. Eğer kalabalık olmasaydı, sana dokunuyorum diye yumruğu yemiştin.»

Eve geldiklerinde Jerry sordu. «Kahve içmek için yukarı gelmemi istemezsin herhalde.»

Brooke onun bu anlayışlı davranışına çok memnun oldu. «Sağol, Jerry. Bir başka zaman. Beni ara, olur mu?»

«Tabii, ararım, iyi geceler tatlım.» Yanağından öperek uğurladı onu.

Brooke eve girip, yatmadan önce bir duş aldı. Saçını toplayıp yatak odasına girdi. Yüzü birdenbire soldu gördükleri karşısında.

Jarrod, yatağa boylu boyunca uzanmıştı. «Burada ne yapıyorsun sen?» Jarrod yavaşça doğruldu, gözlerini ona dikti ve konuştu.

«Seni bekliyordum. Başka ne yapabilirim ki?»

DOKUZUNCU BÖLÜM

«Be... beni mi bekliyordun?» diye tekrarladı nefesi kesilerek.

|
«Hmm. Gözlerin öyle şeyler anlatıyordu ki bunlardan, başka bir erkeğin yararlanmasına gönlüm razı olmadı.»

«Gözlerim, öyle mi?» Düşecek gibi olan havluyu topladı. «Ben... şey, yanılıyorsun.»

«Hiç sanmıyorum.» Rengi atan yanaklarına dokundu eliyle. «Ne oldu? Hasta mısın?»

«Hayır.»

«Bütün gece durmadan içtin. Emin misin?»

Ne sarhoşum, ne de hasta!» diye kızgınlıkla bağırdı.

«O zaman, derdin nedir? ölü gibisin.»

Ellerinden uzaklaştı Brooke. «Biraz başım ağrıyor, o kadar.»

«Çok klasik bir özür oldu bu.»

«Ne için?»

«Sevişmemek için,» diye güldü.

«Erkek arkadaşının burada olmamasının nedeni de bu herhalde.»

«Jerry, benim erkek arkadaşım falan değil ki. Hem ben sevişmeyi istemediğim zaman, daha basit bir şey yaparım, 'hayır' derim.»

Banyoya doğru yöneldi. Tam arkasını döndüğü anda Jarrod ayağa kalktı.

Brooke onun ılık nefesini ensesinde duydu. «Bu gece senden hayır cevabı almaya hiç niyetim yok. İstediyimi almaya geldim Brooke.»

«Benden hiçbir şey alamazsın.» Dudakları ensesinde geziyordu. «Metresine ne oldu bu gece?»

«Selina mı? Sanırım evinde kocasıyla birlikte dir.

«Senin bu akşam karısıyla çıktığından haberi yok mu Charles'ın?»

«Partide birlikteydiler. Herhalde fark etmedin. Sekiz kişilik bir gruptuk biz.»

«Sekiz kişilik mi? Senin eşin kimdi?»

Jarrod yüzünü kendisine çevirdi.

Brooke'un göğüsleri erkeğin vücuduna dokunuyordu. «Uzun boylu, kuzguni saçlı bir güzel, Suzy idi adı.»

«Madem metresinle beraber değildin, bu Suzy neden senin yanında değildi peki?»

«İlk defa karşılaşmıştık onunla bu gece. Bu kadar kısa zamanda ben bile pek başarılı olamazdım.» Jarrod bu sorulara şaşırmişti.

«Beni hayrete düşürüyorsun doğrusu!» Güldü.

«Tahmin edebiliyorum. Saçların böyleyken çok şirin görünüyorsun.» Uzanıp başındaki tokayı aldı. «Bunu taktığın zaman küçük bir kıza benziyorsun, ama şu anda, senin çocukluk çağınla ilgilenmeye hiç niyetim yok.»

Vücutları iyice dokunuyordu birbirlerine. «Ama, ben gencim Jarrod. Bunu da değiştiremezsin,» dedi Brooke.

«Zaten şu anda hiçbir şeyi değiştirmeye niyetim yok.» Brooke'un dudaklarını öptü.

Genç kız artık kendine hakim olamıyordu. Erkeğin boynuna doladı kollarını.

Kavgayı bırakıp kendini erkeğin ustalığına terketti.

«Çok güzel,» diye mırıldandı Jarrod. «Buna ihtiyacım vardı. Senin de. Kabul et.»

«Ben...»

«Kabul et Brooke!»

«Benim de ihtiyacım vardı,» dedi yumuşak bir sesle.

Muzaffer bir kahkaha attı Jarrod.

Kollarını açınca, küçük havlu yere düştü. Brooke'un bütün vücudu kıpkırmızı kesilmişti. Utanarak, çıplaklığını örtmek için yerdeki havluya uzandı.

Jarrod durdurdu onu. «Bırak! Tanrım, hayal ettiğimden çok daha güzelsin. Sana dokunmak, seni böyle görmekten çok daha farklı.» Arzuyla dolmuştu Jarrod'ın gözleri.

Çıplaklığı Brooke'u çok rahatsız ediyordu. «İzin ver de üzerime bir şeyler alayım Jarrod.»

«Yo, hayır. İstersen yorganın altına girebilirsin ama giyinmeyeceksin.»

Brooke, hemen dediği gibi yaptı. Yatağa girip, yorganı üstüne çekti. Jarrod, sakın bir şekilde soyunmaya başlamıştı.

Sonunda o da genç kızın yanına uzanmıştı. Güçlü kollarıyla onu kendine çektiğinde, Brooke, ilk defa olarak çıplak bir erkeğin vücuduna dokunuyordu. Jarrod'ın, başka erkeklerle karşılaştırılmayacak kadar mükemmel olduğunun farkına vardı yine de.

«Bu yaptığımız hatalı Jarrod,» dedi nefesi kesilerek.

-Böylesine nefis duygular uyandıran bir şey hatalı olamaz,» dedi Jarrod, elleri genç kızın göğüslerinde dolaşırken. «Beni istediğine pişman mısın Brooke?»

«Hayır, ama ben...»

«O zaman hatalı olamaz.» Dudaklarına, kopartırcasına bir öpüşle sarıldı. Elleri vücudunda dolaşıyordu.

Birden kapının zili çaldı. Bir rüyadan fırlarcasına irkildiler.

Sorgulayan bakışlarını Brooke'a yöneltti Jarrod. «Birini bekliyor muydun?»

«Hayır,» diye cevapladı şaşkınlıkla.

«O zaman kim bu Allahın belası?»

Yataktan kalkıp aceleyle pantolonunu giydi. Kapıyı açmak üzere hırsıyla dışarı yöneldi.

Kapıdaki mırıltıları duyunca, Jarrod'ın kiminle konuştuğunu merak etti.

Yataktan indi, banyo kapısından bornozunu alıp giydi.

Sonra yavaşça salona doğru ilerledi. İçeri girince, Dave' in ayağa kalktığını gördü. Jarrod, yanına gelerek, kolunu omuzuna attı ve onu kendine doğru çekti. İkisinin de oldukça solgun görünen yüzlerini fark etmişti Brooke.

«Ne var, bir şey mi oldu?»

Jarrood'un yüzü kırışmıştı. «Babam bir kalp krizi geçirmiş. Hastaneye gitmem gerek.»
Kardeşine döndü. «Giyinene kadar bekle beni.»

Dave rahatsız olmuştu. «zgnm, bu şekilde rahatsız etmek istemezdim.»

«Babanızın durumu düzelecek mi?»

«yle diyorlar. Ama henüz emin olamazlar. Jarrood'un öğrenmek isteyeceğini düşünmüştüm.»
«Oh, tabii. Buraya gelmeyi akıl etmene şaşırdım sadece.»

«nce onun apartmanına gittim. Sonra da devam ettiği bir kulübü aradım. Oraya gittiğimde yeni ayrılmıştı. Tekrar evi aradım, bulamayınca da buraya geldiğini tahmin ettim.»

«Evet, anlıyorum. İzin verir misin Dave, Jarrood ile konuşmak istiyorum.»

«Hey,» diye durdurdu onu Dave. «Sulama değildi sözlerim. Sadece neden buraya geldiğimi.....

Açıklamaya alışıyordum.

Brooke, anlamlı anlamlı gülümsedi. «Farkındayım. Jarrood'ı görmeliyim şimdi.»

«Tabii,» diye cevapladı Dave.

Brooke, elini onun omuzuna koydu. «Sana başından beri onun hakkında neler düşündüğümü söylemiştim.»

«Evet, söylemiştin. Aranızda mesele çıkarmaya çalıştığım için zgnm.»

Ne kadar zararı olduğunu bir bilseydi! Ama şimdi, o da, Jarrood da, babalarının hastalığıyla ilgilenmek zorundaydılar. Brooke, son kez gülümsedi ve yatak odasına ynelidi.

Jarrood hemen hemen giyinmişti. Brooke, koşarak ona sarıldı ve başını göğsüne yasladı.

Jarrood, «Tanrım, ne felaket,» diye mırıldandı başını Brooke'un kızıl saçlarına gömerek.

«Baban iyileşecek, eminim buna,» dedi Brooke.

«Keşke senin kadar iyimser olabilseydim,» dedi geç kızın yanaklarını okşayarak.

«Bir şeyler öğrenir öğrenmez bana haber vereceksin, değil mi?» diye sordu telaşla.

«Bak, bu senin için o kadar önemli olamaz. Ne ben, ne de ailem özel bir yere sahip senin hayatında.»

«Jarrood,» dedi Brooke. Kabul etmiyordu, üstelik yaralamıştı bu sözler onu.

«Tamam tamam, arayacağım seni.»

Dave ve Jarrod ayrıldıktan sonra, Brooke, bir an, Jarrod'ı bir daha görüp göremeyeceğini düşündü. Hemen yatmadı. Banyo yaptı tekrar. Evin içinde dolaştı. Jarrod'ın onu arayacağını umuyordu. Hiç telefon gelmedi. Dave'e Mr. Stone'un hangi hastaneye yatırıldığını sormayı unutmuştu.

Bu yüzden kendisi de arayamıyordu.

O akşam saat on bire geldiğinde iyice bîtap düşmüştü. Sonunda dayanamayıp, yatağa yöneldi. Ertesi gün işe gitmek zorundaydı. Bu yüzden uyuması gerekiyordu.

Ağır uykusundan, beline dolanan güçlü bir kolun ağırlığıyla uyandı. Jarrod uykusunda mırıldanıyordu.

«Jarrod?» dedi Brooke şaşırarak.

«Hmmm?» Hareket etmemiştii.

«Her şey yolunda mı?»

«Hmmm!» diye cevapladı tekrar, dudaklarında bir gülümsemeyle.

Bu cevap ona yetmişti. Eğer babası iyi olmasaydı, Jarrod burada olamaz, böyle gülümseyemezdi. Tekrar uyumaya çalıştı. Kendini güvenli hissediyordu Sabah uyandığında, Jarrod gitmişti. İnanamıyordu. Yataktan atlayıp banyoya koştu. Kimse yoktu orada da. Bir rüya mı görmüştü dün gece?

Rengi uçmuş ve yorgun bir yüzle şirkete geldiğinde, başı çatlayacakmış gibi ağrıyordu. «Sakin söyleme,» dedi Jean'e. «Çok berbat görüdüğümü biliyorum.»

«Sadece bir fincan kahve isteyip istemediğini soracaktım.»

«Harika olur bu. Belki biraz kendime gelirim.» Jean kahveyi getirdi.

«Sanırım çok kötü bir hafta sonu geçirdin?»

Brooke, iki aspirini yutarken sordu. «Duydun mu?»

«Mr. Stone'u mu? Evet. Radyoda söylediler.

Ne büyük bir darbe!»

Daha çok, Jarrod ve Brooke için doğruydı bu. «Jarrod geldiğinde çok kötü görünüyordu,» dedi Jean.

«Jarrod geldi mi?» diye sordu Brooke heyecanla.

«On beş dakika önce.»

«Yaa!»

«Yine de, fazla kalacağını sanmıyorum. Oldukça resmi giyinmişti. Her zamankinden daha farklıydı. Herhalde, mektupları okuyup çıkacak.»

«Herhalde.» Brooke masanın önüne gelen kızı fark etti «Hayrola Maureen, bir şey mi var?»

«Yoo...» dedi kız kafası karışmış bir ifadeyle.

«Bugün senin yerine çalışacağımı sanmıştım da.»

«Benim yerime mi?» Brooke şaşırmişti. Yalnızca hasta olduğu zamanlar onun yerine bakardı Maureen.

«Mr. Stone telefon edip, bugün burada olmayacağını söylemişti de.»

«Bence iyi oldu bu.» dedi Jean. «Sen de eve gidip bir güzel uyursun Brooke.»

«Sağol,» dedi Brooke. «İstemiyorum.»

«Ama hiç de iyi olmadığını sen de biliyorsun herhalde.»

Haklıydı da. Her tarafı dökülüyor, başı ağrıyordu. Ama yine de, Jarrod'ın bugün gelebileceğini söylemesine hiç gerek yoktu.

Jean eline aldığı telefonu tekrar yerine bırakıp Brooke'a döndü. «Artık gitme şansın da kalmadı. Mr. Stone burada olduğunu öğrenmiş, seni bürosunda bekliyor.»

Karşı çıkmak istemesine rağmen, çantasını alıp asansöre yöneldi Brooke.

Kapıda, Catherine Farraday gülümsedi ona ve hoparlöre doğru konuştu.

«Nişanlınız geldi, Mr. Stone.»

«İçeri girsin,» dedi Jarrod'ın hoparlördeki sesi. Jean'in söylediği gibi, resmi giyinmişti Jarrod. Mektupları karıştırırken Brooke'a bir göz attı. «Bugün işe gelebileceğini sanmıyordum.»

«Ama gelebilirdim,» dedi Brooke soğuk bir sesle. «Dün bütün gün beni aramanı bekledim.»

Jarrod derin bir nefes alarak arkasına yaslandı. «Babam, dün gece geç saatlerde komadan çıktı. Seni o saatte ararsam korkarsın diye düşündüm.»

«Bu hiç önemli değildi Jarrod, çünkü çok merak ediyordum.»

«Biliyorum, söylemiştin. Ben de bu yüzden evine geldim.»

Brooke'un dudakları titredi. «Sen, geldin mi?» «Evet,» diye cevapladı Jarrod. «Saat üç civarındaydı. Yatmış kapını da kilitlememiştin.»

«Ne... ben...» Demek ki gece Jarrod'ı yanında hisseddiği bir rüya değildi.

«Seni duymadım.»

«Buna şaşırmadım. Çok derin uyuyordun. Allahtan hırsız falan değildim. Sabah yedide çıktığımda hâlâ uyuyordun.»

«Gece bir kere uyandım.»

«Evet. O zaman devamını anlatmam gereksiz.»

«Ben de senin hayalini gördüğümü sanmıştım. Benim odamda yatağımda bulacağımı hiç düşünmemiştim seni.»

«Söyledim ya, kapıyı açık bırakmışsın.»

«Bir daha bırakmam.»

«Eve gitmek çok zor geldi. Uyurken de çok güzeldin. Seninle uyumak alışkanlık yapabilir.»

«Tabii, aklındaki tek şey uyumaksa.» diye açıkladı Brooke.

«Bu sabah da uyanamadığımı sanıyordum.»

«Hâlâ yapmam gereken bir işim var.»

«Ben de hâlâ bu şirketin sahibiyim ve bugün çalışmanı uygun bulmuyorum. Hem, seninle ilgili planlarım var bugün.»

«Ne planı?»

«Babam seni görmek istiyor.»

«Baban beni mi görmek istiyor?» Şaşırmişti Brooke.

«Evet.» Kalkıp kapıyı açtı. «Gidebilir miyiz?»

«Çok iyi anlayamadım ama, tabii.»

Arabayı değiştirmek için Brooke'un evine gittikten sonra Jarrod, Brooke'un yüzüğünü takmadığını fark etti.

«Çabuk gidip yüzüğünü al ve parmağına tak!» dedi.

Tüm kızgınlığına rağmen eve gidip yüzüğü aldı ve taktı Brooke.

Arabasını da, değerli mücevherlerini de iade edecekti ona. Ama bu kişisel kan davasını, ailesinin yanında sürdürmemek konusunda ona katılıyordu.

Hasta olan babasıydı ve kalbi zayıf bir insandı artık. Üstelik kendisini çok sevdiği için görmek istemişti. Brooke da sevmişti bu nazik ve yaşlı adamı. Onu üzmemek için elinden geleni yapacaktı.

Hastane kapısında arabadan inip, içeri yürüdüler.

«Bir kez olsun, sana dokununca ateşe değmiş gibi sıçrama onlann yanında,» dedi Jarrod.

«Çalışacağım,» diye karşılık verdi Brooke.

Jarrod annesini ve kız kardeşini biraz uyumaları için evine gönderdikten sonra, Brooke ile birlikte Clifford Stone'un yanına gittiler.

Genç kız, hasta adamın nasıl bu kadar çöktüğüne çok şaşırды ve üzüldü. Bitkin görünüşüne ve kınşmış yüzüne rağmen, sevimli mavi gözleri hâlâ ışı ışı parlıyordu. Brooke bir süre, yatağın kenarına oturarak, Jarrod ile babasının yavaş sesle konuşmalarını dinledi. Dudağındaki gülümseme yalnızca hasta adamın mutluluğu içindi.

Clifford Stone, canı yanmasına rağmen, hafifçe dönerek ona baktı,

«Çok sessizsin Brooke. Kendini bu kadar üzmemelisin. Bakma sen şu çöplük yığınına.» Etrafındaki sayaçlan ve elektronik aletleri göstermişti. «Bunların hepsi gösteriş için.»

Brooke gerçeğin farklı olduğunu bildiği halde gülümsedi. «Kendinizi daha iyi hissettiğinizi öğrendiğime çok sevindim Mr. Stone.»

«Eğer düşününüz, gelecek aydan daha ileriye de ertelenmezse, çok daha iyi olacağım. Belki törene katılamam ama, evdeki davette bulunmak büyük mutluluk verecek bana.»

«Oh, ama...»

Jarrod'in tehditkâr bakışı onu susturdu. «Hiç merak etme baba. Durumunu biliyoruz. Hem zaten, düşünüyü ertelemeye de hiç niyetimiz yok. Gelecek ay evleneceğiz.»

ONUNCU BÖLÜM

«Önümüzdeki ay mı? Ne düşünüyü?» diye sordu Brooke. Jarrod'ın babasıyla bir saat kadar birlikte olmuşlar, şimdi eve dönüyorlardı.

Jarrod tekrar hastaneye gidecekti.

«Tabii ki bizim düşünümüz,» diye gülümsedi Jarrod.

«Ama seninle evlenmeyeceğim ki. Mümkün olan ilk anda, senden ayrılacağımı söylemiştim. Bırak evlenmeyi, nişanlı kalmayı bile istemiyorum.»

«Benim yanımda bir an daha kalmaya tahammül edemeyeceksin, öyle mi?»

«Evet.»

«İlginç. Cumartesi gecesi böyle düşündüğün pek belli olmuyordu.»

«O cumartesi gecesiydi,» dedi kızarak.

«Evet, anlıyorum. İki günde fikrini değiştirdin.»

«Bazen insan, kısa sürede hayati kararlar alabiliyor. Üstelik, o gece de sana, nişanlı olmadığımızı hatırlatmıştım.»

«Tabii,» dedi Jarrod. Ama ses tonu, Brooke'un rahatlaması için yeterli değildi.

«Ne demek bu?»

«Demek ki, seninle nişanlı olmadığımızı kabul ediyorum. Ama nişanlı olmadığımız halde birçok geceler, nasıl kollarıma atıldığını unutma.»

«Ben...»

«Kendini savunmayı bırak Brooke. Seni iyi tanıyorum. Bildiklerini tekrarlamamı isteme benden.»

«Bu gereksiz zaten.»

«Böyle kenara çekilmen hiçbir şey ifade etmez. Herkes düşünümüzü bekliyor.»

«Bekleyebilirler. Vazgeçmek için daha bir sürü zamanımız var.»

«Evet, dört hafta.» Brooke birden telaşlandı.

«Tanrım. Biz nişanı bozmadan her şey ayarlanmış olacak. Annene gerçeği söyleyemez misin? Babanın duymasına gerek yok. Bir terslik olduğunu falan...»

«Seni bencil küçük şeytan! Her şey o kadar basit mi? Seni bir sıkıntıya sokmadıkça, her şey yolunda,öyle mi?»

«Bu doğru değil.»

«Böyle söyleme Brooke,» diye kesti Jarrod, «İlk tanıştığımızdan beri bencil davranıyorsun. Bu nişan ilanını yayınlattın, çünkü kırılmıştın. Selina'ya evleneceğimizi söyledin, çünkü dinlediğin bir konuşmaya inanmıştın. Kardeşimden hoşlandın, hemen onu elde etmek istedin. Bütün bunların sonuçlarını hiç düşünmedin. Ailemi hiçe saydın. Şimdi en azından çeneni tutarak bana yardım edeceksin. Bu mesele iyice kapanana kadar, Dave'i görmeyeceksin.»

«Ne yapıp yapmayacağıma ben karar veririm. Sen değil!» Brooke kızmıştı.

«Ben söyleyene kadar, benden başkasıyla görüşmeyeceksin.»

«Seni dinleyeceğimden nasıl emin olabilirsin ki?»

Jarrood'un dudakları, aniden büyük bir hırsıyla onunkilerle birleşti.

Kımıldamasına müsaade etmeyecek şekilde de sarılmıştı ona. Brooke geriye itti Jarrood'ı. «Dur Jarrood, yapma. Bana böyle davranmana müsaade edemem.»

Gözleri parlıyordu erkeğin. «Zaten sana müsaade eder misin diye sormadım. Her istediğim zaman seni öpebilirim.» Saatine baktı. «Ama şu anda vaktim yok.»

«Benim de,» dedi Brooke eliyle dudaklarını silerek. «Senden nefret ediyorum.»

«Gerçekten mi? Değişik bir yol denememi ister misin?»

Brooke onu iyice geriye itti. «Hayır, hayır, istemem. Yanımda olmana bile dayanamıyorum.»

Jarrood bir kahkaha attı. «Şimdi hastaneye gitmem gerek, ama akşama dönebilirim.»

«Bana ne?»

«Sadece dönebilirim dedim. Eğer geç olursa...»

«Eve gidersin,» diye tamamladı. «Geç saatte kapımı açık bırakacağımı sanma.»

«Hiç belli olmaz,» diye gülümsedi Jarrood.

«Emin olabilirsin.»

«Yarın işe gitme. Sana ihtiyacım olacak.»

«Gitmem gerek. Söylemiştim. Yapmam gereken bir yığın iş var.»

Jarrood çıkmak üzereyken döndü. «Peki o zaman, işten atıldın.»

«Bunu yapamazsın!»

«Biliyorum. Babam hastaneden çıkana kadar işe gitmeyeceksin. Ondan sonra yeniden başlayabilirsin.»

«Ama, bu yaptığın...»

«Haksızlık,» dedi Jarrood. «Haksızlık, ama ben böyle istiyorum.»

«Sen bencil bir...»

«Ben bencilsem, sana uygun bir tanımlama bulunamaz. Eğer babam yeniden görmek isterse, seni kolayca bulmalıyım. Anlaşıldı mı?»

«Anlaşıldı,» dedi Brooke ürkek bir sesle.

Jarrod onu öyle bir geri itti ki, neredeyse düşecekti. «Bundan sonra da benimle tartışma.»

«Güle güle Jarrod,» dedi. Gözleri nefretten kızarmıştı. «Baban beni görmek isterse, buradayım. Ama, senin yüzünü görmek istemiyorum.»

«Bana engel olmaya çalış Brooke. Yine de gelebilirim.» Jarrod'ın sesi alaycıydı.

«Şimdiye kadar engel olsaydım, bana hiç dokunamamış olurdun,» diye bir kahkaha attı Brooke.

«Haklısın, insan kendini tutamıyor. Sana dokunduğum anda, itirazların kesiliyordu.»

Brooke nefretle haykırdı. «Git buradan Jarrod. Çık git, hemen!»

Brooke, salona dönüp koltuğuna yığıldı. Bu artık böyle devam edemezdi. İşin kötüsü, Jarrod'ın kollarında, çok mesut olduğu ve her şeyi unuttuğu doğrudu.

Daha önce hiçbir erkek bu denli etkileyememişti onu. Ama Jarrod'ın hayatında, bir tek kadın, Selina Howard vardı.

Brooke iyice yerleşti koltuğa. Kafası karmakarışıkta. Jarrod'ın yalnız kendisine ait olmasını istiyordu. Ama, bu şartlar altında onun karısı olmayı kabul edemezdi. Bunları düşünerek koltukta uyuyakaldı.

Uyandığında kapı çalıyordu.

Saat yedi olmuştu. Saçlarını düzeltip kapıyı açtı. Ama karşısındaki Jarrod değil,Dave'di.

«İçeri girebilir miyim?» diye sordu.

«Olabilir,» dedi Brooke. Pek nazik davranmıyordu ona.

«Teşekkür ederim,» dedi Dave ve kapıyı kapattı.

Brooke'un başı döndü birden. Düşmemek için bir yere tutundu ama, yine de yere yığıldı.

Bayılmıştı.

Birkaç dakika sonra ayıldığında, başında Dave'i bekler buldu. Koltuğa yatırmıştı onu.

«Özür dilerim,» dedi gülümsemeye çalışarak, «Her misafirim geldiğinde yerlere düşmem aslında.»

«Çok garip bir karşılama şekliydi. Ama bence fena sayılmaz.»

«Ne olduğunu anlamadım. Hasta gibiyim şu anda.»

Dave'in yüzü birden ciddileşti. «Bundan önce de olmuş muydu?»

«Yoo, merak edilecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Ben...»

«İlk defa olduğuna göre, meraklanmak gerek. Bayılman için bir sebep olmalı. Sen, hiç...»
Birden durdu ve yanakları kızardı.

«Evet?»

«Yani ben, neyse canım, üstüme vazife değil.»

«Ne düşünüyorsun Dave?» Derin bir nefes aldı Brooke. «Ne düşündüğünü biliyorum. Hamile falan değilim. Sadece açım. Son iki gündür öyle şeyler oldu ki, yemek yemeyi bile unuttum.»

Dave pek inanmış görünmemekle beraber, ayağa kalktı, ceketini çıkarıp onun üzerine örttü ve sordu. «Eminsin değil mi bunun açlıktan olduğuna? Eğer öyleyse, içeri gidip sana omlet ve sandviç hazırlayayım. Bir de bol şekerli çay...»

«Çayı şekersiz içerim.»

«Bu sefer şekerli iç,» dedi Dave. «Doktorun emri.»

«Jarrod senin için beni uyardı. Ama ben şaka yapıyor sandım.»

«Saka değildi. Ben böyle konuları çok ciddiye alırım. Şimdi, buradan kalkmadan beni bekle.»

Brooke güldü. «Mutfakta her şeyin yerini bulabilecek misin?»

«Çalışacağım.»

Beş dakika sonra, çay ve omlet hazırды.

«Omlet yapmayı iyi biliyorsun.»

«Çünkü pişirmesi kolay,» diye cevapladı Dave.

Mutfağa gidip geldikten sonra başka bir konuyla devam etti sözlerine. «Aslında geçen gece için beni affedip affetmediğini öğrenmeye gelmişim.»

«Hiç merak etme. Affedemeyeceğim sonuçlar yaratmadı o hareketin. Kayınbirader olarak seninle çok iyi bir dostluk kurabiliriz.»

«O halde artık gidebilirim. Hem de içim rahat olarak. Aramızda geçenleri düzeltmeye gelmişim.»

Brooke doğruldu. «Geldiğine gerçekten sevindim. Yemekler için de teşekkür ederim.»

Dave kapıyı açmadan önce, «Seni öpebilir miyim?» diye sordu.

«Arkadaş gibi olursa, her zaman.» Öpüşleri pek arkadaşça olmamasına rağmen, Brooke karşı çıkacak gücü bulamadı kendinde. Birden uzaklaştı Dave. Kendi isteğiyle değildi tabii bu.

Jarrold gelmişti! Gözleri ateş fışkırıyordu.

«Defol buradan Dave. Pişman olacağım bir şey yapmadan git.»

«Jarrod, inan ki...»

«Defol, Dave!» Dave çıkmadan önce, Brooke' a bir bakış fırlattı.

«Birkaç hafta için kardeşimden uzak durma nı istiyorum,» dedi Jarrod, Brooke'a soğuk bir şekilde. «En azından babam hastaneden çıkana kadar. Bekleyemeyecek derecede âşık mısın ona?»

«Ben...»

«Dave'in geleceğini biliyordun, değil mi? Seni her gördüğümde bir kez daha hayallerimi yıkıyorsun. Sende bu kadar erkeği çeken ne var? Dave, ben, o günkü çocuk Jerry...»

Brooke'u kızgınlıkla süzerek devam etti. «Ne olduğunu anlayamıyorum.

Tanıdığım yüzlerce kadından daha güzel değilsin ki!»

«Selina Howard da dahil mi bunlara?»

«Özellikle!»

«Neden geldin buraya Jarrod?» dedi kızgınlıkla.

«Babam seni görmek istiyor. Saat onda ararım.»

«Tamam, hazır olacağım,» dedi Brooke. «Artık gidersen memnun olurum.»

«Merak etme, seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim. İyi geceler.»

Bundan sonraki günler hep aynı geçti. Sabah Jarrod ile birlikte hastaneye gidiyor, akşamları ise yalnız kalıyordu. Gün geçtikçe zayıflayıp soldu. Ama Jarrod'ın ailesi, onun bu görünüşünü, Jarrod'ın babasıyla çok uğraşıp yorulmasına bağlıyorlardı. Jarrod ise artık onunla pek konuşmuyordu.

Brooke, ayrılık saatinin geldiğini düşünmeye başlamıştı.

Cuma akşamı geldiğinde, üzerinde, bütün haftanın gerginliğini ve yorgunluğunu hissetti Brooke.

Yine de hiç ummadığı bir anda ziyaretine gelen Jerry'yi sevecenlikle karşıladı. Şüpheyile sordu Jerry. «Bu akşam nişanlın yok mu?»

«Bu akşam ve hiçbir akşam yok.»

Jerry şaşırmişti. «Yeniden birlikte olduğunuzu duymuştum?»

«Nereden duydun?»

«Bir gazetede, senin Stone ailesiyle birlikte, hastaneye, Clifford Stone'u ziyarete gittiğin yazılıydı. Ben de yeniden nişanlandığınızı sandım.»

«Şimdilik.»

«Şimdilik mi?»

«Mr. Stone, kendisine gerçeği söyleyebileceğimiz hale gelinceye kadar.

«Evet, anlıyorum. Bugün sana uğramaya pek kolay karar veremedim.»

Kapı çalınıyordu. «Birini mi bekliyordun?»

«Hayır?»

«Hay Allah! Sakın şu senin Jarrod olmasın. Seni seviyorum tatlım, ama onunla kavga etmeye hiç niyetim yok.»

«Jarrod değildir,» dedi Brooke.

-Bu saatte gelmez.» Ama o daha kapıya ulaşmadan Jarrod içeri girdi.

Davetsizce girebilecek tek kişi oydu zaten.

«Jarrod.» dedi Brooke yine kalbi çarparak.

Jarrod hafifçe gülümsüyordu. «Rahatsız etmiyorum ya?» dedi.

«Hayır! Evet... hayır.» Brooke onun gitmesini istemiyordu. Jerry yanlarına gelmeden önce gözlerinde hiç de alışık olmadığı şeyler sezmişti.

Midesinde bir sancı hissederek sordu. «Baban iyi mi?»

Çok iyi,» diye cevap verdi. Jerry'ye dönerek, «Afedersiniz ama, hâlâ isminizi bilmiyorum, Mr...»

«Saunders, Jerry Saunders.»

«Ben de Jarrod Stone. Buraya Brooke ile düğün tarihimiz hakkında konuşmaya geldim. Belki size bahsetmiştir. Değil mi Brooke?»

«Ben... Hayır, ben bugün konuşacağımızı bilmiyordum.»

Demek bu gece Jarrod ile olan ilişkisi sona erecekti? Onsuz nasıl yaşayabilirdi?

«Planladığımız şeyleri unutmadığımı sanıyordum.» .

«Evet, ama bu kadar çabuk beklemiyordum.»

«Daha fazla beklememiz için bir neden yok sanırım.»

Jerry biraz tedirgin olmuştu. «En iyisi ben gideyim. Görüşürüz Brooke, Mr. Stone!» dedi ve gitti.

«Burada ne arıyordu?» diye sordu Jarrod.

«O...»

«Yo, yo. Açıklamaya çabalama. Öğrenmek istemiyorum.»

«Düğün tarihini konuşacağız demiştin?» diye hatırlattı Brooke. «Öğleden sonra annen telefon etti. Hazırlıklara başlamamız gerektiğini söyledi. Bu yüzden mi ertelemeye çalışıyorsun?»

«Ben...»

«Sen, ne?»

«Ertelemeye falan çalışmıyorum. Annem haklı,hazırlıklara başlamamız gerek.»

«Ama biz...»

«Biz ne? Sen bir açıklama yapmadan, ben bugün Dave ile konuştuğumu söyleyeyim. Bana neden yalan söyledin?»

«Sen böyle bir şeyi duymak istiyor gibiydin de ondan,» dedi Brooke utanarak.

«Bırak çocukça konuşmayı Brooke. Dave ile konuşuncaya kadar rahatlayamadım. Ama neden yalan söylediğini hâlâ anlayamıyorum.»

«Anlayamıyor musun?»

«Evet, ama sen bana anlatabilirsin,» dedi. «Ben de bu arada sana, nişanlandığımız günden beri yaptığım her hareketin anlamını açıklayabilirim.»

«Evet?»

«İlanı görünce, korkunç hiddetlenmiştim.»

«Evet biliyorum. Belli oluyordu.» Brooke hatırlayarak bir kahkaha attı.

«Ama bu hiddetim kısa sürede geçti. Seni tanımak için büyük bir merak duymaya başladım. Zamanla, benim için çekiciliğin çok arttı. Biliyorum biraz kaba davrandım, ama sen de beni baştan çıkardın. Seni bizim evin orada öptüğüm gün sabrım taşıtı. Bütün gece kollarımda

olmanı istedim.»

«Bunu hiç belli etmedin. Ertesi gün çok soğuk davranmıştın.»

«Aslında öyle değildi. Bir kere seninle yatmak, bir daha bırakmamak demekti. Yanından hiç ayrılamayacağımdan korkuyordum.»

«Jarrod!» dedi Brooke.

«Biliyorum, biliyorum. Kendimi tutacak gücüm yoktu. Eğer Dave olmasa seninle hemen evlenecektim.»

«Yani?»

«Yani, Brooke, önümüzdeki aybaşımda otuz sekiz yaşma giriyorum ve...»

«Evet Jarrod?»

«Bu akşam buraya benimle evlenir misin diye sormaya geldim.»

«Yani evlenme mi teklif ediyorsun?»

«Evet, evlenme teklif ediyorum.»

«Beni arzuladığını biliyorum Jarrod. Ama sadece bunun için seninle evlenemeyeceğimi söylemiştim.»

«Biliyorum, sana çok kaba davrandım. Yapmadığın şeylerle suçladım seni. Yine de sana kızdım ama, affet beni Brooke.»

«Neden?»

«Seni seviyorum aptal!»

Brooke'un yüzü yumuşadı. Hafifçe onun ceketini tutup kendine çekti.

«Aşkta da özgürlük , vardır Jarrod. Değişiktir, ama özgürlüktür.»

«Yani sen, demek istiyorsun ki...»

«Seni seviyorum. Senin beni sevmeye başlamanın çok öncesinde ben seni çılgınlar gibi seviyordum. İlk gördüğüm andan beri.»

«Hep beni reddettin. Artık umudumu yitirmistim.

Beni gerçekten seviyor musun?» Jarrod inanamıyordu bir türlü.

Brooke gülümsedi. «Gerçekten!» Sonra, bir an durdu. «Selina Howard?» dedi yalnızca.

«Onu unut!» dedi Jarrod kesin bir tavırla.

«Ama sen onu seviyorsun.»

«Hayır, sevmiyorum,» diye güldü Jarrod. «Seni seviyorum ve sanırım bunu ispat ettim.»

«Ama, kaç zamandır... Onunla ilişkin olduğunu söylemiştin?»

«Bütün bunları sen söyledin. Ben senin söylediklerinle oynadım sadece.»

«Ama neden?»

«Kadınlar konusunda bencil davrandığımı kabul etmek zorundayım, ama en başında seni cezalandırmak istedim şu nişan meselesini uzatarak.

Selina ile ilişkimin sürekli olabileceğini hiç düşünmedim.

Evli kadınlar bana göre değildi hiçbir zaman.

Senin bana inanmayacağını düşündüğüm için de, bir açıklama yapmadım.»

«Ama herkes... Dediler ki...»

«Herkes böyle sanıyordu. Ama hepsi yanılıyordu. Artık boş sözlerle vakit harcamayalım, sevgilim benim. Öp beni!»

Bu öpücük kısa sürdü.

Çünkü Jarrod birden kendini çekti. «Şimdi gitmem gerek. Bir zamanlar beni, nişanlılığı kötü emelleri için kullanarak evliliği unutan erkek tipine benzetmişin. Bunu unutmadım.»

Brooke derin bir nefes aldı. «Bu gece benimle kal.»

«Hayır. Sana olan sevgim ve saygım burada kalmama engel oluyor. Seni de bu yüzden çok seviyorum Brooke. Yüzüğü parmağına takana kadar sabredebilirim.»

Brooke mutluluktan ağlıyordu. «Jarrod!»

«Ne olur beni etkilemeye çalışma sevgilim. Ama, şu nikâhı çabuk yapalım. Kendime daha fazla hakim olabileceğimi sanmıyorum.»

Brooke onu öptü. «En kısa zamanda.»

«Yarın,» dedi Jarrod.

«Nasıl istersen!»

Ve kendilerini, büyük, güven dolu bir aşkın sınırsız kollarına bırakarak gülüştüler.

SON